

अलिमनुभाप्यानु

अथवा

यक्रव्युहना युद्धनुं

वर्णन. १६०८

इत्यां ६१नुं ते

महान इवि प्रेमानं नुं दयेकुतेनोसारोद्धारकरा
वीछपावी प्रसिध्दस्नात

जुद्धसेलर श्रील्लोयनराणछोड डाफोरना
स्था

जुद्धसेलर इकर राणछोडवानमोतीरामषडोसा
भ्रातुस्तु सखी ८९ ९ना ब्याफर २५ प्रा मुनजर नुं

आयेखु ७

अमदावाहमध्ये

छगनवाव प्रगनवाले पोतानासि
णाप्रेसमा छाप्यु

० के त्म हदजाणहरगोपीरजुवावनी

पुडानमां संवत् १८३८ खन्ने १८८३

० जा पुस्तक खंभी सर्वे हस्तप्रसिध्द

इती प्रत्यो जे पोताने स्वाधीनराज्याह

हिमत् १७

સૂચના.

સરવે સદ્ગૃહસ્થોને સૂચના કરવામાં આવે છે.

નોંધકાવો "જે નામનું પુસ્તક મુંજાઈમાં ચંદાવળાવે,
જેણું છે પણ તે પુસ્તકમાં જાલિમન્યુની ગિત્પત્તિ, ફોટા યુદ્ધ
ણી ખરી બાબતો તેમાં બિલકુલ છેલ્લે નહિં તેથી ચાંચનારને, જે
લેસ પડતો નથી. માટે ઘણા સોખીલા સન્નનો તરફથી તેમ
ફેનાર બ્રાહ્મણો તરફથી મને ઘણી લલામણ થયેલી છે
નંદકૃત જાલિમન્યુ જાણ્યાન કડવા રૂપે છે તે છપાવી
તો ઠીક. તે લોકોની લલામણ બિપરથી મેં ઘણો શ્રમ
ચાંચ લખેલાં પુસ્તકો જેમાં ફરી તે બિપરથી મેં જેક ન
ફરી શુદ્ધ કરાવી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરી છે તે જા જાલિમન્યુજ
ન ઘણું રસાણંકાર લેવું છે માટે તે તમામ પુસ્તક ચાંચવા
ણાઈ આવશે માટે સોખીલા સન્નનો તેમજ કથા ફેના
બ્રાહ્મણો જાશ્રય જાપવા ચુકશે નહીં. જા પુસ્તકમાં ફો
ટોફાણો કલ્પમદારી રહ્યો હોય તો તે ચાંચનારે દરગુનર કરવી.

પ્રસિદ્ધ કર્તા.

બુકસેલર રણછોડલાલ મોતીરામ

સહી.

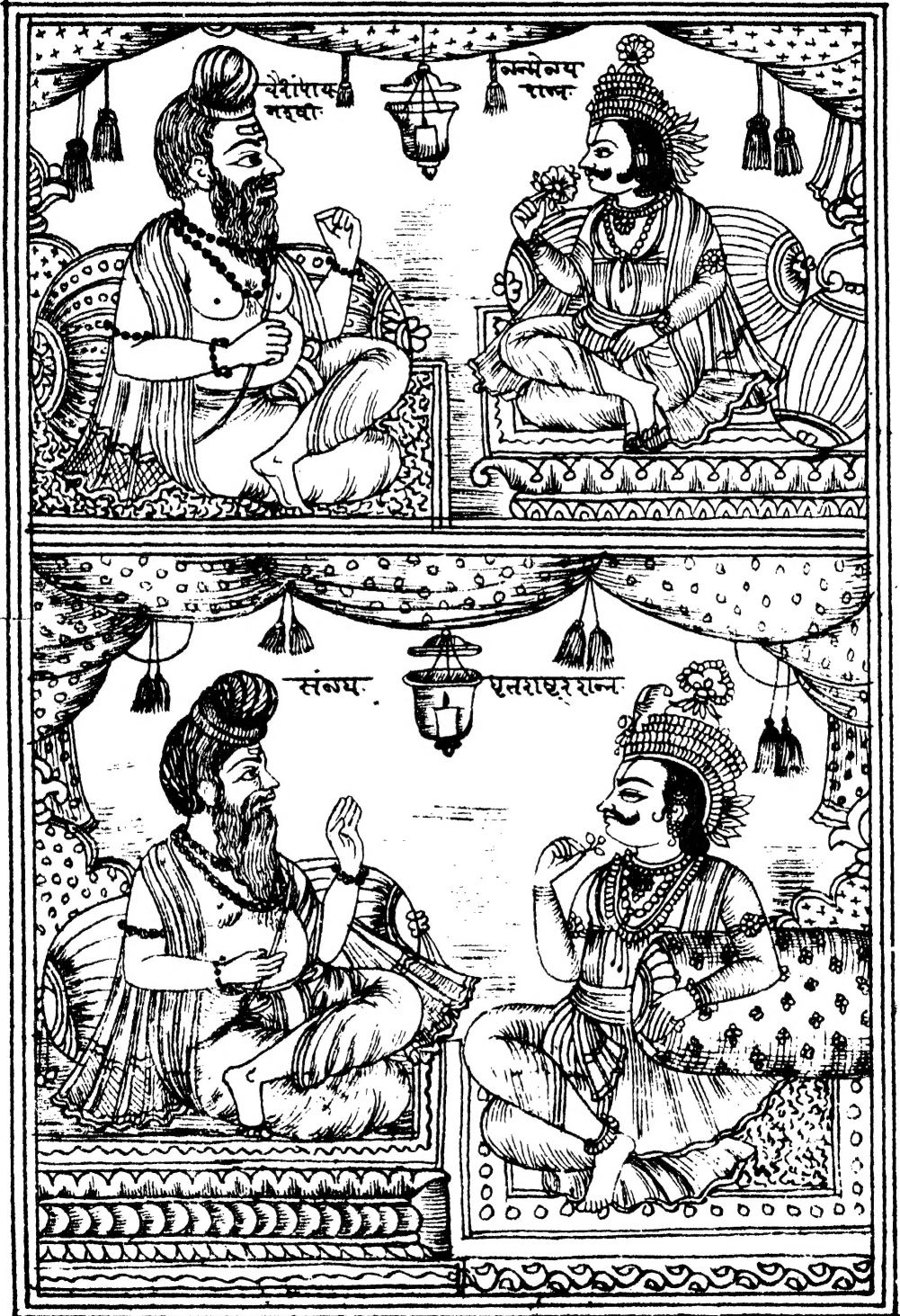
આશ્રયપત્રિકા.

૧૯૦૮

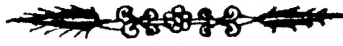
આ પુસ્તક પ્રેમથી રાખી આશ્રય આપનાર સદ્ગુણસ્થનાં નામ.

નામ.	કેરલી પ્રત.	નામ.	કેરલી પ્રત.
જુ. ભગળપનદાસદેવેતરામજમદાસદા	૨૫૦	દેવે. લલુભાઈ મૂળરાંકર.	૧
જુ. કારીરામ નેજેભાઈ. ભડુચ.	૧૦૦	પરી. નાનાભાઈ દરપત.	૧
જુ. મોતીલાલ મગનલાલ જમદાસદા	૧૦૦	વ્યાસ. મગનલાલ હરીરાંકર	૧
જુ. મોતીલાલ કેરીલાલ. ષોડશ.	૫૦	રી. નમનાદાસ જમદાસભાઈ.	૧
જુ. દુસરપે રાધોબા. યોદશના	૫૦	વ્યાસ. મગનલાલ બાપુભ.	૧
દેવે. જમ્નતલાલ ભાણાભાઈ. જ્ઞે. ૬.	૧૦	વ્યાસ. લલુભાઈ બાપુભ.	૧
જેત્રી. ગણપત મલુક.	૧	પરોત. પ્રાણરાંકર પ્રભારાંકર.	૧
રી. મગનલાલ લલુભાઈ.	૧	વ્યાસ. ત્રીલોચન હરીભાઈ.	૫
પંડ્યા પ્રભારાંકર નેજેરાંકર.	૧	માસ્તરભોળીલાલ હરીકીશનદાસ	૧
કા. જંબાલાલ તુળસરામ.	૧	રી. હીમતલાલ ગોફલદાસ.	૫
વ્યાસ સંપતરામ રામચંદ.	૧	હકર. હરભુવન અવેરદાસ.	૧
મેફેતાભુ જંબાલાલ ગંગારામ.	૧	પંડ્યા માણેકલાલ લલુભાઈ. જમદાસદા.	૧

અત્તિમન્યુઆખ્યાન.

શ્રી ગણેશાયનમઃ ॥ ॥ શ્રીમારદાયનમઃ ॥
શ્રી કૃષ્ણાયનમઃ ॥ ॥ અથ અત્તિમન્યુનું આખ્યા
ન લખ્યું છે ॥ ॥ કડવું ॥ ॥ રાગ કેદારો ॥
॥ ॥ શ્રી રાંતુન્નતને રૂદ્રે ધરી ॥ વર માગું તે વેળે
કરી ॥ શ્રી હરિ ગાયાની ગત્ય આવડે રે ॥ ॥ કમળા-
સનની કુંવરી ॥ વાણી દાતા તું ખરી ॥ વાઘેશ્વરી વિ-
દ્યા તું વડે નડે રે ॥ રા ॥ ॥ હાળા ॥ ॥ નડે
વિદ્યા નિર્મળી, ભે સરસ્વતિ હોય તુષ્ટમાન ॥ પદ-
બંધ કરવા ઈચ્છુ છું, અત્તિમન્યુનું આખ્યાન ॥ ડોળ
વૈરાંપાયન વાણી વહે છે, સુણા જન્મે જાય રાય ॥ દ્રોણ
પર્વની પાવન કૃપા છે, તેનો ફું મહિમાય ॥ જા ॥ કુરુ-
ક્ષેત્રમાં કૌરવ પાંડવ, રાજને અર્થે લડિયા ॥ દરીમે-
દિવસે જાણ સન્નયે, નિષ્કપિતા મહુ પડિયા ॥ પે-
પાંડવનાં પરાક્રમ દેખીને, કૌરવ માત્ર મન જીધા
પછી રાકુની રું દુર્યોધને ચિયારી, દ્રોણ સેના પતિ
કીધા ॥ જા ॥ મહંત મદ્વયુદ્ધ હવું રણમાં, વહિ ગયા બે
દિન ॥ અરજુન અત્તિમાનથી હાથ્યા, દ્રોણાચાર્ય જ
મુખ્યા ॥ જા ॥ સુભર સઘળા મળ્યા ત્રેકઠા, દુર્યોધનને
હારે ॥ કોઈને જોલવાની શક્તિ નહિં તે, અત્તિમન્યુ-
ને મારે ॥ જા ॥ કૌરવ પતિયે બેસી કુરુનેડીને, વિનવિયા

(૨)

અભિમન્યુનોયેકાવો.

ગુરુદ્રોણાસ્વામિ સુલદ્રે રૂપિ સમુદ્રથી, તમવિના
તારે દ્રોણાના જાન અર્જુને ફાંધી સ્થાપે, ફેલામાં
હાથો લગદત ॥ મુની તમોને મુરછા પંમાડ્યા, અ
ભિમન્યુ મહા ઊન્મત્તાળીના એવું ફરીને મુગટ ઊતા
રી, ઋષીને ચરણે ધરિયો ॥ ગુરુજંઘાવો તો ફુંખાંધું,
અફંકારી એમ ઓયરિયો ॥ ૧૧ ॥ ઋષી રીસ ફરીને
જોલ્યા, ફર ઊદક અંબળી લીધી ॥ અભિમન્યુને માર
વાની, દ્રોણે પ્રતિજ્ઞા ફીધી ॥ ૧૨ ॥ ફિરટી કુંવરને ફાલેમા
રયો, ઋષીનાં વચન શ્રવણે પડિયાં ॥ હરખ્યો ફસ્તિના
પુરનો રાજ, ફુંદલી સર્વ ગડગડિયાં ॥ ૧૩ ॥ અર્જુનને
તેડી શ્રી કૃષ્ણ ગયા, શંરાય પ્રતની પાસ ॥ લગવાનને
લાણે પોતાનો, દૌરવ પાસે ફરાવવો નારી ॥ ૧૪ ॥
વૈશંપાયનાં વચન સુણીને, રાય બન્મેભય એમ પુછે ॥
અભિમન્યુ મરાવ્યો મામે, તે ફરીને ફારણ શું છો ॥ ૧૫ ॥
॥ ॥ વલણ ॥ ॥ શું છે ફારણ કૃષ્ણજીને
ને ફીધો મોટો ફેરે ॥ ધૃત્રાષ્ટર પુછે સંબંધને, મામાલા
ણજીને વેરે ॥ ૧૬ ॥ ॥ ફડડું ॥ ૨ ॥ ॥
રાગફેદારો ॥ ॥ સંબંધનાં વાયક સુણી, જો
લ્યો ફસ્તિના પુરનો ઘણી ॥ અતિ ઘણી શંરાયની આ
વારતારે ॥ ૧૭ ॥ ફરિતું ફેત અતિ ઘણું, ને રુત્ન ઈચ્છે
પાંડવ તણું, તે નગણું લાણે બને પ્રભૂએ મારતાં
રોતારે ॥ ૧૮ ॥ ॥ ॥ ॥ મારવો લાણે ન

ન કેમ ગમ્યો, વિઠ્ઠલને શું વેરા ને પ્રદ્યુમનની પેરે
 ઊછેર્યો, રાખી પોતાને ઘેર પાડા પ્રશ્ન સુણી ધૃતરા
 ષ્ઠનાં, સંભય કહે કથાય પા વૈરભાવને પૂર્વ તણો તે,
 સુણો ધૃતરાષ્ઠર રાય પા જા એક અયદાનવ દાનવનો
 રાજા, તેણે મહા તપ કીધું પા થોડે દહાડે શ્રી મહાદેવે,
 આવી દરશન દીધું પા પા રીપાદ કીને રાંતુ જીવોલ્યા,
 માણ્ય દાનવ વરદાન પા ત્હાડું તપ અતિ નિરમળ દેખી
 હું હવો તુષ્ટ માન પાડા અયદાનવ જીવોલ્યો કરત્નેડી,
 રીંવને લાગી ચેળા પા સ્વામિ તમ કને માણું એને,
 કો કાળે ન પામું મર્ણ પાડા દેવ દાનવ યદ્દ કીન્તર, તે
 હું થી સરવે હારે પા બ્રાહ્મણ ક્ષત્રિ વૈશ્યને રૂદ્ર, વળી
 કોઈ ન મુલને મારે પાટા અષ્ટોત્તર રાત વ્યાધી નવ્યા
 પે, રીરીરે પંચ વરદાન પા સ્વર્ગે ગયાની ગતિ હોજે,
 વળિ ભવું બ્રહ્મ સદન પાડા સર્પ ડસે તો વિષ ચડે
 નહિં, પરિ પક્ષી તે મારો અહાર પા લોહ કાષ્ટ મારે અં
 ગે નવાગે, વસ વરતે સંકુ સંસાર પાડા રીંવ કહે તું
 સરવેને જીતેરા, ત્રણ લોકની માંચ પા વૈકુંઠ વાસી
 આદિ વિષણું, તેહેને નહિં જીતાય પાડા અંતર્યા
 ન પેયા એણી વેળા, વદિને એવું વચન પા એ દાનવ
 આવ્યો નીલ ગામે, માંડણું રાજ્યા સના પડા દસેદિ
 રા જીતી વરા કીધી, ચલાવ્યો અતિ અધર્મ પા મુનિ
 માત્ર મારીને ફહાડ્યા, મુકાવ્યાં ખેટ કર્મ પાડા

રેણુકાચાશ્વને મુસ્તકે, મુક્યો પુરનો ત્મારા અમરાપુ-
 રી મુકાવી ઈંદ્રનો, લીધો પોતે અધિકારા પજા દેવમા
 ત્ર એકઠા મળીને, આવ્યા દ્વારિકાં ગામા અંત્રિક્ષ
 રહિને સ્તુતિ કીધી પાવી નવ્યા ફેરાવરામા પિપા
 વતણા પાવી નવ્યા ફેરાવરામદેવે, શંભયય
 જતું ઓથેરે પદેવના પ્રેર્યા દિનાનાથિતે, વેરીનો વ
 ધકેઈ પેરે ફેરે રે પાડાડરા પાડુડું કુન્નું
 રાગ અરિયાવરી પાસંભયવાણી ઓથેરે
 ધૃતરાષ્ટ્ર અવળે ધરે, શું ફેરે શ્રી હરિ તે વેગે ફુંફું
 પા પાઠાળા પાતે ફુંફું વેગે સાંભ-
 જો, દેવ આવ્યા તે ત્રિસ કોડા ફેરા સ્થળીમાં ફુંફું
 જીને, વીનવિયા કરત્નેડારે દેવકી નંદન વિશ્વવં
 દન, નિકંદન અસુર પુઃખરાળો દેવનું, દુષ્ટને કી-
 ને ચુરાડો ઝોદાનવે અવની વિષે, વધાર્યો અતિ
 અધર્મ પાતે તમારે હાથે મરે, મહાદેવે કહ્યો છે મર્મ
 પાડે તમે અસુર સંહારવાને, લીધો છે અવતાર
 ઝોઝોદાનવને ઊપાપીને, ઊતારો તૂં ત્મારા પા
 પછી ઊઠ્યા હરજી શંખ લેઈને, શબ્દ કીધો પ્રૌઢાગ-
 દા સારંગ પાણ ઝાલ્યાં, ને પલાણ્યો ગરૂડાડા શંકર
 રાણ સાથે થયાને, ભદ્ર કોટી છપંત પાશ્રોણી તાક્ષિ
 ભણી સરવે ચાલ્યા, દેવનાં હરજ્યાં મંના પાજા ઝોદા-
 નવ સેને આવ્યો સામો પા રોપીયો રણ સ્થંભા રથી

એ રથે આયિજા ાથયો પ્રથમ દિવસે જારંભા ાટા
 ખડ્ગ ખેડાં તુમરને ફરરી, ખલકતી તરવારા પ્રભુએ પ્રે
 ર્યા દેવતાતે, ફરે મારો મારા ાટા એ દાનવને અવિનારી
 મુખ્યે આવીને મળિયા ા કો કોથી ફે નહિ ા સમાન
 શોભે ખળિયા ા ાના દાનવે દીના નાથિ બુને, ઢાંકીયા સર
 બળ ા ાડુ ઊપરથી બાણ પ્રહારે, પાડિયા શ્રી ગોપા
 ા ારી ા ભુવરખીને ટોપ ટાટર, કૃષ્ણનાં નાખ્યાં કાંપી
 ા બળભદ્રના ા રણ વિષેથી, ગાળવા ા ાયો પોપી ા
 રિ ા સેના નિરોજી નાસતી તવ, બળ્યા શ્રી ભગનાથ ા
 કોપ કરિને કૃષ્ણા બુયે, ચક્ર લીધું હાથ ા ા સુદરશ
 ન દેખીને સામું, ખદ્ગે હવો અભણ ા માયા કીધિ અ
 ત્રિદશ ભઈને, વરસાવતો પાષાણ ા ા ા ઊડે કોરણ
 કાંકરાને, થયું અંધારું ઘોર ા નમ નય નદવ ભવતા,
 મારો મારો માં ખણ યોર ા ા યુદ્ધ દારૂણ ત્યાં ફરું,
 વરસે લોહીનો વરસાદ ા બ્રહ્માંડ લાગ્યું ડોલવાને, મં
 ડાયો મહા ઊતપાત ા ા સારંગ લીધું હાથ માં પછી
 શર યદાવી સંભાળ્યું ા વિદ્યુતારુ છેદી માયા, કીધું
 અતિ અભવાળું ા ા નિરાળો કીધો દાનવ હરિયે
 મુક્યું સુદરશન ા ચતુરભૂતનું ચક્ર વાગ્યું, મુસ્તક કી
 ધું છેદના ા ા દેવતાનું કુખ ટાળ્યું, પછી પજા પુરમાં
 ટુટી ા શ્રોણીત નગરને દૈત્યનું તે, દેવે લીધું ટુટી ા ા
 ા લુપ્તું નગરને નાહું સરયે, એક એ દાનવની નારા

તેના જીદરમાં ગર્ભ હતો તે, નાસી ગઈ પિયર મોભ
 રાણા ॥ વલણા ॥ ગઈ નાસી પિ-
 યર મોભરતે, કોઈએ ન નભરે દીઠીરે, ॥ સંભય ફેરું
 તરાણરને, એવાત ઘણી છે મીઠીરે ॥ રી ॥ ૪૩ ॥ ॥
 ફણું ॥ ચોપું ॥ ॥ રાગ ગાસાવરી ॥ ત્રિતાલી ॥
 ॥ ॥ સંભય બોલે છે ઘણીરે ॥ કંઈ જોઈ નવની
 રાણીરે ॥ નવબનાણી દેવે બની પિયર વિસ્તેરે ॥ ૧ ॥ તે
 પ્રરતી અશ્રુ પાતરે ॥ દેખી રોયાં માતને તાતરે ॥ સ
 વેવાત તે મુખે માંડી ફરીરે ॥ રે ॥ પિતા પુંડરીકે વહા
 લેરે ॥ રાખી કુંવરી આપેત ફાળેરે ॥ એક બાળક પુ
 રે માસે પ્રસવ થયોરે ॥ ૩ ॥ તે બણાતાં કુંવર રોયો
 રે ॥ બણે પ્રસવ ફાળેરું થયોરે, ॥ જાવી બેયોતે સ
 રવે નાગે દીકરોરે ॥ રા ॥ વડોવાનું મન ઠીયુંરે ॥ બન-
 તકર્મ કુંવરનું કરીયુંરે ॥ કંઈ ધરિયું જોલોયન એવું
 નામરે ॥ પા ॥ દહાડે દહાડે મોટો થયોરે ॥ મોરણ
 ના સાથમાં રહ્યોરે ॥ રમવા ગયો તે નાગના બાળમાં
 રા ॥ ૬ ॥ માંદો માંદો બાળક વહીયારે ॥ જોલોયન
 જિપર પડીયારે ॥ કંઈ ચઢીને વાંસાપર જિ તાં રહ્યારે
 ॥ ૭ ॥ જોલોયન મહા બળિયોરે ॥ જવની પરથી જિ
 છળીયોરે ॥ પળિયો પાછો તે સરવેકે ગ્રહારે ॥ ૮ ॥
 સરવે બાળક પાડે બરફારે ॥ જોલોયન જાપણે સ
 રખારે ॥ ભેમ મેફવરસે તેમ સરવે જાસું ભરેરે ॥ ૯ ॥

સરપે સરવે ધાયારે ॥ જૈલોચનના ફર સાહ્યારે ॥ ફેફ
 લાઈ તું કોણ નગરમાં ઊછર્યો રે ॥ ઊગા કોણ બને
 તારો જાપરે ॥ કોણે જાણ્યો ને કોને સંતાપેરે ॥ કંઈ સ
 પે તે મેણાં દીધાં જીતિ ઘણાં રે ॥ ૧૧ ॥ પાયો ઓસીય
 જો તંનરે, લાલ્યો ફેડે ફૂતારીંનરે ॥ મન તનકું પેછે
 પોતા તણુરે ॥ ૧૨ ॥ ॥ વલણ ॥ ૧૩
 પોતા તણુ મનકું પેછે ॥ તે આવ્યો લ્યાંછે માતરે ॥ દિ
 વ્ત દિઠો દિરો ॥ પછી જનુની પુછે પાતરે ॥ ૧૪ ॥ પડત
 ॥ ॥ ૬૬ વું પાંચ મું ॥ ॥ રાગ રામ ગ્રી ॥
 ॥ ॥ પુત્ર દીઠો કંઈ અતિરીં રોતો ॥ ૧૫ ॥ ૧૬
 ફારે આંસુ લોહોતો ॥ ૧૬ ॥ જરે જૈલોચન મારા જાણ
 ॥ ૧૭ ॥ ફેણે ફુલવ્યો ફેની ફાલા ॥ ૧૮ ॥ ૧૯
 ॥ ૨૦ ॥ ફાલા ફેની ફે મુળને, કોણે ફુલવ્યો
 તુંય ॥ ૨૧ ॥ જાંજડિયે જાંસુ તરે, સનમનો છે તેરુંયારે
 ॥ ૨૨ ॥ પુત્ર વળતું જોલિયો, માતાનું જાવિધારો ॥ સરપે સ
 રવે મેહેણું દીધું, મુને ફલ્યો ન ઠારો ॥ ૨૩ ॥ કોણ સ્થાનક મા
 તા માંડું, ને કોણ મારો તાત ॥ ૨૪ ॥ ઊદર તરવા ચાં વસ્યાં
 છો, તે ફેફ મુળને વાત ॥ ૨૫ ॥ વચન સુણ્યાં તે ફેફરે
 ગરગળી પેઈ નાર ॥ ૨૬ ॥ સુજ સંભારી સ્યામિ ફેફ, નેણે
 તરતી જાણધાર ॥ ૨૭ ॥ ૨૮ ॥ જરે પુત્ર મુળને રીં પુછે છે, ક
 તું ફેઈ પેરે જાણ ॥ ૨૯ ॥ પેટ તરો પરવરા પેડાં, લખ્યું ફેફ
 ન થાય ॥ ૩૦ ॥ તારો જાપ મહા વળિયો, જૈદાનવ જૈ

વુંનામાતેણે ચૌદલોકનેચરણે નમાવ્યા, પછી કૃષ્ણે કૃ
 હ્ણો ઠામાણાએ વું સાંભળી પુત્ર જોલ્યો, મેં જાણત
 ણી પેરા હવે કૃષ્ણના કડકાકડું, પછી વસુબાપને ઘેરા
 ટાલતની કહે જગદીશ મોટો, તું નહોય તેની ભેડા
 તું તો છે જાતે એકલો, દરિને જનદવજ પંચ કોડાણા
 તાતતારો જાતતો તે, મહાદેવને વરદાન તુજને કો
 ઓળખે નહિ, જે વસે છે આણે સ્થાન તિલા વળતો
 ઐલોચન ઓયરે, જઈ ઈશ્વરને આરાધું અમરથઈને
 પછી સંહારું, જનદવનું કુળ બાધું તિલાએ વું કહીને જિ
 ત્નો થયો, માતા મુકી માંમાપાસે વાર્યુ કોઈનું નવકર્યું
 પેરવર્યો કૈલાષે ત્રણ નવદ્વાર ત્યાં રૂંધન કીધાં, બંધન
 રજાસો સ્વાસાન મળા પગને અંગુઠે તે, જિત્નો રહ્યો
 જટ માસા ત્રણ પછી પંચવદન પંધારિયા, હવાજસુ
 રને તુષ્ટમાના માગ્ય માગ્યરે બાળકા, મહાદેવ કહે
 વરદાન તિલા ઐલોચન જાવી નમ્યો, સદારીયને
 ચર્ણા વરદાન આપો એટલું તું થી કૃષ્ણ પામે મળા
 પેણા મહાદેવે મન વિમાસિયું જે ક્યમ મંરસે જુગદીશ
 તાવિયારીને વત્રૂ પેટી, બાપેતા હવાતવઈશ તિલા પ
 પિલકા પેશી નવશકે, સંચરે નહિ પંચના જેવી પેટી
 જાપીને, જોલ્યા પંચવદન તિલાને કો પેસશે પેટીમાં
 જેમ કહે પિનાક પાણા તાણું દેસાં તતક્ષણ તેના, નિ
 શ્ચે તરે પ્રાણ તિલા ઈશ્વર કહે જો જૈલોચન, ભેર

અભિમન્યુનો ચક્રાવો. (૯)

હોયને તુલ્યાંહે ॥ આલી મરડી કૃષ્ણાને, ઘાલને
પેટી માંહે ॥ ૧૯ ॥ એવું ફરીને અવિનાશી, યયા અંતર
ધ્યાન ॥ પુત્રે પેટી લીધી મસ્તક, આવિયો નિન્ન સ્થાન
પારંગા ॥ ૨૦ ॥ વલણા ॥ ૨૧ ॥ નીન્ન સ્થાન
ફે માતાની પાસે, પાતાળમાં મોરી ॥ જરે ॥ પેટી મુકી
માતા આગળ, પછી પાયે લાગ્યો બાજરે ॥ ૨૨ ॥ ૨૩ ॥
૨૪ ॥ ૨૫ ॥ ૨૬ ॥ ૨૭ ॥ ૨૮ ॥ ૨૯ ॥ ૩૦ ॥
૩૧ ॥ ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ ૩૮ ॥
૩૯ ॥ ૪૦ ॥ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ ॥ ૪૬ ॥
૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥ ૫૧ ॥ ૫૨ ॥ ૫૩ ॥ ૫૪ ॥
૫૫ ॥ ૫૬ ॥ ૫૭ ॥ ૫૮ ॥ ૫૯ ॥ ૬૦ ॥ ૬૧ ॥ ૬૨ ॥
૬૩ ॥ ૬૪ ॥ ૬૫ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ ૬૯ ॥ ૭૦ ॥
૭૧ ॥ ૭૨ ॥ ૭૩ ॥ ૭૪ ॥ ૭૫ ॥ ૭૬ ॥ ૭૭ ॥ ૭૮ ॥
૭૯ ॥ ૮૦ ॥ ૮૧ ॥ ૮૨ ॥ ૮૩ ॥ ૮૪ ॥ ૮૫ ॥ ૮૬ ॥
૮૭ ॥ ૮૮ ॥ ૮૯ ॥ ૯૦ ॥ ૯૧ ॥ ૯૨ ॥ ૯૩ ॥ ૯૪ ॥
૯૫ ॥ ૯૬ ॥ ૯૭ ॥ ૯૮ ॥ ૯૯ ॥ ૧૦૦ ॥

(૧૦૦)

અભિમન્યુનોયેન્કાયો

બળિયા રું બકીયે નહિ, હો બાળારે ॥ પર્વત સપિ
ન ભરવી બાધ, કુંવરજીના તું ભેમ ભંતુ જળ તણો,
હો બાળારે ॥ કૃષ્ણ ચૌદ જોડનો નાથ ॥ કુંવરજીના
તા તેણે કેસી કંસ પછાડીયો, હો બાળારે ॥ જોણે ઊ
ચળ્યો ગોવરધન, કુંવરજીના ભેણે ફાળી નાગનાથી
કર ગ્રહ્યો, હો બાળારે ॥ તેને તું કેમ જીતેશ તંન; કુંવ
રજીના ॥ તે રૂપ ધરે નાનાં વિધનાં, હો બાળારે ॥
તજી યોજનડોસો થાય; કુંવરજી કાલારે ॥ જોની મા
યામાં બ્રહ્મા ભમે, હો બાળારે ॥ ત્રેને નિગમ નેતિ
ગાય ॥ કુંવરજીના ટાંતારો તાત ભેણે મારીયો, હો
બાળારે ॥ વળિ વીડા સ્યો ભરા સંઘ, કુંવરજીના તે પે
રીમાં પેસે નહિ, હો બાળારે ॥ તેને તું કેમ ફરીશ જં
ધ; કુંવરજીના લાભે રહે તું જીવતો, હો બાળારે ॥ યાં
પીતા મહને ઘેર; કુંવરજીના તો રાજ પામ્યો ત્રિલો
કનું, હો બાળારે ॥ ભણે મુયો કૃષ્ણને ચળ્યું વેર; કુંવર
જી કાલારે ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥
વેર કેમ વળે જાપણું ॥ ભે દૂર જળ દૈવે કૃષ્ણારે ॥ બ્રિ
હિચાલ્યો જો સોચના માતાનાં વચન શ્રવણે ન
વધર્યો રો ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥
રાગ ગોડીની ચાલા ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥
ચાલ્યો, ન રહ્યો જાલ્યો હાથે ॥ સન્યાં રોપે કુવચ
ને બકતર, પેરી સીધી માંથે ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥ ૧૧ ॥

રાખે, વણખૂલ્યે મરે ત્નાઈ શાનેાા (પણ) જાવ્યો
 ફાળ બાળકને લેવા, ફહું ફોનું ન માનેાા જાંસુલ
 રતીશોફ ધરતી, માતા આગળ પડતીા બિન્મત પેઈ
 જૈલોયન ચાલ્યો, માતા મુકી રડતીાડાત્તે દીલો
 મીને બહાર નિકળ્યો, ચાલ્યો પશ્ચિમ દીશાાદ્વારા
 મતીની વાર પુછતો, ફણવાશ્રી ભુગદીશાાજાબિ
 ઘમસહિત ધાયો ઝહંકારી, ગ્રેહેવાને ગોપાળાકું
 વરે ફેરાવને ન બન્યાને, ફાળ તણાછે ફાળાપા
 હિંડતાં પગને પ્રહારે, ધરતી ધમધમ થાયાાદીંબા
 ટેકરા ગિરી તડવર, ઠેસે પાંધરાં થાયાાડા કુમાર
 ગ સુમારગ ફીધો, ને વાધે મુક્યાં વનાા બનણે પૂર્વ
 દિશાથી પશ્ચિમ દિશાએ, ગાળ ચાલ્યો પરબનાળા
 રાતાડોળા અગ્નિના ગોળા, લગુરી તાણી ફોડંડા
 તાડ પ્રમાણે ફાયાલેની, દેખીતો પ્રયંડાટાા બળે
 પ્રૌઢ પારધી પીંબર લેઈને, ચાલ્યો ગ્રેહેવા ફીરાાતે
 અંતર માંહે દ્વારા મતિમાં, બનણું બનવ વીરાાલા
 જો જૈલોયન આવેછે બળિયો, તે યુદ્ધે નવ જીતા
 થાા પેટીમાં પેસાડું જો પાપીને, ફંઈ ફડું જો વોગિષા
 થાાળા બુક્તે માડું પ્રેમંચ કરીને, જો ખીલ્લે નહિં મરે
 ાજો ફોપ્યો પકો વ્યોમ વસુધા, બંન્યો જો ફહાં ફરેાાપી
 ાવલણાા ફરે જો ફહાં વ્યોમ
 વસુધાા બિન્ડે ચૌદ લોકરેાા ફહે ફૂણ ફપટ વિના

ન તણી પાડી તે પાપીને તો દયા નથી ॥ મારગુ મારે
 તે સર્વથી પાડી ॥ એણ મારી મામાના સીધા પ્રાણ
 માર્યો મુનઝૈદાનવ યજ્ઞમાના પાડી તેણે હું માગતો
 કીધો ભીખા નથી કોને દુષ્ટને દેરી ખારગા ॥
 વળણા ॥ ॥ શિક્ષા દેનારો કો નથી ॥ એવું ક-
 હીને રોયા શ્રી ભગવાનરે ॥ મુને સાલે છે રૂઢિયા વિષે ॥
 ને માર્યો જૈદાનવ યજ્ઞમાનરે ॥ રી ॥ રી ॥ ॥
 કડવું ॥ મું ॥ ॥ રાગદુમીરા ॥ ॥
 વાયક સાંભળી જૈલોચનતે, જંતર પાખ્યો જ્ઞાનદરે
 ॥ પુછવાને પાસે ગયો પાણ, ન જોળખ્યા ગોવંદરે ॥ મા
 યામોટીરે ॥ ॥ પરમેશ્વર રું પ્રિત માંડી, મોહનને મૂ-
 જથી ખોટીરે ॥ નવસમન્યો દાનવ અલ્પ મતીને,
 હરિની માયામોટીરે ॥ માયામોટીરે ॥ રા ॥ હો ॥ ઋષી
 ભ ક્યાંથી આવ્યા, રું છે તમારું નામરે ॥ મારા પિતા
 ને કેમ સંભારો, કોણ વસવાનો ઠામરે ॥ માયામોટીરે
 ૩ ॥ તમોતે મુનને રું બળે છે, હું તો જૈદાનવનો ત-
 નરે ॥ ॥ એવું સાંભળીને હરખ્યા હરભ, ધાર્ધને દીધું
 આલીંધનરે ॥ માયા ॥ ૪ ॥ હાથે આલી હડખથીને
 જોડ્યા શ્રી ભગવાનરે ॥ તાર્ધ સાચો જૈદાનવનો
 દીકરો, હું ગોરને તું યજ્ઞમાનરે ॥ માયાના પાને મ
 ગયાં ને ન આવે અંધને, વંજાને પ્રસવે તનરે ॥ તેવું રું
 લથયું છે મારે, રાકે સાચું હરો કે સ્વપનરે ॥ માયાના

(૧૪) અભિમન્યુનોયકાવો.

ફાતું સરખોત્ત મોરો તારી પાવેરી ફ્યમ રહ્યો
ધેરરે પાપી કૃષ્ણને ન માર્યો તેં, ન વાળ્યું પિતાનું વેર
રે પા માયાના પા પૂરવે પિતાને તાફરો, તેણે બિત્યો
સુર પરિવારે પા મૃત્ય સન્નિવનની વિદ્યા ફું પાસે, મા
રે માંથે પુરનો તારરે પા માયા પાટા રે ક્રાયાયાર્ય
નામ મ્હારું, ફુંથી કાળ પામતો બીકરે પા ફું ભૂર્ણ થ
યો યજ્ઞમાન મરતે, જાત ઘેર ઘેર માગુ ત્તીજરે પા
માયાના હાકો બત્તનીએ નથી જનમ્યો, હે પેલા
કૃષ્ણિયાને પછાડેરે પા જાગ્ય જોલવે જોદાનવની
મુને આનંદ પમાડેરે પા માયા પાળીના ફવે ફેફડું વર
તું કેમ જીવેલ્યો, મુને ફરિયે ફાથે જાલ્યોરે પા આવ
જી પીંતર ફ્યાંથી પામ્યો, ને આણે મારગ ફ્યમયા
લ્યોરે પા માયા પાળીના એક સામા વૃક્ષની છાંયા હે
ળ, ત્યાં જંત્યો બેઠા એકાંતરે પા એલોચને વાત માં
ડી, ન જાણ્યું ને આણરો અંતરે પા માયા પાળીરે પા કા
લો ગુર જાણીને જોલ્યો, ફરજનેડીને જીયરિયોરે પા
ફું પાતાળ માં પ્રસવ્યો માતાયે, મોરી પાળ માં જીછરિ
યોરે પા માયા પાળીના પછી ઈશ્વર જારાધી પીંજ
ર પામ્યો, જેથી શ્રી જ સરરીરે પા કૃષ્ણને ઘાલીરે
પેટી માંહે, જાફણીયે અફળાઈ મરરીરે પા માયા
પાળીના એવું સાંભળિ ફરજ જોલ્યા, ફોફો જે ફ્યમયા
રીરે પા પેટીનું દ્વાર સંકીરણ છે, ફાળો કેમ સમારીરે

॥ માયાના પિપાકામદાયું તે નવકીલુચે, જ્ઞાનચક્ષુજે
 નરજોરે ॥ પેસી ભુજો પરમાણું પેટીનું, કૃષ્ણ છે તમ
 સ્વરજોરે ॥ માયા મોરીરે ॥ ૧૬ ॥ પાંસે બેઠા બહલા
 વો બન્યો, ભુજવા ન જોળ ખાજોરે ॥ માટે પેટીમાં
 પેસી નિકળો, પછી દ્વારિકામાં ભજોરે ॥ માયા ॥ ૧૭ ॥
 ॥ ॥ વલણ ॥ ॥ ભજો પછે પેટી-
 માં પેસી ॥ શ્રેમ બોલ્યા ગોવિંદરે ॥ જૈલોચન પછી શું
 કરે, તે કરે ભટ પ્રેમાનંદરે ॥ ૧૮ ॥ ૩૬ ॥ ॥
 કડવું ॥ ૧૯ ॥ મું ॥ ॥ રાગવેરાડી ચાલતું ફડી ॥ ॥
 સંભય કરે સાંભળીયે રાયા ॥ પ્રેમય પ્રભુનો પ્રીત્યો
 ન ભયા ॥ ૧ ॥ મોહને રચ્યો માયા ફેદ ॥ તેથી શ્રૈલો-
 ચન પામ્યો આનંદારે ॥ ધન ગુરુચયતુર સુભણ
 ॥ હું પેસી ભેળીં પેટીનું પ્રમાણ ॥ ૩ ॥ મહાં રીરીર
 માં ફે ફેરે ફેરે ॥ તો ભણિયે ને નદુપતિ મેરે ॥ ૪ ॥ પે-
 છીરાભ્ય સુખે હું ફરું ॥ ભાર સધજો તમ મસ્તકે
 ધરું ॥ ૫ ॥ ગુરુ કરે ને ને શુભાવંતા ॥ હવે અમારું
 માન્યું ચંતા ॥ ૬ ॥ કૃષ્ણ રીત્રુ સર્વથા મુવો ॥ પુત્ર પર-
 માણું પેટીનું ભુવો ॥ ૭ ॥ બળિયા બેવસુદેવના
 તંના ॥ તેને તું વિના કોણ કરે પતંના ॥ ૮ ॥ શ્રેષ્ઠના સે-
 પ્રેટીમાં પ્રાણ ॥ બીભને બાહેર ફણે ભણાલા
 મુદ્રયાં કવચરોપને અસ્ત્ર ॥ કાછડો વાળ્યો જેને વસ્ત્ર
 ॥ ૧૦ ॥ રીત્રુજે સ્યામનો મર્મન બહ્યો ॥ પુત્ર પેસ-

(૧૬) અત્તિમન્યુનોયક્રાવો.

વા તત્પરથયોગીપાદાર ઊઘાડ્યું ફરિયાતેવા
રે શિખામણ મારી સાંત્વરીપાદાર મારી માતાએ
ફરિયાતે અનૂપાને બદુપતિધરે બુલવાં રૂપારિત
એ રેરકાચાર્ય સાચો ગુરુનથીપા કપટી કૃષ્ણહરો
સર્વથીપાદાર ફરિયાતેયજો પર્ષ પ્રવેદાન ફરિયાતે
તાણું તો નિશ્ચે મર્યાપિપાએવોત્તય રૂદ્રમાંધલ્યો
પેટીથી પાછો જોસર્યોપાદાર ગુરુજારમીતમારી
પ્રીતિપા પેસતાં ન માન્યું માંચીતારિયા મુજરાખી
નફરિયાતે તું નોફે વિપ્રવેરી સાક્ષાતારિયાએલો
ચેનનાં ધાયક સાંત્વળીપા પેડ્યા કૃષ્ણ મુરછાવળી
પાનાબુજ્યા બદુપતી ફરે અશ્રુપાતા નર્ષે નીર
બળેયરસાદારના નીસાસો મુકી જોલ્યાગોપાણ
પા ફરિયાતે અત્તિમન્યુ કૃષ્ણ કૃપાળારીપા કર્મ ફરે તે નફરેફો
યા વહાલાં ફરિયાતે વેરીફોયારરાએમ આક્રંદ
ફરતા દીપારીપા નવ એલોચને વાણીઓચરીપારડ
પાફરે વ્હાલ બળ્યું તમ તણું મુનમાટે રોયા અતિ
ધણુંપારશાફેફડ લગીપેટીમાં પેઠો તનાવળી સાં
ત્વળ્યું બનુનીનું વચનારપા રજે માયાફરી કૃષિ
યો રડેપા આહ્વાણનો લેદક્યમે નાબડેપારડાબહાર
નીસર્યોએલોચનપાફો મુનીમાં માનતું નથીમંત
પારડા મુનીફરે મને કૃષ્ણનું પાપાને કૃષ્ણમાર્યો તુજ
પાપારડા મારી બેન માર્યાની ફરિયાતેતેએ

मारी मारी पुतनायारणासगोमाभोमार्यानो
 अथर्मात्नेनी ते अणो कीधुं कर्म ता उगा दूरसुरामेन
 क्षत्री कीधी अद्वीसवारान्नुं ज्ञोसुं तो ते भुन लार
 ता उगी हवे तुने न जावे विस्वासा तो कुं डरी री ते कुं
 उपासा उरा जे वुं दही ने रोया परि ब्रह्मा जे वो ग्र
 न न प्रीछ्यो भ्रमा उगा अघि क अघरी प्रती ता डरी
 ता होय री क्रा यार्यनो हे डरी ता उरा च वायो पि हू खतो
 ह्य गयो ता भुरे भमरवाने तत पर थियो ता उपा ने मा
 ती तरने ते उवा घरी ता ते म पैरी का जे आगण घरी ता उ
 ता ने म को सवी धे पे से तर वारा ता ते म पुत्र पे हो पेरी मो
 न्नरा उगा ने म सर्प ने सुं घा उ न डी ता कुं डी जा भा घो
 खे गार डी ता उ टा गो वीं द गा कुं डी जे लो य न री री ता ले
 द की धो ल न गवाने धर्पा ता उ नाने वो पि न र मां पे हो कुमा
 रा डरी ये जा वी अ उ द्रा व्युं न्ना रा ज गाने खिं दार दे
 तां अ उ के न हिं ता तो तो कृष्ण भर री स ही ता श्री ता प्र लु
 क हे पर मा एं नु यो ता यारे पु ए लां जा धिं सु वो ता
 ज रा मारा गुं न्ना भन ना लाय ता ता र प्ये ता पुं
 त मो अ उ द्रा य ता ता ज उा कृष्ण क हे क्य म डी ने डे रा जे
 वी या ते प्र थ वी दे वे रा ज रा कुं वर सु तो न्यारे डर स्थ
 जे ता ता पुं अ उ द्रा व्युं वि ष खे ता ज पा या यु त ए रो थ यो त
 च रो धा अं धारे अ द्रु ना यो न्ने धा ज द्वा री री री री री
 ल्यो परि री री द्वा नी सर वा तो न पा म्यो ले द्वा ज रा

(૧૮) અભિમન્યુનોયત્રાવો.

મોદીસઠંડોળે ખારાનનડેનીસરચાનું દ્વારાદટ
અફળાયોઅતિરીપ્રાણાગુરુફીનેજોલ્યોવાણા
હજામારાગુરુજીધાડેદ્વારાનરીજીવનેલાગરી
વારાપેગરીમાટેસાંતનજતાનથીમારોપ્રાણ
રીસર્વથીપેમામોદીસાગયોફુતારીનામારું
અંગતેથાયછેદહંતાપેરોકાહોબહારમનફરણા
ધરોજાનેયુંપરમાણંદૃષ્ટામરશેખરોપેડાખોલ્યા
દૃષ્ટાદૃષ્ટાતેફુયાઅલ્યાકોનેગુરુફેહેછેતુયાપેર
મામેંમોટોડીધોપરપંચાતેતુનેમારવાનોસંચાપે
માવલણામાસંચતુનેમારવાત
હોમાતેમેંડીધોહોમુંઢેમાએયુંફીનેગાજીઆ
પેછેતેગરુડાશહેરપેડાલ્યામાફડવુંરીમું
મારાગગોડીમહારામાપેરીમા
થીફેછેફુંવરારીજોજોછોવ્યંગાહોરેગુરુજી
તમોનેતોહસવુંથાયછેમામુનેઅશિલાગયોજં
ગાહોરેગુરુજીમાજીલેસ્થાનકહસવુંકીલે,લ્યા
હોયહર્યાનોઠારાગુરુજીવીસમથારોએફેલ
ફતોમામારોજીવરહ્યાનોવિચારાહોરેગુરુજી
માફાલાપેઈનેવેરવાટોછેમારખ્યેફરતાદૃષ્ટાનુંકાર્ય
માહોરેગુરુજીમામાટેમુજથીનવજોજો,તેફીને
શત્રુકાર્યમાહોરેગુરુજીમાતમનેસમજેબ્રહ્મજી
ગુનામાનેનવજીધાડેખારાહોરેગુરુજીમાતમારવી

मन्नेमंत ज्ञापरी, हये मंरुं नीरधार।। होरे गुडल
 ।। ज्ञापरी पणुं हुवडं आव्युं नधी सांनणता
 वाएगा।। होरे गुडल।। न्ने मुनने नडाहो ज्ञा संदृष्टी
 तो मातपितानी ज्ञाए।। होरे गुडल।। पे।। ज्ञो रीत
 व्याप्युं वपुजे भारे।। इंठे पडियो री।। डा।। होरे गुडल।।
 मनना डो।। रद्धा मनमांही।। हये न्वुं पणुं नमलोड
 ।। होरे गुडल।। डा।। ज्ञं न्वुं मांही जंघाये भधूडर, पे-
 से ज्ञाणी विस्वासा।। होरे गुडल।। तेम पेटी मांहुं पे-
 डोछुं।। ज्ञाणी तमपर ज्ञासः।। होरे गुडल।। डा।। धरमां
 घालीने घात नडीने।। ज्ञन्यारे ज्ञोणे मुद्रयुं रीरि।। हो-
 रे गुडल।। न्ने डह्यो पोतानो तेने डुं जेतां।। डुत्तरी
 नगदीरी।। होरे गुडल।। डा।। न्वुं पिता महपुत्र तमा
 रो, हये नीस्ये न्वरी प्राए।। होरे गुडल।। भारी मात
 टणवणी मररी।। न्वरी डुं जनां ज्ञाए।। होरे गुडल
 ।। न्ना ।। वलए।। ।। न्वरी ज्ञाए
 ने प्राए तनरी।। माता ते नीस्ये मरेरे।। अडुजा यो
 ज्ञोयन पछी।। ज्ञविनारी वाणी।। ओयरेरे।। १०
 ।। रेन्पा ।। डडुं १२ मुं ।। ।।
 राग सामेरी भा।। ।। डुरी न्वनी दीनत्व
 वाणी।। न्वणी ज्ञोलीया सारंग पाणी।। मुडो न्वर
 निडुप्याना डोडा।। हुं तो न्वपति श्रीरएछोडा।। ११
 तारी माताये राज्यो तुने वारी।। तोय नासही ते मह

(२०) अलिमत्युनो यक्रावो.

या मारीता में रूप बुधिनं लीधुं ता तुने मास्थानुं डारल
निधुं ता रा हाडे में तुने न्न एयो जणियो ता भारे मा
रगमां जावी मणियो ता होय पूर्व लन मनुं पापा
तो मुडीये साएसे साह्यो सापा उता हये मुने तेथें
डररी ता अङ्गणाई आइ एीये मररी तो ता हुं तो ये रीधुं
अत्यातारो ता में अर्थ साक्यो छे भारो ता रें ता
ढाणा ता भारो अर्थ सायो सर्वथा, जा
री मुको लुवनी ता वेर एा तारी तुं न्न एा ने, ने पैरी
साव्यो रीवनी ता पा हुं अह्याने वणी लो जो, अई
एो न्न एो अद्रा जे म वर दान वाणा विहास्या में ए
तुल सर जे न्न अने ड्रा एा जे बां वयन सां लणी यि
अं लरनां, ईडे लायों हुं तारि ना क्रोध सहित कृष्ण
प्रत्ये ता हुं वर जो ल्यो वयना गीधी झार न्न हव डुण
ने, न्हं ता तुल सर जे गित पं न्ता पा एा डुण तो बां ड ड
री तो नथी, लुं डु लरवा डानुं जं न्ता टा हाथे ला डुडी
जां धे डामणी ता वृं दान न्थारी गाय ता गति प्रयां थि
गो धाणी याने ता निरदय नहिं द्याया ता पा पसु पाण
पापी विस्वारस जापी ता डपेट डरी वाह्यो मुने ता ह्ये
ली तरनो हर्ष ह एयो रे, नहिं वास हन्ने तुने ता रीणा गो
वर धन तें डर धर्यो, उतार्यो ईं न्तो जं हं डारा डेस
आली डंस पछा डीयो ते, तारा जजने धी झारा ता
ता इंस मणिनुं हर्षा ल डीधुं ता दीधो दुष्ट न्न न्ने मारा

नरासंधने लुतियो ते, ताराज्जने धिक्कारा रीरा
 नरका सुरने भारीने, परायो प्रेमदा सोण हत्तरा
 पारिन्नतइता पुष्पने लाव्यो, ते ताराज्जने धिक्कारा
 रीडा प्रेल्हाइनी तमो पीडा लाणी, धरि नरसिंहनो अ-
 वतारा नजे धिरयो हिरण्यइस्यपत्ते, ते ताराज्जने
 धिक्कारा रीडा वपुडी धुं मय्छे डेड, वेदवाल्या यारा
 रीं जा सुरसमावियो, ते ताराज्जने धिक्कारा रीपा
 लुंड रूपे थयो लूधर, धरयो लूतण लारा नहित्री लू-
 गु रूपे डीधी, ते ताराज्जने धिक्कारा रीडा पोषाण
 तारा पाणी विषे, ज्जणवंत जितर्यो पारारायण
 रोज्यो राम रूपे ते ताराज्जने धिक्कारा रीडा
 हाड लवध लु यतो, वुडू डिलु जे जे ड्यारा महर
 विद्या जे वडे नहिं तो, ताराज्जने धिक्कारा रीडा
 ज्जणने जलया भारा हाथे नुं जे होय देव डी डुं मारा
 संग्राम न करे मुन साथे तो, ताराज्जने धिक्कारा रीडा
 ॥ ॥ वलण ॥ ॥ धिक्कार नवध
 दुण विषे ॥ मुने डपट डरीने भारीयो रे ॥ गुड धर्ध
 जावि मण्यो ॥ प्राण पोतानो जगारियो रे ॥ रा
 रये ॥ ॥ डुडुं ॥ ॥ ३ मुं ॥ ॥ राग सा
 मे री सोरडा ॥ ॥ सांलणी असुरनीयां
 ए ॥ ॥ पछी जोल्या सारंग पाणी ॥ ॥ रीक्ति होय जे
 रीरि र मोन्नरा तो पेटी त्वाणीने निस्तरणारा

પા ૧૧૬૫૫ ૧૧૭૫૫ ૧૧૭૫૫ નીસર રાં
 કિતિ હોય તો, માંહે શું પેરી રહ્યો ૧૧ જનિ લાગ્યો
 અસુરને, ન્યારે ફરણા બોલ કૃષ્ણે રહ્યો ૧૧ રાહાંક
 મારી ઊછળ્યો, વાણી વિશ્વંતરની સાંતળી ૧૧ પા
 દુઝે પેરી ઊછળીતે, જાફરી નર્થ જાફળી ૧૧ ડાલ્ય
 પ્યો ચંદ્રને સૂર્ય નાહો, ઊડગણ સફુ જિંચાગયા ૧૧
 અમરે સરવે સ્થાનક મુક્યાં, લય લીત બ્રહ્મા થયા ૧૧
 હા પેરી પડી પૃથ્વી જીપરે, તવ બળતળ્યાં સંતપાતા ૧૧
 જાણે કુદ્દા ફુતી સમીપેત્યાં, સંતાયા શ્રીગોપાળ ૧૧
 પાપાયાય તે ફેરણ ફારકાને, આવચું અંધકારાદરો
 દિરીઝાં ખીધે ને, હવો હાહાકારાદા બ્રહ્માંડ
 લાગ્યું ડોલવાને, નદિયો તે અવળી વહી ૧૧ મારો માં
 બેણ ચોરને, ઊછળતાં વાણી ફફી ૧૧ ૭૫ સાતવાર
 આફરી આફળ્યો, તોય પેરી નપામી નંગા પછી
 રોધ હવો તે પવન ફેરો ૧૧ રીતળ થયું છે અંગાટા
 ફંદે બાઝી કાયફીને, બોલી નરી ક્યો વાણા ૧૧ ત્રાહ્ય ત્રા
 હ્યત્રિફમ ના મુવો, જેમ ફેરતાં નિકળ્યા પ્રાણા ૧૧ લા
 નફના પે નળીયું ને, રિપું પામ્યો નાશા ૧૧ ને જિં મુવો કે
 નથી મુવો, પછી જાવ્યા પેરી પાસા ૧૧ વાવનૂ પિંબર
 લીધું મુસ્તક, મોહન મંદિર પરચ્યા ૧૧ સમાચાર સ
 રવે પુછીયો, પણ મોહન મુજથી ન આચર્યા ૧૧ પીરા વિ
 ચાર ફીધો વિહલે, જેના પ્રાણ હરો પેરી વિષે ૧૧ ને

अनिमल्युनोयेक्रावो.

(23)

અવતરશે અવની મહીં તો, કોઈ નહિં રહે સુજીતી
 પાપડપુછ એની નહિં કરે, મુકું સુલદ્રાને ઘેરા મનની
 વાત કોને કહી નહિં ને, આગળ વધારવું છે વેરા પીડા
 સોળ સહસ્ત્રને વારહી પા રું લાવિયા અવિનાશી
 કોઈ કને થોલ્યા નહિં, આવ્યા સુલદ્રાને અવાસ
 પાડે ॥ ૧૬ ॥ ૧૧૭ ॥ ૧૧૮ ॥ ૧૧૯ ॥
 વ્યામર્મ રું ॥ બેહેનને છાના મળ્યારે ॥ કોઈ જીયા
 ડીલેરી ॥ નહિં ॥ એમ કહિં વિદૂલ વડ્યારે ॥ પાપા રજા
 ॥ ૧૨૦ ॥ ૧૨૧ ॥ ૧૨૨ ॥ ૧૨૩ ॥
 ૧૨૪ ॥ ૧૨૫ ॥ ૧૨૬ ॥ ૧૨૭ ॥
 ૧૨૮ ॥ ૧૨૯ ॥ ૧૩૦ ॥ ૧૩૧ ॥
 ૧૩૨ ॥ ૧૩૩ ॥ ૧૩૪ ॥ ૧૩૫ ॥
 ૧૩૬ ॥ ૧૩૭ ॥ ૧૩૮ ॥ ૧૩૯ ॥
 ૧૪૦ ॥ ૧૪૧ ॥ ૧૪૨ ॥ ૧૪૩ ॥
 ૧૪૪ ॥ ૧૪૫ ॥ ૧૪૬ ॥ ૧૪૭ ॥
 ૧૪૮ ॥ ૧૪૯ ॥ ૧૫૦ ॥ ૧૫૧ ॥
 ૧૫૨ ॥ ૧૫૩ ॥ ૧૫૪ ॥ ૧૫૫ ॥
 ૧૫૬ ॥ ૧૫૭ ॥ ૧૫૮ ॥ ૧૫૯ ॥
 ૧૬૦ ॥ ૧૬૧ ॥ ૧૬૨ ॥ ૧૬૩ ॥
 ૧૬૪ ॥ ૧૬૫ ॥ ૧૬૬ ॥ ૧૬૭ ॥
 ૧૬૮ ॥ ૧૬૯ ॥ ૧૭૦ ॥ ૧૭૧ ॥
 ૧૭૨ ॥ ૧૭૩ ॥ ૧૭૪ ॥ ૧૭૫ ॥
 ૧૭૬ ॥ ૧૭૭ ॥ ૧૭૮ ॥ ૧૭૯ ॥
 ૧૮૦ ॥ ૧૮૧ ॥ ૧૮૨ ॥ ૧૮૩ ॥
 ૧૮૪ ॥ ૧૮૫ ॥ ૧૮૬ ॥ ૧૮૭ ॥
 ૧૮૮ ॥ ૧૮૯ ॥ ૧૯૦ ॥ ૧૯૧ ॥
 ૧૯૨ ॥ ૧૯૩ ॥ ૧૯૪ ॥ ૧૯૫ ॥
 ૧૯૬ ॥ ૧૯૭ ॥ ૧૯૮ ॥ ૧૯૯ ॥
 ૨૦૦ ॥ ૨૦૧ ॥ ૨૦૨ ॥ ૨૦૩ ॥
 ૨૦૪ ॥ ૨૦૫ ॥ ૨૦૬ ॥ ૨૦૭ ॥
 ૨૦૮ ॥ ૨૦૯ ॥ ૨૧૦ ॥ ૨૧૧ ॥
 ૨૧૨ ॥ ૨૧૩ ॥ ૨૧૪ ॥ ૨૧૫ ॥
 ૨૧૬ ॥ ૨૧૭ ॥ ૨૧૮ ॥ ૨૧૯ ॥
 ૨૨૦ ॥ ૨૨૧ ॥ ૨૨૨ ॥ ૨૨૩ ॥
 ૨૨૪ ॥ ૨૨૫ ॥ ૨૨૬ ॥ ૨૨૭ ॥
 ૨૨૮ ॥ ૨૨૯ ॥ ૨૩૦ ॥ ૨૩૧ ॥
 ૨૩૨ ॥ ૨૩૩ ॥ ૨૩૪ ॥ ૨૩૫ ॥
 ૨૩૬ ॥ ૨૩૭ ॥ ૨૩૮ ॥ ૨૩૯ ॥
 ૨૪૦ ॥ ૨૪૧ ॥ ૨૪૨ ॥ ૨૪૩ ॥
 ૨૪૪ ॥ ૨૪૫ ॥ ૨૪૬ ॥ ૨૪૭ ॥
 ૨૪૮ ॥ ૨૪૯ ॥ ૨૫૦ ॥ ૨૫૧ ॥
 ૨૫૨ ॥ ૨૫૩ ॥ ૨૫૪ ॥ ૨૫૫ ॥
 ૨૫૬ ॥ ૨૫૭ ॥ ૨૫૮ ॥ ૨૫૯ ॥
 ૨૬૦ ॥ ૨૬૧ ॥ ૨૬૨ ॥ ૨૬૩ ॥
 ૨૬૪ ॥ ૨૬૫ ॥ ૨૬૬ ॥ ૨૬૭ ॥
 ૨૬૮ ॥ ૨૬૯ ॥ ૨૭૦ ॥ ૨૭૧ ॥
 ૨૭૨ ॥ ૨૭૩ ॥ ૨૭૪ ॥ ૨૭૫ ॥
 ૨૭૬ ॥ ૨૭૭ ॥ ૨૭૮ ॥ ૨૭૯ ॥
 ૨૮૦ ॥ ૨૮૧ ॥ ૨૮૨ ॥ ૨૮૩ ॥
 ૨૮૪ ॥ ૨૮૫ ॥ ૨૮૬ ॥ ૨૮૭ ॥
 ૨૮૮ ॥ ૨૮૯ ॥ ૨૯૦ ॥ ૨૯૧ ॥
 ૨૯૨ ॥ ૨૯૩ ॥ ૨૯૪ ॥ ૨૯૫ ॥
 ૨૯૬ ॥ ૨૯૭ ॥ ૨૯૮ ॥ ૨૯૯ ॥
 ૩૦૦ ॥ ૩૦૧ ॥ ૩૦૨ ॥ ૩૦૩ ॥
 ૩૦૪ ॥ ૩૦૫ ॥ ૩૦૬ ॥ ૩૦૭ ॥
 ૩૦૮ ॥ ૩૦૯ ॥ ૩૧૦ ॥ ૩૧૧ ॥
 ૩૧૨ ॥ ૩૧૩ ॥ ૩૧૪ ॥ ૩૧૫ ॥
 ૩૧૬ ॥ ૩૧૭ ॥ ૩૧૮ ॥ ૩૧૯ ॥
 ૩૨૦ ॥ ૩૨૧ ॥ ૩૨૨ ॥ ૩૨૩ ॥
 ૩૨૪ ॥ ૩૨૫ ॥ ૩૨૬ ॥ ૩૨૭ ॥
 ૩૨૮ ॥ ૩૨૯ ॥ ૩૩૦ ॥ ૩૩૧ ॥
 ૩૩૨ ॥ ૩૩૩ ॥ ૩૩૪ ॥ ૩૩૫ ॥
 ૩૩૬ ॥ ૩૩૭ ॥ ૩૩૮ ॥ ૩૩૯ ॥
 ૩૪૦ ॥ ૩૪૧ ॥ ૩૪૨ ॥ ૩૪૩ ॥
 ૩૪૪ ॥ ૩૪૫ ॥ ૩૪૬ ॥ ૩૪૭ ॥
 ૩૪૮ ॥ ૩૪૯ ॥ ૩૫૦ ॥ ૩૫૧ ॥
 ૩૫૨ ॥ ૩૫૩ ॥ ૩૫૪ ॥ ૩૫૫ ॥
 ૩૫૬ ॥ ૩૫૭ ॥ ૩૫૮ ॥ ૩૫૯ ॥
 ૩૬૦ ॥ ૩૬૧ ॥ ૩૬૨ ॥ ૩૬૩ ॥
 ૩૬૪ ॥ ૩૬૫ ॥ ૩૬૬ ॥ ૩૬૭ ॥
 ૩૬૮ ॥ ૩૬૯ ॥ ૩૭૦ ॥ ૩૭૧ ॥
 ૩૭૨ ॥ ૩૭૩ ॥ ૩૭૪ ॥ ૩૭૫ ॥
 ૩૭૬ ॥ ૩૭૭ ॥ ૩૭૮ ॥ ૩૭૯ ॥
 ૩૮૦ ॥ ૩૮૧ ॥ ૩૮૨ ॥ ૩૮૩ ॥
 ૩૮૪ ॥ ૩૮૫ ॥ ૩૮૬ ॥ ૩૮૭ ॥
 ૩૮૮ ॥ ૩૮૯ ॥ ૩૯૦ ॥ ૩૯૧ ॥
 ૩૯૨ ॥ ૩૯૩ ॥ ૩૯૪ ॥ ૩૯૫ ॥
 ૩૯૬ ॥ ૩૯૭ ॥ ૩૯૮ ॥ ૩૯૯ ॥
 ૪૦૦ ॥ ૪૦૧ ॥ ૪૦૨ ॥ ૪૦૩ ॥
 ૪૦૪ ॥ ૪૦૫ ॥ ૪૦૬ ॥ ૪૦૭ ॥
 ૪૦૮ ॥ ૪૦૯ ॥ ૪૧૦ ॥ ૪૧૧ ॥
 ૪૧૨ ॥ ૪૧૩ ॥ ૪૧૪ ॥ ૪૧૫ ॥
 ૪૧૬ ॥ ૪૧૭ ॥ ૪૧૮ ॥ ૪૧૯ ॥
 ૪૨૦ ॥ ૪૨૧ ॥ ૪૨૨ ॥ ૪૨૩ ॥
 ૪૨૪ ॥ ૪૨૫ ॥ ૪૨૬ ॥ ૪૨૭ ॥
 ૪૨૮ ॥ ૪૨૯ ॥ ૪૩૦ ॥ ૪૩૧ ॥
 ૪૩૨ ॥ ૪૩૩ ॥ ૪૩૪ ॥ ૪૩૫ ॥
 ૪૩૬ ॥ ૪૩૭ ॥ ૪૩૮ ॥ ૪૩૯ ॥
 ૪૪૦ ॥ ૪૪૧ ॥ ૪૪૨ ॥ ૪૪૩ ॥
 ૪૪૪ ॥ ૪૪૫ ॥ ૪૪૬ ॥ ૪૪૭ ॥
 ૪૪૮ ॥ ૪૪૯ ॥ ૪૫૦ ॥ ૪૫૧ ॥
 ૪૫૨ ॥ ૪૫૩ ॥ ૪૫૪ ॥ ૪૫૫ ॥
 ૪૫૬

સરખુંકાંમકાંઈ દેત્તેરે ॥ મનગમેતે માગી લેત્તેરે ॥
 બ્યારે ફહું એમવડી વામારે ॥ તે વારે જોલ્યાં સત્ય-
 ત્તામારે ॥ ૬ ॥ જાપણને જેથી જધિક તકાંઈરે ॥
 દુધતોયેછે તે એછે દંઈરે ॥ આપણે જ્યાં ખરથીયે ગર-
 થિરે ॥ સાસુ નણદી તે સફળ તીરથરે ॥ ૭ ॥ આપ્યા-
 નો નફરવો ઘિધારોરે ॥ જાલ્યોની હાર જેન હમારો
 રે ॥ આપ્યો હાર સત્યભામા સતીરે ॥ તેવારે જોલ્યાં
 ભંજુવતીરે ॥ ૮ ॥ જાલ્યો પેહરો સુલકા થીરે ॥ ચિત્ર
 બિચિત્ર લચુંછે હીરે ॥ રૂક્ષમણિયે મનકર્યું જોખુંરે
 ॥ ૯ ॥ જાપ્યું પેહે રવાનું પટોખું રોજા ॥ એકકહેલ્યો સુલકા
 જેતરે ॥ જાપી મોટી માળા મોહતરે ॥ કોઈયે જાપ્યાં
 કંકણચૂડીરે ॥ નણદીકહે તાલિયો ચૂડીરે ॥ ૧૦ ॥ ધોજો
 રસાળુ છાંટયો કેસરે ॥ કો આપેતી નાકનીચે સરરે ॥
 કો નેડ આપે આગવરનીરે ॥ કો છોડે ફરીમેજળાફરી
 નીરે ॥ ૧૧ ॥ કુદ્દાંકાંખીને કાંઝરીયોરે ॥ નણદીનેતે અ-
 રપણ ફરિયોરે ॥ એમ આલ્પણ આપ્યાં સરવેરે ॥ તવ
 સુલકા જોલ્યાં ગરવેરે ॥ ૧૨ ॥ આન તાલિયો પરોણા
 રહિયેરે ॥ કાંઈ કામજમસરખું ફહીયેરે ॥ સુણી સુલ-
 કાનીયાણીરે ॥ પછી જોલ્યાં રૂક્ષમણીગણીરે ॥ ૧૩ ॥
 નેવાંકરો તેવાં થઈશુંરે ॥ વાહાંલીવાત તે તમને ફહીશું
 રે ॥ પુછું સુલકા જાઈરે ॥ જાન જાવ્યાહતા તમલા
 ઈરે ॥ ૧૪ ॥ પેરીમાંથી ફુતી જેમનેરે ॥ જાવ્યોનેતે જાપી

અભિમન્યુનોયત્રાલો.

(૨૫)

તમનેરોતેપંચરમાંહેરુંછેરો ॥ લાલીસાધિસહુડોપુ
 છેરો ॥ પાપાપાપોફોઈનેફેવંશાનુંરો ॥ નેઈનઈરું
 સરવેછાનુંરો ॥ માટેજીઘાડોપેટીનુંતાળુંરો ॥ અમોયે
 ગળાંરહિનેનીહાળુંરો ॥ ૧૬ ॥ નાનાદીયેજીલ્લનેદીધા
 દતરો ॥ લાલીકોધીતમારોછેકંપરો ॥ નાળોછોત્રી
 કમનીટેવરો ॥ ગાગ્યનોલડકોત્રીકૃષ્ણદેવરો ॥ ૧૭ ॥ ત્રો
 તાળાનીનેકુંચીરો ॥ તેમોહનેમુકીછે ॥ જીંચીરો ॥ રુંજીણી
 એઘોફેસાપરે ॥ તમોદેરોહરીનેનવાપરે ॥ ૧૮ ॥
 તેવારેસત્યલામાપુછેરો ॥ બાઈગાવડુંબીહોતેરુંછે
 રો ॥ નેતમજીપરફોપેરિયામંરો ॥ તોલેનેહમાડુંનામ
 રો ॥ ૧૯ ॥ નેહરીમુલનેદેખાડરો ॥ બજરો ॥ તોફુંજીતા
 રીરીન્નકજરો ॥ તેવારેજોલ્યાંન્નજીવંતીરો ॥ એકજ
 મેવિચારીછેમતીરો ॥ રનાગાપણો ॥ અઘરીપ્રતીજ્ઞા
 લીનેરો ॥ નઈવાતબહારનાકીનેરે ॥ ૨૦ ॥
 યલણા ॥ ॥ નાકીનેવાત ॥ વીઠ્ઠલનીયોરી
 નંજીવંતી ॥ એમ ॥ જોયેરેરો ॥ સંભયફે ॥ ધૃત્રાષ્ટરને
 રિયામા ॥ સમ ॥ દેવાફેરે ॥ ૨૧ ॥ રફરા ॥ ॥ ફડું
 ॥ ૨૨ ॥ મું ॥ ॥ રાગમાડુ ॥ ॥ નંજીવ
 તીફે ॥ બહાર ॥ નઈને, ॥ નેફે ॥ પંચરની ॥ વાતા ॥ તેનેમા
 ધેલાર ॥ એટલોને, ॥ હિણ ॥ પિતાની ॥ નત ॥ ૨૩ ॥ પછી
 સુત્રદાના ॥ હૃદિ ॥ વિષેત્યાં ॥ ॥ ગાપ્યાં ॥ સત્ય ॥ વચંના ॥
 વસ્ત્ર ॥ આલૂષણ ॥ રહ્યાં ॥ નેઈ, ॥ માત્યું ॥ માનુની ॥ નુમંના ॥

(૨૬) અભિમન્યુનો ચેકાવો.

ચાચાલી સુત્રદા પંજર પાસે ॥ કુંધીકર માં સાહી ॥
જે ફલી જે તાણુ જિઘાડ્યું ॥ બુવે વેગળી સર્વ લોભ
છી ઝોઘ દ્વાર બન્યો બુબ્યાં ફીધાં, બુવે છે સરવે સા
માંહે મૃત્યુ મોટું દીડું ॥ ત્યારે હરી રાત્ર કુમાર
જાત્રે લોચનનો પ્રાણ રહ્યો તો વળગી, પેટીના પાસ
માંહે ॥ હસતાં હાસ ફરીને પેઠો, હરિ ભગનીના ઘર
માંહે પે ॥ જળ જાને ગલી છે જર્જુન કરો, થયા છે પંચ
માસ ॥ તે પંડ વિષે પાપી પ્રાણો ॥ સદ્ય પુર્યો વાસ ॥ જ
તે ભુવ વિમાસે જૈલોચનનો ॥ હું જાવ્યો હરિને ઘેર
ગત થાજી પ્રસવ મરે સુત્રદા, વાળુ પીતાનું વેરાગી
મૃણાલી કામની જોએ કૌતક ફીધું, મરકલંડે મુખતાણું
પડુ માર્છ બુવો જાપણા કુંધની, મડુ મરીણધી જા
ણું ॥ ટાંતાળી દેઈ હસ્યાં માંહે માંહે ॥ સરવે માં સ
ત્ય લામાડાયાં ॥ લાઈયે હેત ફીધું ભગનીને, અવિ
લોક્યાં અલગ યાં ॥ દાપિતાં બરતો પાલવ ઢાંકી, પ્રેલ
જે પીંજર જાણું ॥ મારે મંદીરિયે નવ જાવ્યા, મેં તે
વારનું ભણું ॥ જા મુખ મરડીને તાણે સર્ઈડકાને, ક
રયા લાગી ઢોળી ॥ સુત્રદાને વીંટાઈ વળતી, સહ
સ્ત્ર સોળની ટોળી ॥ જા કુસમણિફે છે મારે મંદિર,
ટપકીની ભાત છે જાછી ॥ તે તમને હું જાપીરા જા
ઈ, પટોળી લાવો પાછી ॥ રાત્રનું બુવતી ફે બન્નીરા
લક્ષણો ॥ જાઈ તમારો વીરા તે ભણે તો મુલને મારો ॥

જાપો જમારાં ચીરાં ડા સાંસતાં રહી સત્યત્તમા
 બોલ્યાં, હાથ દેઈ પોતાને ગાલો ॥ જાવતો હારવાયો
 ની પાછો, નેઈ જે તો આવતો ફાલો ॥ ૧૬ ॥ એક કુહુ જા
 પાણું રીં રાજે, નહિ જે ત્રીયાં ત્રી ખારી ॥ હસ્તીના પુ
 રમાં કેમ જે નરો ॥ અંગુઠી લઈ ને મારી ॥ ૧૭ ॥ એક કુ
 હુ જે મને જાપતાં, જાપણું મનડું ફીસે ॥ પાછું જી
 ને એટલા સાધું ને, પીયર માં વરણાગી દિસે ॥ ૧૮ ॥
 માં નેઈ જપમાન માંડું, ન્યારે વસ્તુ પેટીની નાણી
 ॥ મુળનું વસ્ત્ર ને સુત્રાનું, તાલીયે ત્રીધું તાણી ॥ ૧૯ ॥
 ॥ બડબડ તાં સુત્રા બોલ્યાં, ફું ઘણી માની રી મોરી
 ॥ સાદા સોતી નવાયોની ॥ તાલીની તાવના પો
 ચી ॥ ૨૦ ॥ ॥ વલણ ॥ ॥ પોચી તાવના
 તાલીયોની ॥ જેમ નાદલ વાણી જેયરી રે ॥ ૨૧ ॥
 પટ ફરી વસ્તુ ફરી, જાપ જાપણો મંદીર પરચરી રો
 ॥ ૨૨ ॥ ॥ ૨૩ ॥ ॥ ૨૪ ॥ ॥ રાગરામ
 ગ્રી ॥ ॥ સંભય કુહુ રાય સાંતળો ॥ ૨૫ ॥
 પેટી વાત ॥ મર્મ કો પ્રિછે મહિં ॥ નાણે નક્તના તાત
 ॥ સંભય કુહુ રાય સાંતળો ॥ ૨૬ ॥ તે સમે જરબુને
 ત્યાં હતા ॥ સાસરડામાં મહાલે ॥ સાત માસ ત્યાં
 રાખીયા ॥ વિઠલજી જે વહાલે ॥ સંભયના રો સુ
 ત્રાને શ્રીમંત આલિયું ॥ તાલિયું સર્વ સાથ ॥ પાશ્વ
 પ્રત્યે બોલિયા, કુસ્થ જીના તાથિમ સંભયના રો

ઈન્દ્રપ્રસ્થમાં ન્નજો ઊતાવળા, અરજુનજી તમો ॥
 મોરિણું પુંઠજથી લેઈને, જાવીશું અમો ॥ સંભયાદો
 પારથજી પછી સંચર્યા, સાથે સુત્નદા નારી ॥ નિકુળ
 સહદેવ સામા જાવિયા, મળ્યાગાં જીવધારી ॥ સંભ
 યાપો ॥ ત્યજ્યકારવરતીયો, હરખ્યા રાત્નધર્મી ॥ શી
 સ્મૃતણી વિધી વડે ॥ કીધાં શ્રીમંતકુર્મ ॥ સંભયાદો
 મોહનમોસાણું જાવિયા ॥ સાથે છે જળરામા ॥ ભેવું
 ઘટે તેવું આપિયું ॥ ખરચ્યા બહુ દામ ॥ સંભયાદો
 દુરાલ્યાએ જાંધી રાખડી ॥ થયો નિકુળ બુસદિયો ॥
 વેવાઈ થઈને માગતો ॥ વક્રોદર મહા હરીયો ॥ સંભ
 યાદો ॥ ન્નદેવ ને તમો જાવિયા ॥ યાં લેઈને મોસા
 ણું ॥ પુરૂષેડે તો આપેને, ના કરીયો કૌતક બાણું ॥ સંભ
 યાદો ॥ કૃપાકરો કહે કૃષ્ણજી ॥ રામપાડી પુરૂષ તમસ
 રો ॥ સગા લેનાર છે, તો શે રહેશે અધુર ॥ સંભયાદો
 જિના ॥ ॥ વલણા ॥ ॥ અધુર કાંઈ રહેશે
 નહિ ॥ રામ આપશે તે લેઈ નહિ રાકોરો ॥ બળત્ત
 કહે તેરો જિધારો, ને નેઈએ તે કાગળમાં લખોરો ॥
 ૧ ॥ રહેશે ॥ ॥ કડવું ૧૩ મું ॥ ॥ રાગ
 ગોડી મહારા ॥ ॥ અભિમ કહે પ્રથમ લખોરો
 ॥ હાથી પાંચ હન્ટર ॥ જળધરા ॥ પાણી પિંચા સા ॥ સંગાપે ॥ ૧૨૨
 સહસ્ત્ર લખો તો ખારા ॥ જળધરા ॥ મુને લોત્તમ
 જે નહીરે, માટે લખાવ્યું છે સેહે ॥ જળધરા ॥ પાંચ

ભાઈને પાંચે પાંચ સેં, લખો અનોપમ વહેલ, હજાર
 પારો છઠ્ઠાં લાખે, લખોને, તેનો હાં શો અંક, હજાર
 ધરો ગાયો લેંસો તો સહુ કો આપે, લેં હોય રૂપીરીર
 ફ; હજાર ૧૦ માતાનું મનતો વહુ મનાવરો, લુંગડે
 પીંથરે લેહ; હજાર ૨૦ કું લેઈ શું તાંબુ રૂપ, પારથને
 પુછો તેહ; હજાર ૩૦ કું ગામ ઘટે મામેરા મધ્યે,
 તે હાથે હોડે ધર્મરાય, હજાર ૪૦ ગામ આપવાં ફ
 રીને, નમો નરપત્નીને પાય, હજાર ૫૦ સો કોડી તો
 લખો સાળુ, પીછોડીયો પામે દાસ, હજાર ૬૦ બડાં છ
 ચલ લાખે ફ લખોને, કીંકરીયો ફરે જારી, હજાર ૭૦
 ૧૧ લાર ફ નફ લગનીને આપો, લેણીએ ખાંધી રક્ષા
 ય, હજાર ૮૦ લાર બુસરીયાને આપો, ફારબ ચા
 લતું થાય, હજાર ૯૦ ગુરૂપિતા મહુને ફાફાળુ, પ
 જીતેના રીત કુમાર, હજાર ૧૦૦ વેવાઈ વાળું લેણા
 વુંતો, મેલો દ્વારિકાં સાર, હજાર ૧૦૧ લુરરી રક્ષણ
 લખો બ્રાહ્મણને, લેમળ્યાછે વીરો સહસ્ત્ર, હજાર
 ૧૦૨ ફને સવાસવારીર સોનું ૧૧ વળી જખોડીયું તે
 વસ્ત્ર, હજાર ૧૦૩ આશ્રે વુંતો ફ આસારે લેખાવું, તે
 તો નિશ્ચે આપવું આશ્ર હજાર ૧૦૪ એ ફરતાં અધિકું લે
 ફરરી, તો તમારા કુળની લાલ, હજાર ૧૦૫ ૧૧
 વલણ ૧૧ ૧૧ લાલ વધે હરનુ તમતણી ૧૧ લે
 ૧૧ લેખ્યાથી કાંઈ અધિકું ફરોરે ૧૧ હાથે ન પોંચે હ

અભિમન્યુનોયેન્ક્રાવો (૩૧)

આપ્યેરુંથેરોપણ, સંકટ વેળાપુરત્નેચીરજીતીના
મત મનાવી વણિયા મોહન, રાત્રીને દેવડાવી શ્રાપે-
જી ॥ અભિમન્યુને મુવો ઘેન્નાદર, તે દ્રુપદીનો પ્રતાપ
જી ॥ ૧ ॥ વાત રાજી ચિન્ધંતરે, ત્યાંથી પાછાવળીયા
જી ॥ નવસેંતવાણું પુર્યાં સત્નામાં, મોસાળાને જો
લેપણિયા જી ॥ ૨ ॥ જાગતા માગી પાંડવકેરી ॥
ચાલ્યા કૃષ્ણને રામજી ॥ સુલદાજીને સાથે તેડ્યાં,
જાધ્યાં દ્વારિકાં ગામજી ॥ ૩ ॥ દેવકી રોહણી જા
વી મણિયાં, જાદરે જાણીં ઘનદીધુંજી ॥ સોળ સહ
સ્ત્ર લાલી યો પાયે લાગી, જાગતા રુચાગતા કીધું
જી ॥ ૪ ॥ ॥ વસણા ॥ ॥ રુચાગતકી
ધુંને કારત્ત સિધ્યું, દીનદીન જો છવનવ નવોરે ॥
લન ચોવીસો કહેકથા ॥ પછી પ્રસવ પુત્રનો ક્યમહયો
રો ॥ ૫ ॥ ૩૧ ૮ ॥ ॥ કડવું ॥ ૧ ॥ મું ॥ ॥
રાગવેરાડી ॥ ॥ સંભય કહે સાંતળજોરા
ન, સુલદાનુંરે દુઃખ ॥ ૧ ॥ પયું નથી થારો નહિંતે, કહે
તાં ન આપે મુખ ॥ ૨ ॥ સુંખે રમતાં ભમતાં તેને, વડી
ગયાદી માસ ॥ ૩ ॥ જાગીયારમે જાડળાઈ જાળજાણા
પીજે પુરયો વાસ ॥ ૪ ॥ જોલોચનનો જંમ જાદરમાં
જીવન્યો મહાક્રોધી, સ્વૃણ શરીર પોતાનું કીધું ॥
રહ્યો પેદમાં વિરોધી ॥ ૫ ॥ ત્વચાતણાઈને તાપજી
વન્યો, શરીરે વાધ્યું શીત ॥ ૬ ॥ પેરપેર ધૂને કાંઈ ન સુએ

(૩૨)   અત્તિમન્યુનો ચક્રાવો.

ત્તમવા લાગ્યું ચીતા ઠાપાધરું જોલાય નહિને,
તુંડડી થઈ રસતાય નસો નિફળી ફરપદેરી
હો ત્તાં નવ થવાયા પાદ જડ હેડડી ને રેણ જાણે
પા અતિ રામાને રીરી રા નળનળાં લોચન કાચના
સરખાં, નિસદિન વેહેતું નીરાડા હાલક ફુલક ફુ
રિને મંદીર પા વસુદેવે ન્ણા પાતા પુત્રીને પીડ્યા
ન્ણાને, રોવા લાગ્યા તાતાડા રૂડું પવાને રોહ્ય
ણી ભુજે, ઊગ્ર જાળડી લીધી પા સાત દિવસ સુ
તાને અરથે, નળ જંનળી નવ પીધી પા ડાઠા ત્રાહ્ય ત્રા
હ્ય ફરે તારૂં ણી, રોળે મળ્યો સહુ સાધી દેવડી રો
હણી રોતાં જોલ્યાં, સાંતળળો ધરસુદેવ નથિ પાડા
સ્વામિ સુલકા મળી પામેછે, ધા ધૂપ રો નથી ફર
તા પા રાં ફર વેળા લલ્લન રાની, દુઃખ રૂંદે નથી ધર
તા પા પાળાજે મુવાનું દુઃખ નથી રે, મરેછે પ્રાણી મા
ત્રા ફરી ફરીને જો સાલેછે, ક્યાંથી અરબુન નમાત્ર
પા પા નાનપણેથી ગઈ હોત તો, દુઃખ નહોતું ક્રોધોને
પા આન મોરી થઈને મુકી ન્ણયછે, જાળા સુલકા જો
હોને પા રી પા લઘુવયમાં લાડ ફુંવરી મરવું, ભુવવું ન
વ લહેતાં પા જ્ઞાન લણતાં પ્રી છતાં નમ લોડુ ન્ણય
છે પા વય થઈ હોત તો સહેતાં પા રી પા પરમેશ્વરે પૃથ્વી
પિછાડ્યાં, જાપણને જાલી ચેરણે પા ફોને કંથે ભુ કી
ચે પાપે, દીકરી મરેછે અમરણે પા રી પા વાસુદેવ જો-

ત્યાં જાંતુ ભરતા, ફું વ્રદ્ધ ફું રું કાળા તમો શંકરશાળ
 ને સંલજાવો રામા, સાંલે પાળને સાંલ પાપાવાત
 સાંલજી જાવ્યા વીરો, સુલદ્રાને દારેા તુવા પંચા
 દેરીજા તેડાવ્યા, જાવ્યા અનેક તેવારે ૥૧૬ ૥ તંત્ર
 ચંત્ર મંત્રને પાણી, પાઈને દેતા ધૂણી ૥ ઊતારા મુકા
 વ્યા નેરીજે, જાણું ત્રવરીયુને પૂણી ૥ ૧૭ ૥ રાજ વૈ
 દનવનવા માવે, ગ્રંથેલા ક્રોધ નાડી ૥ ત્રણ સંવચ્છર
 વહી ગયા પાણા ક્રોધે વ્યાધી નકાડી ૥ ૧૮ ૥ પાપી ર
 હોછે પ્રાણ લેવા, પેટ માં ફેથી હાલે ૥ સ્થૂળ શરીરને
 નવરહે સંજાણો, તે સુલદ્રાને સાલે ૥ ૧૯ ૥ ૥
 વાલણા ૥ સાંલે ફું જ સુલદ્રાને ઘાણું ૥ પડી
 પામવા મળી રે ૥ પછી રામા સરવે રોતી દેખી, ધાઈ
 જાવ્યા અશીર્વાદ રાણી રે ૥ ૨૦ ૥ ૩૩ ૬ ૥ ૥
 ફડવું ૥ ૨૦ મું ૥ ૥ ૨૧ ૥ મેવાડો ૥ ૥
 સંલય ફે હો સાંલજ રાજ, વૈદ્યયા વિશ્વનાથજી
 નાડી નેવાને કાને ત્યાં, ગ્રંથોછે લગ્નિનો ફાયજી ૥ ૨૨ ૥
 ત્રાહ્ય ત્રાહ્ય ફરીને ફે છે, તમો નીસરો સરવે બહારજી
 ૥ માતતાતને જાણા જાપી, વળાવી સફ નારજી ૥
 રાચીતર્યો ચક્રાવ્યૂહ ચતુર તુલે, લગનીયું જો
 ત્યાં લગવંતજી ૥ અંરે સુલદ્રા સનમુખ પાવો, સાં
 લજાને જોયંતજી ૥ ૩ ૥ જા જન્મ પામવાનો જંત્ર
 છે, ફું તે ધરને ફાનજી ૥ ચક્રાવ્યૂહ તે નામ જો

એમ કહે શ્રી ભગવાનજી ॥ ૪ ॥ પેહે લે કોઠે એક બાર
 એં, વંકુ વળામણ તર્ણજી ॥ મધ્યને વાંકે ને પૈસે ચોક્કો
 તે સુભર ન પામે મર્ણજી ॥ ૫ ॥ નવ બારણાં બીને
 કોઠે, તે તો કહું ભગનિ ભેદજી ॥ છે છે બારણો પૈસવું જી
 તરને, એમ કહે ધનુસ વેદજી ॥ ૬ ॥ ત્રીને શુભમે ત્રણ
 મારગ છે, મહાદેવને દોહલો મર્મજી ॥ દક્ષણનું દ્વાર અ
 તિવાકું છે, ત્યાં કરવું ઘટે છે કર્મજી ॥ ૭ ॥ ચોથે કોઠે બ
 ત્રીસ બારી, એક મધ્યે છે મોટું દ્વારજી ॥ તેની માંહે ન
 એ ને ને કો, તો તે જીથે નીરધારજી ॥ ૮ ॥ પાંચમે
 શુભમે બે બારણાં, આઠ છે અવળાઈજી ॥ વેગળે થકી
 ઘોટે મુકવી, વામાંગે પૈસવું ધાઈજી ॥ ૯ ॥ છઠ્ઠે કોઠે છા
 સઠ નાકાં, ત્યાં ભૂલવણીનો ઠામજી ॥ પાંચને સાઠ મધ્યે
 પૈસવું ॥ એમ કહે સુંદીર શાંભજી ॥ ૧૦ ॥ ને ને મર્મ કહ્યા
 નહું પતિએ, તે ગરને ગોખ્યા મુખજી ॥ ૧૧ ॥ દૂરતો દૂરતો
 રહ્યો પેટમાં, સુભદ્રા પામી સુખજી ॥ ૧૨ ॥ રીતા ધૈર
 શામાને રીરીરે ॥ તતક્ષણ નિંદા આવીજી ॥ ૧૩ ॥ ભગ
 વાને ભણાવવું મુકીને, બેનને બોલાવીજી ॥ ૧૪ ॥ તે
 વારે પેટ માંહેથી બોલ્યો, હરીને દેઈ હોકારોજી ॥ ૧૫ ॥
 કોઠા તો હું શિષ્યો મામા, હવે સાતમો વિસ્તારોજી ॥ ૧૬ ॥
 ૧૭ ॥ અકસ્માત એવું સાંભળી, મરમે કહે મોરારજી
 ॥ ૧૮ ॥ એથી ને અદકું ભણવું હોય, તો તું નીસરબહારજી
 ॥ ૧૯ ॥ કહેતાં માંહે પ્રસવ થયો, નેને વિદ્યા ભણવાના

ફોડણાવેરી ન્નણી ચકાવ્યું લાગી, ડીઠી ચાલ્યાર-
 ના છોડણા પિપા સુલદ્રાએ પુત્ર પ્રસવ્યો, ચાત ચાલી
 ચોફેરી જા હાથા તોરણ ફરિને મંદિર, વાળે વાલિંત્ર
 ને લેરી જા પીડારોડણી દેવડી આનંદ પામ્યાં, જ્ઞાન-
 ઘા વસુદેવ રામ જા ન્નચક સરવે સંતોષીયારે, જળ
 લદ્દે ખરવે ચોદામ જા પિપા વધામણી મોફલી ઈંદ્ર પ્ર
 હસ્તે, ફરેખ્યા રાજન ધર્મ જા વિપ્રને જહુદાન ગાખ્યાં
 ખર જાને કીધું જાત કર્મ જા પટા વાલણ
 જા જા કર્મ કીધું ને ફારન સીધું વાવડી ગયા
 માસ સાસરે જા જાણું ફરવા સુલદ્રાને, ધરમે મોફ-
 લ્યા નિકુળ જાતરે જા પિપા ડેખી જા ફડવું રામું
 જા જા રાજા જાંડો જામાયી
 સ્વામિ નિકુળ તે આણે જાવિયારે, ફંઈ લાવિયાલુ
 ધર જાને મંતરે જા સુલદ્રાને ફેડે ફરે, વર્ષે ડીઠનો તે
 જોળે તંતરે જા જા હાણા જા સાડા ત્રણ
 વર્ષનો પુત્ર છે, પિતાય કીરો વન જા તે મારે સાસરે
 સમોત્તાં, જાવાનું છે મંત જા રાનારાયણને નિકુળ
 લેટ્યા, ફરી ફરી જાની વાત જા સાસરવાસો સુલદ્રા
 ને, કીધો રાંડરણ જાત જા ડાળી શ્રેણને વાસુદેવ
 જા, જા જાલને રણ છોડ જા સાસરવાસો સરવે કી-
 ધો, પહોંચ્યા મનના ફોડ જા જાત લાલી યોને લેરીયાં
 ને, માતાને માળ્યાં ફુમારી જા વળાવી પાછાં વળ્યાં સ

દુ,ખળલદ્રશ્રી મોરારીપાપાનિકુળજીતવજોલી-
 યા, સાંભળોશ્રીપરિબ્રહ્મામાસઐક્યેંદ્રેપધારત્ને,
 મળવાઈચ્છેછેધર્મતાડાઐવુંકુહીનેઝાવ્યાંઈમ્
 પ્રસ્તે, નમ્યાંસાસુનેપાગાપાગેલાગણુંઘણું
 ફીધું, નેછેપીયરનીસોભાગાગાપાંડવનેઅભિ-
 માનવાધ્યું, નેથયોનેડોધામતાટેલામાટેપુત્રનું,
 અભિમન્યુંધરિયુંનામતાટાપછીએસંવત્સરવ
 હીગયાને, પ્રહોણાઆવ્યાલુદુરાયતાલેટ્યામળ્યા
 લગવાનને, મળીએઠાસરવેત્યાંયતાનાકિંકરી
 લાવીકુંવરને, અદભૂતનેનુંતેજાઅવિનાશિયેજો
 છંડોલીધો, નાણીપોતાનોભાંણેભાગેભાસતનાસ
 ઘણીદેખતાં, રમાડ્યોલગનીબાળાત્યારેઅભિમ-
 ન્યુએમૂછઝાલીને, તાણીયાગોપાળાપીપારથેપુ
 ત્રેપ્રહારમાંજ્યાપાપાદુનાપેટમાંહેતાતેવભૂથઈનેવા
 ગવાલાગ્યા, ત્રિકમકરેત્રાહેત્રાહેપીરિમામુકાવ્યામુ
 કેનાફિં, મોહનનીમુછનાવાળાકૃષ્ણજીયેકુંવરદી-
 ઠો, મહાકૃતાંતલકાળાપીડાહસતાંહરીએમઓ-
 થેશ્યાઅભ્યાસુંકરેસમબહોપૂતામામાનેમારે
 નહીં, લગનીતેકેરોમૂતાપીડાકુંવરતેફેફેકૃષ્ણજીને
 એતમોયલાવ્યોપંથાકુંસમામોમારિયો, ભાણેભ
 થઈલગવંતાપીપાતમોફીધુંતેમારેકરવુંકરેરેહતા
 નીહિલાઅમોકુંઈલોપુંનહિમામાતામારાચીહિલા

ਪੰਨਾ

एषा

आयी हिस्सा न

તોપું વળી વળી ॥ એમ બાળક ફરે છે મુજરે ॥ સત્ત ॥

सघणीये हास्य श्रीधुं, हरिये हितमां राष्युं हुं परे

~~1191139811~~

॥५५५॥५५५॥

रागदेरीपञ्चीयात्तदुद्गीता

॥ वैशिंपत्य

न रुहे सुणारायापुखवन् तारान्तो महिमायापाने

अलिभन्युं प्रोत्थो विप्रीता ते वेणविष्ठे रात्र्युं

यित्तापरा इतानेलेल्या इमणापतिपेछीपंधायी

द्वारा मतिगाडा अश्वारपांडवे इधुं अश्वता इयोधि

नरैरुभयान् दूतां शास्त्रमन्त्रां पांडवतेषी चारणान्

रघु राव लरया लंशरापे तापछी पण इधुं जीनुया

राहारे ते वसेवन वर्ष आराडा वर्ष तेरमे गुप्तेन

रङ्गवुं॥ छत्ताथियेद्वरी वनसेवुं॥ णायेण॥ दुरीनेरम्मा

ननु गारा हास्यापांडवजीन्गारादापांधाजीरं

गयावनवारीगात्यां भणवाग्नाय्याअविनारीगात्

॥पांउयनेनेटयाबूवीराइह्यंइष्टनेणोत्तरीनीरा॥

पञ्चलिभन्यु सुलभा जाएउ इरीा द्वारिडा मां जाव्या

श्रीहरीपाणीनालाणेन लाय लगवंतगणे पाप्रद्युमन

साथे विद्यालये गिरा पांथे पांडव दूध पी नारी पाव

नवेठे राजरीधहरीगाँगाश्रेम दुःप्र वेष्टुं घण्टां

नापेछी मणीया वृद्धश्च मुन्यां गिरिजावती पांड

व इषीन्ते पायाः इहे जय्येति हुः जइयायाः पाइये

(૩૮) અભિમન્યુનો ચક્રલો.

દીકૌરવે ન મુખ્યો કેડો ॥ હમ દુઃખનો તો ન આવ્યો
છેડો ॥ ૧૬ ॥ તવ યદુદ્ધવ જોલ્યા વચન ॥ સુણો યુધિ
ષ્ઠિર રાજના ॥ જાનણ હમયંતી દુઃખ આગે ॥ નથી
તમ દુઃખ સોમોરે લાગા ॥ ૧૮ ॥ કથા નળતણી સાં
લળી રાયા ॥ નૈણે નીરનો પ્રવાહ નયારી ॥ ૧૯ ॥ રૂષી અ
મ દુઃખ કોણ ન માત્રા ॥ ને દુઃખ પામ્યો ભિમકુલ માત્રા ॥
૨૦ ॥ ફરી સમાધાન રૂષી સંચરિયા ॥ પાંડવ વનની વા
ટે વિચરીયા ॥ ૨૧ ॥ જો મફરતાં ચિત્યાં વર્ષ બાર ॥ હવે
ગુપ્ત રહ્યાનો ફરવો વિચાર ॥ ૨૨ ॥ ચાલો વૈરાટ નગર
મોહનરાવે સજદલી રહીરું તે માર ॥ ૨૩ ॥ ॥
વલ્લભા ॥ ॥ બદલી રહીરું વેષ ત્યાં, એ મયુ
ધિષ્ઠીર જોલ્યા તે પારરે ॥ તવ અરજીને પુછીયું, તે
નો કુંડુ વિસ્તારરે ॥ ૨૪ ॥ ૩૯ ॥ ॥ કુડું રડ
ખું ॥ ॥ રાગ અરિ ॥ વરી ॥ ॥
વૈરાં પાયન જોણી પેરે જોલ્યા, સુણ નન્મે નયરાયા ॥
વિસ્તારી તુલને સંલળાવું, લાવતનો મહિમાયા ॥
૧ ॥ અરજી ન વાણી જોલી જા, તમો સાંલળો ધર્મકુમા
રા ॥ તમે ન ફહો ક્યમ છાના રહેશો, ત્રણ લોક મોહન
રા ॥ ૨ ॥ દેરા દેરાના રાજા જાવી, નમે તમારે પાય ॥
તમો કોઈને નવ નમો, જનમ તમારી કાયા ॥ ૩ ॥
ધર્મ વાણી જોણી પેરે જોલ્યા, સાંલળી જો અરજી ન
૧ ॥ મેં મારીને વાત વિચારી, તે તમને કુંડુ વચન ॥ ૪ ॥

બ્રાહ્મણ કૌત્રી વૈશ્ય વરણને, ઊપેવીતનો અધિકાર
 બ્રાહ્મણ વેરા ધરીને રહીશું, રાજ સત્તા મોજરાપે
 સર્વ લોક તે મુજને નમરે, દેવો સજિને ગારીશી
 મુજ શીર અવરને નહિ નમે, મેં પૂજ્યા શ્રી નગદીરી
 તપ્તાકંકનામ પ્રસિદ્ધ ફું ફહાવું, રાય તણું મન રંજુ
 ત મનગમતી ત્યાં ફરવારતા મત્તા રાડ ફું લંબુ
 ઝાઝોળીપેરે ફું દિવસ નિર્ગમું તારું દુખ અરજુ
 રથે જે સારી લાડ લડાવ્યાં, સારથી દેવકી તંન તારા
 શિશી નથી નામ્યું તેં કોઈને, એક વિના લગવંતાપે
 રાધિન થઈ પેટ ન ભરવું, એ દુઃખનો નાવ્યો અંત તાર
 તવ ચિત્ત સુણી વડવીર તણારે, ફરે અરજુન સત્યવા
 ણી તા ધર્મ ધરંધર દુખ ન આણો, સમર્થ પ્રભુને બન
 ણી તા વર્ષ એક ત્યાં વ્યંડળ થઈ, સંગીત વિદ્યા
 નાણું તારાટ રાયની પુત્રી લણાવું વિદ્યા સરવ
 ખાણું તારી તા લીમ અરજુન મળીને જેઠા, જોલ્યા
 માંહો માંહી તા બહુ અહારી છે લીમ મહાત્મજ, ફરે
 રેફેરો ફ્યાંહી તારા અટક જોલો ફ્યાંઈ ગમે નહિ,
 સાંખે નહિ એક જોલ તા પરાધીન થઈ પેટ ન ભરવું,
 નહિ જળ બુધ્ધિ તોલ તા વાત કરે ને સામું બુવે, વ
 કોદર રહ્યો વિચારી તા ગાળ આપિને તે જોલ્યો,
 રી વાત કરો છો મારી તારા બહુ અહારી તે ફરો છો મુ
 જને, તે મન માં ન વધરશે, સુજે દહાડા અમો નિર્ગમું

(૪૦) અભિમન્યુનો ચક્રાવો.

ચિંતા કોઈ ન કરી શોભા પ્રભુએ લ્યારે વેળારે
પાડી, સઘળું રે ક્યાંથી સુખે પાડ્યો થને પુંઠ ન મેલીતો,
અરધી બેઠી શિલુખા પડાવે રાટ રાયનો પાછો રસો
ઈઓ, જન સર્વ ત્યાં રાંધું, સુણીને નમતાં શોષ રહે
તે, અન્ન ન મુંહું જાણું પાપ જાએ રીતે કુંદિવસ નિર્ગ
મું, ચિંતા તુર નવ થાશે પાછા ઘડા ઘડાનો ઠામ ન કરી,
પેટ લસ્યે શો સાંસો પાડી લીમ લડકડી રહ્યા સાં
સતા, તવ પુછ્યા સહદેવા તમે કહો ક્યમ છાના રહે
શો, પેર ઘેર કરવી સેવા પાળાવણ પુછે કોઈ નવ કહે
વું, એહ લોક રુંભણે પામ્યા પાખી માત ન પીર
રી, તમ દુઃખ કોણે આણે પારના વિમાસીને કહો ગ
તી મનની, પરાધિન થઈ રહેવું પાલૂં તર શને સુ
ખ દુઃખ સહેવું, વચન કવચન વહેવું પારી એવાં વ
ચન સુણીને જોલ્યા, સહદેવ તેણી વારાને રીતે ન
દીશા રાખે, વિશ્વતણો આધારાર રાએ કમો
મન વાત વિમારી, તે તમ આગળ કહીએ, ને રીતે
સુખે દીન લઈયે, મરણ તમારે રહિયે પારડાવણ પુ
છે ઊત્તર નવ દેવો, તે એહ ન કામ કરી રુંભણે શિવ
ચારું ગૌધન ચારું, એમ ન પેટ લરી રુંભણે વંધ્યા પ્ર
સવ વૃષભ ચિન્હ લણું, વણ માગે વૃત્તિ આપે પાક
હીરા ગોપકું પાડવકેરો, ગોપાલક કરી થાપે પારપા
સહદેવ કહીને રહ્યા સાંસતા, કહો નિકુળ ભૂરી પેરા

અભિમન્યુનોચક્રાવો. (૮૧)

ગતિ તમારી કોઈ નવ ન્નણો, નઈ રહેવું પરધેરાતર
પાપર ભૂમિ પર ભૂપતી જાગણ, પરગમતું ન કહેવું
પર જોશિ જાણે પેટ ન ભરવું, પરને દિલ ન દેવું
વિનય વચન સુણીને જોલ્યો, નિકુળ વચન મહાર
રાશી માટે દુઃખ માડું જાણે, તનું કઠણ ગતિ કૂર
પરદા મન શુદ્ધેથી સેવા કરશું, ભેવી તમને ગમશે
તમે ન્નણો સદા સુખી તન, એવડું દુઃખ ક્યમ ખમશે
પરના વિકટ જન્મ ફું ફું પાધરા, ખરા ખેલવી ન્નણ
જન્મ રીતર જાવડે છે મુળને, ફું શું જાપ વખાણ
પડના તુ રી તણાને સકળ રોગ છે, જોષધ એનાં ફર
શું, વૈરા ટ રાયના ઘોડા ફેરવું, એણી પેરે પેટ ન
ભરશું પડી જાયું કાલ ફરીશું તાર્થ, ભેમ કોઈ નવ
ન્નણો દૈવ તણી તો ગતિ કઠણ છે, દૈવ દયા નવ જા
ણે પડરા સમાધાન સંતોષી બેઠા, નિકુળ ભુ તેણી
વારા ધર્મ તણું મન વિસ્મય પામ્યું, ઊપન્યો વળિ
વિચારા પડા દૂપદીને દેખીને રાજ, જાણે જાં
સુપાત્તા ઘડા ભેવડું માણેક માનની, ક્યમ રહે છા
ની નત પડા પુષ્પ તણી સજિવાત પાધરી, ભેમ
તેમ ફરી નિર્વહેરો પ્રભુ પતિવશ પડી પ્રેમદા
કોઈ પેરે દીન લેશે પડા જમો જણાછતા જણગા
રહિશું નહિ જોલાયે વાણા કંઈ ફોટી ફળા ફામ
ની, મુખ રીતારી નાણા પડા તે દુઃખ માંહે વ-

(૪૨)   અભિમન્યુનોયત્કાવો

ળીહુખમોદું, છાનીક્યમફરિરહેશે ॥ સુભે તેમક
હે લોક બહિર મુખ, કપટ બોલ કેમ સહેશે ॥ ૩૭ ॥
એવું બનણી હુખલ જાણી, મુકયો મુખ નીસ્વાસા
નયણે ધારા નીરખી રાણી, જાવ્યાં રાયની પાસ
૥ ૩૮ ॥ ફરસંપૂટ ફરી ઊભી નારી, કેમ થયા છો ઊદા
સા મારી ચિંતા કાંઈ જે નફરશે, સમરથ લહી
અવિનાશ ૥ ૩૯ ॥ દાસી રૂપ થઈને રહિશું, સૈરિંધ્રી
મુલનામા રાણીને રાણગાર પેહેરાવું, ફરં એટલુંક
મા જગા એવું સુણીને પાંચે ઊઠ્યા, પાંડું તણા કુમા
રા રાજ જાફરે રામીએ બાંધ્યાં, આયુડૂ તેણી વાર
૥ ૪૦ ॥ ફેડામોરે ચાલી આવ્યાં, પૂરવૈરાટ મોભરા
અછતા થઈને ત્યાં રહ્યાં, તેનો કોઈ ન બળે પાર ॥
૪૧ ॥   ૥ વલણા ॥   ૥ પારકોઈ
બળે નહિં, એમ રહ્યાં વૈરાટને ઘેરે ॥ હવે આગ
ળતે નિપન્યું, તે ફહી સંતનજાવું પેરે ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥
૥   ૥ ફડવું ૥ ૪૪ મું ॥   ૥ રાગ
સાખી ॥   ૥ હે યુધિષ્ઠિર યજ્ઞ ફરી ॥ દિધાંક
નકનાં દાન ॥ આહ્વાણ થઈ આશીરોદે, રૂઢ્યાલ્યા
રે લગવાન ૥ ૪૫ ॥ નીકુળ ઘોડા ફેરવે ॥ સફદેવયા
રે ગાય ॥ ભિમ ઊદરને ફારણે, રહ્યો રસોડા માં
ચારા ॥ ચંદ્ર સૂર્યને વરા ફરે, નામનેનું પાંચાળી
૥ દાસી થઈ દિન નિર્ગમે, યેળાયે હૃદવાળી ૥ ૪૬ ॥

सङ्गुण छत्रपति वरीद्रुष्यागुत्यो नरासंधराय
 तानरद्वीटी नारीथयो, इर्मगति कहेवायगडासुभ
 द्वेडे दुःख पाभियेग दुःख द्वेडे सुभ होया सरभादिन
 भावे नहिं, वक्ष छांय सभन्नेयापापा
 रागत्रण ताणनी योपाठीग वेशं पायन
 जोल्यावयेनग सुण नन्मेनय रानंनगीतात्यार
 पुंठेनीपल्लुं नेहा तुलने सांनणवुं तेहा रावे
 राटपुरभां पांडव रत्नाग दूपेदी सुधां सुजीयाथिया
 गडा दूत डौर वद्रेरा नेहा हिं डे पांडवने प्रोणता
 तेहा गडा दुर्योधन मन इरज अपारा रागे इक्ति
 नापुर मोन्नरापेरा सत्ता लरी जेगे रानंनगाद
 ज वाध्यो पोताने मंनगाडा लीधम कुरण रोण
 पावनाग मन्धस्यामा गादि माझ नन्ताग सुन
 ट रीकुनी ते त्यां होया रीत त्त्रात पोताना सोय
 टादेरीदेरा न राब न नेहा सत्ता माही जेगे तेह
 गाना नेछ सत्ता हरेभ्यो रानंनगा अवे ग्याव्या
 नारद मुन्यागीना दूर थकी दीग नेटले परणभ्यो
 राब न छ तेटलेगीगीग मपर दूपाद्वी महारा
 न, घणो धियने पंधारया गागा रीरा वणती जो
 ल्या नारद मुन्याग तुंतो सांनणरे राब नगा गडा
 रास सात तोवडी ने गयाग समा यार तेंतो नय
 नद्याग १४ग यर्ष पुद जेक न्यां थशेग छताथछ

(૪૪)   અભિમન્યુનો પિત્રાવો

ને પાંડવ આવશે ત્યાં પાસના ભેઈરું રીઝ્યો આ
ભાલેશે વેગે તારું રાજાની દાલિમ ભડસા મોડો
પાલડો સેન્યા તારીતો રડવડો ત્યાં જાજરબુન
યું લેશે કોણ રાજા એવો ભેદોતો એક દેખાડા
પટાનિ કુળ સહુ દેવ ધનુષ્ય સહાયા છે કોઈ ભેદો
ને સામો થાય ત્યાં જાતે માટે તું ગર્વ માં આણા દે
ખ સેન્ય તારું નીરવાણા રંગા મેળી ધોડે તો ન સ
રે ફાળા ખોઈ બેસશે વેગે રાજાની સાસુણીના
રદફેરાં વચન તાનુજે સેન્ય પોતે રાજાના રસા
ચેત ચેત કહે નારદ મુંબ્યા તું તો દૂર્યોધન રાજા
પરડા ભેવરાવો ભેંછે ક્રિયે ગામ તો તો થાય
તારું કામા રજા ફરી ભોગવેતે વનવાસ તાસુખે
રાજા કુરો આ વાસ તારા પોતે સેન્યા છે ભગવાન
તા ગાંભ્યા નવ ભયતે રાજાનં તારા ફરી રહે જી
યતાતે રાયા દિવસ ચાર વેગે વહી ભયા રજા
ખોળી કહાવો ફરીને ભાળા નીકર ભણાને તા
હારો ફાળા પરડા પોતાનો માટે તુજને ફું તનહિં
તર મનમાં ભણી રહું તારા એમ કહી પાન્યા
અંતર ધ્યાન તપડ્યો વિચારમાં રાજાના ડગા ફ
વે ફું તેના ઊપાયાને થી પાંડવ પ્રગટ થાય તા
કી તા   તાવલણા   તા પ્રગટ થાય પાંડ
વસહી તા ફેવે કુરવો એક ઊપાયે તા ભટ પ્રેમાનંદ એ

(૪૬) અભિમન્યુનો ચેત્કાવો.

મલ્લણો, રું કરતો ફૌરવ રાયરોડરા ૪૭૮૧ ॥
કુડયું રપે મું ॥ પરાગ મેવાડો ॥ ॥
ચૈરાં પાયન જોણી પેરે જોલ્યા, સુણ ન જ્ઞેન્ય રાયણ
તત્યાર પું ને નિપેત્યું, ફું ફું તેનો મહિમાયણી ॥
રાજન વળતો જોલીયો તે, હરજ ધરિતે મંનણી ॥ ફર
ગ્રહીને ખીડું મુકીયું, સત્તા માંડી રાજનણી ॥ રા ફોઈ
છે તેનાર તેહનો, પાણ પાંડીને જ્ઞયણ, પાંડવ જેરીયું
હુ લેઈ આવે, સત્તા માહરી માંયણ ॥ ડારાજ તેને
ગરધું સોંપું, હયગત રથ ફેવાયણ ॥ નરપતિ સઘ
ળા રહ્યા નીહાળી, ફોઈ નવ જેહો પાયણ ॥ રા ખીડું
લઈને બધે ફેરવ્યું, ફોઈ ન ફરે જિંયો હાથણ ॥ ફરણ
આદિયો ડૂઠા જેહા, મળીને સરવે સાંથણ ॥ પાજે
વામાં મલ જી લૂત જાવ્યો, ન્યાં જેહો છે લૂપણ ॥
લીમ સમાન પરાક્રમ જળિયો, તેવડું તન સ્વરૂપણ
તાડાં જાવી જિત્તો રહ્યો જાગણે, નૃપને નામ્યું રીરા
ણ ॥ ફોના જીપરધર્યું છે ખીડું, રાય ચડાવી રીરાણ ॥
જામહર ફેરા જોત થકી તે, હરજ્યો રાય અપારણ ॥
ફટક મારા માંહે લેહો, તું જેક દિસે સારણ ॥ ટારી
ત્રુ પાંડવ ગયા માહા વન, વર્ષ વહી જ્યાં બારણ ॥
નષ્ટ ચરયા નઈ રહ્યા છે, ફોણ દેરા મોજનરણ ॥
તાછતા થાય ને તમ થકી તો, નિશ્ચિંત ફીજે રાજણ ॥
તેરવરસ વન લોગવે વળી, સરે જામાડું દાનણ ॥ ૧૬

કહ્યું રાયનું સુણી મહા મહ્તે, ગ્રહ્યું બીડું પાણી પાક
 મ્મ લીડીને ઊત્તો રહ્યો વળી, ઊમર્યો મુખથી વાણ
 જીભી પા ગુફા ગીરી સોધું નવ ખંડે, નગર પરાંને જ
 મળ્યા સરોવર સરિતા સિંધુ સોધું, જગમ્ય જગમે
 ખેર ઠામ જીભી રાય જતિ રણિયાત પયો, નવ
 સુણીયાં મહા વચન જીભી વિશ્વાસ તારો છે મુખે
 માન્યું માફડું મન જીભી પડાતું નીશ્ચે જોની શુધસ
 વીરિ, વીર વેહેલો નય જીભી બહુ પસાય ફરી રીજ
 દીધી, યત્નાવિયો દેણ માંય જીભી જીવની તળ
 પડ સાતે સોધ્યાં, જાણ્યો જીવની માંય જીભી પશ્ચિમ
 દિશામાં પરવસ્યોને, જીત્યા રાણા રાય જીભી પિતા
 તર દક્ષિણ પૂરવ ચાલ્યો, અનંત પંથે એહ જીભી પર્વત
 પ્રોઢા રાય જીભીયો, અત્નંગા ફહાં વેદેહ જીભી રાસ
 ઘળી પ્રેમી મધ્યે પેખ્યા, નગર દેશ પરમાણુ જીભી
 દયા ચળથી અસ્તાચળ, તહાં લગી તોગ વેત્તાણ
 જીભી જીભી મદૂરતાં દૂરતાં આવી ફીધો, ચૈરાદા
 ધે વિશ્રામ જીભી એકાંતે રહી જોડને પુછ્યો, પાંડવ
 ફરો ઠામ જીભી પુછી પુરપતિને નર્થ મળિયો,
 હ્યાં મુખે વચન જીભી દેશ દેશ વિષે ફું ફરીયો, જીત્યા ફું
 ઈંદ્ર રાજન જીભી એવું સુણીને રાત્ન જોલ્યો, તે
 કહ્યું તે સત્ય જીભી ભૂમિ ભડ રતરવે ભિત્યા, જોસાને
 ર દેશ અધિપત્ય જીભી ડ્યાં ફાં વસો છોડોને રા

ળો, ફફો તમારું નામ જાણી પૃથ્વી સ્વર્ગ વંચ્યો તું જો
 ળી, ફોણ સંગાથે ફામ જાણી મલ્લ જાણી તનામ
 માફરું, ધંરું બીજું મેં પાણ જાણી પાંડુ તન વન ગુપ્ત ર-
 હા છે, નષ્ટ ચરચા જાણી મારા દુર્યોધન મુખ વચ-
 ન સુણી મેં, જાણી જોહોતેર દેરા જાણી; કુંઈ ન લાધ્યા
 મુનને તેતો, નેઈ તું ન સલા નેરેરા જાણી મારડા ફાર્યો ફ-
 હેતો પુત જાણી આપો, નહિતો તું કચ્છ વાળ જાણી સ-
 લા માંહેથી જોલ્યો સાંજો, જોલતાં મુખ સંજાળ જાણી
 મારડા મુલ સંગાથે પ્રથમ લડીને, મહાબળ તુલ્ય
 જાણી જાણી જવર મલ્લ જે પ્રોહાતેરું, મળીને કરનેરા
 ડળી મારપાએ મફડીને ધાઈ વળાયો, મલ્લને તેને
 ધ જાણી ઊંટ ફોટે જાળ જાણી, ફરી રોકે રું કોઈ જાણી
 મારડા ઘડી જે ઘડી જાળ ધીધું, ઝંખ્યો ઝંખ્યો તે ફ-
 જાણી પછી પકડીને લીડ્યો તેને, ફચર ફીધો દેહ જાણી
 રજા વળતી રાએ કું કુંને પુછ્યું, રી કરવી હવે પેર
 જાણી જોહોતેર તે મજા પાળને જાણી, વધાર્યું તે
 રું વેર જાણી મારડાએ પું સુણીને કું ફી ફે, તેડા વ્યવા-
 જીવો સાજ જાણી ફોઠાર તારા ફીધા જાણી, નીત્ય ફરી
 બહુ અહાર જાણી મારડા તવ વૈરાટે ફલું ફીળ, જે રું
 જોલ્યા આપ જાણી પરભૂમિ માં વાત નરો, પરોણા પે-
 મરાવ્યો સાપ જાણી રજાએ મફડીને મોહ્યો સેવ

અભિમન્યુનો ચેક્રાવો. (૪૯)

ક. વાલુવા કેરી પાસળા ॥ તમને નૃપવૈરાટ તેડે
એક, મહને કરવાનાસળા ॥ ૩૧ ॥ ફેતાં તે તતખે
વ ઊઠીયો, વડો વફોદર વીરળા ॥ મુખ પેખાણી
પાઘ બાંધી, પીધું શીતળ નીરળા ॥ ૩૨ ॥ લૂત
ફેરું નામ સાંતળ્યું, ચઢિયો ક્રોધ અપારળા ॥ વે
જે ધાઈને આવિયો તે, રાજ સત્તા મોક્તરળા ॥ ૩૩ ॥
॥ ॥ વલણા ॥ ॥ રાજ સત્તામાં
આવિયો, વાલુવો તેણી વારરે ॥ સત્તા સદુ વિસ્મ
ય થઈ, જે મલ્લને મારે સારરે ॥ ૩૪ ॥ પૈર ॥
॥ ॥ ફડવું ॥ ૨૬ મું ॥ ॥
રાગ સામેરીની ચોપાઈ ॥ ॥ વીર સત્તા
ત્તણીરે સાંચરિયો, રીસે પૃથ્વી જીપર પગ ધમ્મિયો
૧૧ ॥ ૨૭ ॥ જે પડ થાજે એક ॥ લૂમિત્તાર તાજે
છે વિશેકારા થાલી સત્તા સમિપે જાવ્યો, રાય
વૈરાટને મન લાવ્યો ॥ ૩૫ ॥ મહા મહ્ત્ર જે પ્રોહત
દીસે ॥ સરવે સત્તા તણું મન ફિસે ॥ ૩૬ ॥ જાજાંખ્યો
દિસે છે અગ્નિ સમાન ॥ તન મેઘ છે શામલ વાતા ॥
પા ॥ વીર લૂંટ હંડ તલ્તા સાફે ॥ ફર ચરણ દેખી મન
મોહે ॥ ૩૭ ॥ લલા ચોદ્ધા રહ્યા બળ ફળિયા, વીર આ
વી સત્તામાં ફે મળિયા ॥ ૩૮ ॥ જાવી ફંક પાજે શી
ર નામ્યું ॥ પછી ભેયું લૂતના સામું ॥ ૩૯ ॥ જા
યોદ્ધ તે ક્યાં થકી આવ્યો ॥ સ્થાંથી પુતળાં બાંધી

(૫૦)

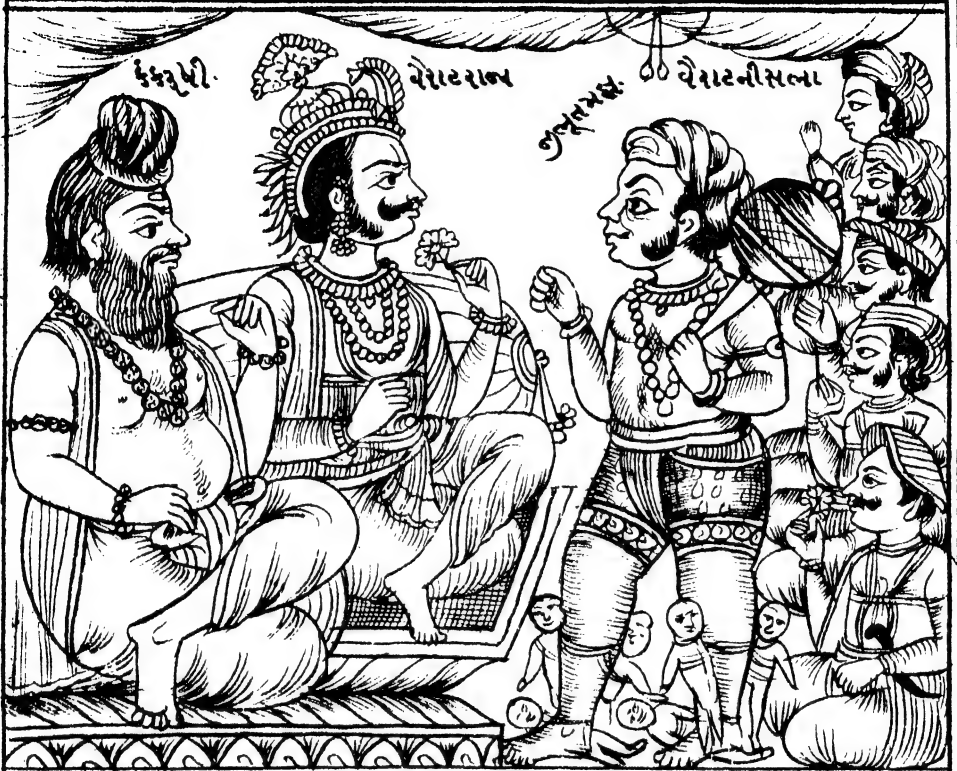
આત્મેમત્યુનો ચેન્કાવો

લાવ્યો ૧૧લા ત્યારે વૈરાટ રાય એમ જોલે ૧૧ નથી
જાણિયો કોઈ એને તોલે ૧૧ના જોલે જોહોત્તેરદે
રાવરી કીધા ૧૧ જીતીને જરા મોટાલીધા ૧૧૧૧૫
છી આણી સલાયે પંધાર્યા ૧૧કૈયો કીચક મોકમ
માર્યા ૧૧૧રાદેરા લેવા ફુર્યોધને મોકલીયા ૧૧ જોને
પાંડવ કહિં નવ મળિયા ૧૧૩૧ તેને મદ્દર હિંડેછે લો
તો ૧૧ મોટા મહિપતિની પત જોતો ૧૧૧૧ જોયું
સાંત્વણતાં ચઢી રીસ ૧૧ પગથી લ્વાળા લાગીશી
રા ૧૧૧૧૫ તુંતો ઘણો હામે જીતી જાવ્યો ૧૧ કેમજાં
હીંથી નર્ઠરા ફાવ્યો ૧૧૧૧૫ પગે પુતળાં છોડી નંખા
વું ૧૧ કહેરી જીનુવાર નહિં આવું ૧૧૧૧૧ ત્યારે જીનુ
ત જોલ્યો વાણી ૧૧ લડ તારી વાત મેં નળી ૧૧૧૧
૧૧ઘણી વારતું આપે વખાણો ૧૧ મદ્દર વિદ્યાતે તુંશું
નળો ૧૧૧લા ઘણું ખાઈ તેં તન વધાર્યું ૧૧તે તુંજ
ણતે સુખ પધાર્યું ૧૧રગા જાવી જિત્તો રહ્યો શું
ત્રાડો ૧૧ શું મહિષ આવ્યોછે લાડો ૧૧૧૧૧ જમેને
જૂ મોટા વરી કીધા ૧૧ મોટા રાય જીતીયરીલીધા
૧૧રરા કૈયાક્રિયકને પુછોવાત ૧૧નેણે દીઠાછે મારા
હાથાર ૧૧૩૧ તું અણવિંધાણો શું નળો ૧૧ હજીહાથે
તું ન ચઢ્યો જાણો ૧૧૨૪ ૧૧વફારતાં તો વિર રી
સાવ્યો ૧૧ હોહો કહીનેતે સામો જાવ્યો ૧૧૧૧૧૧૧
થે મુઠીકા ગ્રહી મુઠાવે ૧૧મુજે દોરિયાકહી જોલા

અભિમન્યુનો પત્રકાવો. (૫૧)

વેગરદામદ્વે લીધું દુર્યોધનનામવાસુવોકહેયે
રાટનું કામારજાએ મ કહેતાં બેહુલડભડિયા
ગઢ કોઠે કોરીસાં પડીયાં ભેટા પગ પ્રદારે પ્રથ
વીધૂને ગાંડે રત્નરવિ જિંબન સુઝે રાજાગડશ
પાદુ કોણી વાળે તે દેખી કાયર ચીત્ત લાભે કા
માયાં મેઢાતણી પેરે મારે મરડી લાગતાં કાંઈ ત
જગારે ગડી તણે ભેમ ગભ મત્ત જાડૂણિયા
લોકે બેવાને દોળે મળિયા ગડરા તડ વઢતાં ભે
ની દીરી જાણે તાજે લોકે નારી નારી થાયા ગડ
વઢતાં ધીરવાસુજો વાઘ્યો મદ્દ જીતૂતને તા
ણી જાંઘ્યો ગડરા વાળે હોલનીશાન બે પાસ
તેનો શબ્દ ગાળે છે આકારી ગડપા લીમે કીધો મ
નમાં વિચારા હવે માંડું એને ઠારા ગડા એમ કહી
ને મેલી છે દોટા જાલી મલતણી તો કોટા ગડ
પામાં થિંદુરવી લૂમિ પછાડે વળતો જાખલા આ
કારે ત્રાડે ગડા મદ્દે વિચાર્યું તે ઠામા જાતો
ભિમતણું છે કામા ગડા મોત માંડું છે એને હથિ
પા એમ વિચાર્યું રૂદિયા સાથિ ગડા હવે પ્રગટ
લે જી એનું નામા મરતાં કડું એટલું કામા જી
એતો પાછો લોગવે વન રાજ લોગવે દુર્યોધન
ગડરા એવું જાણી ને બોલે જ્યારે લીમે જા
લ્યો તેને ગળે ત્યારે ગડા તકાર મુજથી નિકળ્યો

(૫૪) અભિમન્યુનો ચક્રાવો.

આયણી પેદા સેન્ય લેઈને રાત્રી માલ્યો, સોધી
કીધી સારા નર પેતિનું ગોધન મુકાવ્યું, વાલુચ્ચે તે
ણી વારા પેપા પૂર્વ દિશાથી ગોધન વાળ્યું, વળી દુ
ર્યોધન રાયા રાત્રી કુંવર લેઈ વારે ધાયો, અરબ્જુન
વ્યંડળ ફાય પેદા ધનુષ્ય બાણ ફરમાં હી ધરીને, કી
ધું કું બુદ્ધા ગોધન મુકાવીને આવ્યા, નગર વા
તથઈ શુદ્ધા પેડા કુંવરને અરબ્જુન કહે છે, ન લેઈ
શા માં નામા દિવસ હવે પોડા રહેવું છે, અમારે તા
રે ગામા પેદા રાત્રી કુંવર આપિને નમિયો, પીતા કે
રે પાયા ઓવારણાં લીધાં માતાએ, ફઈડે હરજન
માયા પેદા એમ ફરતાં તે વાત વિતી, દિન દિન પું
ઠે દીન લ્લયા ચરષ એક પરિપૂરણ થયું ને, રીઝ્યાર
દિયાની માંયા ફળા વલણા
રૂદિયામાં રીઝ્યા અતિ, પાંડુ કેરા તનરે હવે આ
ગળ શું નિપન્યું તે સુણત ન્મેન્ય રાત્રી નરેડા
પેડા ફડબુ રૂ મું
રાગ સામેરી વૈરાં પાયન જોલ્યા
ચયંના સુણ પરિક્ષત કેરા તંના ત્યાર પુંઠે નીપ
ન્યું નેહા તને કહી સંલળાવું તેહા વર્ષ એક ત્યાં
પૂરણ ધાય પછી વીચાર્યું મન માંયા એવે નિ
શાં પડી છે ત્યાર પછી પાંચે પાંડુ કુમાર તારા સા
થે તેડી કૌપદી નારા આવ્યા ફોટ ફને નીરધારા પે

(૫૬) આત્મેમન્યુનો ચક્રારો-

છી નિકુળ્યાનગરથી બહાર ॥ જાવ્યા રામડી વૃક્ષ
ને ઠારા ગાઢ્યાન ઈશ્વરનું ધરી મંત્રા ॥ આયુઢ્ઢીતા
સ્થાં પાવંત ॥ પેહેરી વસ્ત્રને પાવન થાય ॥ એને ઊલ
ટ અંગન માય ॥ ૪ ॥ ડાને કુંડળ હિરે ભડીયાં ॥ તેનાં
મૂલન ભજે ગણિયાં ॥ કુંઠે મુક્તા કૃણની માળા ॥ ધી
સેઓ પતી આકૃષ્ણ માળા ॥ પા દિરા સાંકળી ને સો
ના દોરો ॥ કુંઠે બાંધ્યો સુંદર કુંદોરો ॥ પોંચી નડિત્ર
સોના સાંકળિયો ॥ વેઢવીંટીયો છે આંગળિયો ॥ ૬
॥ પેહે સ્થાં આત્મરણ ॥ ઓપતાં સાર ॥ ઊપર બાંધિ
યાં છે હથિયાર ॥ ત્રાયા ત્રીડિયા છે ફરિ સાથ ॥ ધ
નુષ ગદ્ગદાલી છે હાથ ॥ ગા સુંદર કીધો ચોતરો
એક ॥ માડી પાદ ત્યાં ફરી વિવેક ॥ વિભ્યાદરી મી
કરે દંત ॥ કીધું રામડી તણું પૂનંત ॥ તા પછી ભેઈ
ને ચુલલગન ॥ પદ્માલીષેક કીધો રાત્રના અરબુ
ન ધરે શીરપર છત્ર ॥ દેવતા વન્ને વાનિત્રા ॥ ૮ ॥
રાત્ર બેઠા યુધિષ્ઠીર રાય ॥ પુષ્પ વૃષ્ટિ કરે દેવતાયા
વન નષ્ટ ચર્યા પુરી થાય ॥ સૌને ઊલટ અંગન મા
યા ॥ ૯ ॥ એટલે જોવાળીયા ત્યાં આવ્યા ॥ ચારવા
ને જોધન લાવ્યા ॥ સુલટ બેઠા દીઠા ન્યાંયા ॥ આ
સ પામીને નાઠા ત્યાંયા ॥ ૧૦ ॥ દોડ્યા રાત્ર દુરે તે આ
વ્યા ॥ રાત્ર વૈરાટનેરે જગાવ્યા ॥ ફરી મનરોને જો
લ્યા ॥ વાતારાય સાંતળોને સુદિતા ॥ ૧૧ ॥ કંક

વ્યંડળ તે પાકુ ફારા તંતી પાળ ગોફર્ણ ને નારા ઝેતોત
 મારે ઘેર હતા નેહા વનમાં રાત્ન થઈ બેઠા તેહા ાડા
 છત્ર ચામર ઢોળે વાચા ઝેવો નવ દીઠો કોઈ રાચા ઝે
 ઠા આયુઢ ધારી તે ચોધા કહ્યો ઝેવો ઝેણે પ્રતિબોધા
 િશા ઝેવી વાત તે સાંભળી કન્યારે રાત્ન વિદ્યમય પામ્યો
 ત્યારે ત્યારે કુંવર બોલ્યો વાણા રાત્ન પ્રત્યે બેડીને પાણ
 ાપી પા ઝેતો પાંડવ કહેવાય નેહા હતા આપણો ઘેર જ તે
 હા માર્યો જીત્વૂત ને તો ઠામા તેતો ભીમ તણું છેડા
 મારી હા કંકુ ધૂધિ યુધિષ્ઠિર રાચા વ્યંડળ રૂપ અરજી ન
 કહેવાય નાનિકુળ તંતી પાળ તત્તજેવા ગોફર્ણ થયા સ
 હેવા ાડા સૈરંધ્રી રૂપ દીનું નામા સેવક થઈ ક્યાં છે
 ઠામા કૌરવે ગાયો વાળી કન્યારે તેતો વારે ધાયા
 ત્યારે ાડા નહિ તો માફાં તે ત્યાં રું ને રા કેમ મુક
 વી લાવું ઢોર ઝેવી વાત તે સાંભળી કન્યારે રાત્ન
 ચૈરાટ જીજ્ઞો ત્યારે ાડા પાંડવ ત કરતો ચાલ્યો ઘર
 ણા જઈને સાહાયા રાચના ચરણા મસ્તક મુક્યું
 જઈને બોળે વચન દીન થઈને બોલે ારના મેં કીધું
 મહા કુડું કર્મ ને પાસા પ્રહારે પીજ્યા ધર્મ ા રૂપ દીને
 સતિ સુંદરી તેને અમો ફહી કિંકરી ારી ઝેમ ફ
 ઝે નિરગમ્યા દ્વાદશ માસા પૃથ્વી પતિ મેં કહ્યા ઘસ
 ા હું તો ઘું જીત મારો રાંકા દશ માફર ને જમારો વાંક
 ાર રાત્નવ ઝોળે પ્યા મારા ક્યામા સેવક ન્હાણી કરા

(૫૮)

અભિમન્યુનો ચેકાવો.

બ્યાંકામા ત્યારે જોલ્યા યુધિષ્ઠિર રાયા ધન્યધન્ય
તમને ફહેવાયા રડા અમોરદ્યા તમારે ઘેરા સુખ
પામિયા રૂડીપેર તાબાર વરસ તો ફાઢ્યાં વના અંક
વરસ તમારે લૂવના રજા ફવે પૂરણ થયો વનવા
સા ઈશ્વર પુરશે અમારી જાણા માટે ન જો તમા
રે ઘેરા સુખ પામને રૂડીપેર તારપા અંબી વાત તેસ
તળી ન્યારે તારા ન વેદાટ જોલ્યો ત્યારે દાસ પે
ણું કરાવ્યું તમને તો મોટો દોષ જોગે અમને તાર
માટે ગુણ જો શિંકળ થે જિં તમારી કુંબ્યા જાપી ધો
ર નળી તાલણાવી કીધી છે જટપરી તમાટે પેરણી
ઘટે કીરટી તારડા કુંબ્યા દાનલ્યો ગાંભીર પાણા પછી
ધારથ જોલ્યા વાણા પુત્રીને મેં તણાવી સારા મા
ટે કેમ કું અંગિકાર તારડા ને ગુરુ ઈ છે શિષ્ય થી સંતા
ના તો જીદિયાય જ નવ જિગે તાણા અંબી પુત્રી નહિં પ
રણીયે અમો તો અંક વાત કું માનો તમો તારલા અ
ભિમન્યુ છે મારો જાણા નેના મામા શ્રીગોપાળા
તેને પુત્રી જાપો તમો તસગા થેવાઈ જાળથી અમો
તાડના સુણી રાવ્ય રાથી નાં વચના મમ્મ પતિનું ફર
ખ્યું મના હાળ રાય અંક ફરન ફરો પુત્રી મારી અં
પેરે વરો તારડા અભિમન્યુ વેરે વીવા કર્યો શ્રીકૃષ્ણ
રૂપે જો ફરમાં ધર્યો તપછી યુધિષ્ઠિર કાગળ લખે તમો
ફલવને દ્વારીકાં વિખે તારડા સ્વસ્ત શ્રીપુરી દ્વારા મા

અભિમન્યુનો ચેકાવો. (૫૯)

તિલાલદાણ પુરણ લક્ષ્મીના પતિના ત્રિકુમનુ ત્રિલો
વનઘણીના કૃપાકરને અમપર ઘણીના ઝોલાલખીતં
ગપત્રધર્મ તરેશાના જામો બિદે થયા મચ્છદેશાના ત
મારી કુદુશાની લેફેરા ચરે ચરે ચરે ચરે ચરે ચરે
ઝામચ્છપતિને છે દીકરીના તે અભિમન્યુને પરણ
વાકરીના ને તમોને ગમે ગોપાળના તો ફીલેયે વેવી
શાળાના પોતેવું ફોય તેવું લખેલે જવાના નાં નાં
તો નિશ્ચે લઈને આવો જાના આપે ગામ તેડને કુ
રેયળીના ને ફોય જાલવની મંડળીના ઝામ અભિમન્યુ
છે તમારી પાસા તેને લેડતા આવો અવિનરિના જા
મો બેરી રહ્યા તમ માટા આવો તો વાત ઘાલી શ્રે
ઘાટા ઝાપેત્ર આપી વળાવ્યો દરીના ગયો ન્યાં
ફુતા અવિનારીના સભામાંહે જાવીને રહ્યો ગમેક
ખોલ કરનેડીને ફહ્યો ઝાવ્યો છું પાંડવની
વતીના આકાગળ લીને કમળા પતિના એવું સાંત્ન
ળી ફરેખ્યા ફરીના લેઈ પત્રિકા મસ્તક ધરીના ઝા
બિદેલી પત્રીકા રામળેના વાંચીને મકો સફુ સાંત્ન
ળેના ને લખ્યા અંક પાંડવ તણાના તે જાલવળને વ
હાલા ઘણાના શના સમાયાર સારો સાંત્નળ્યો
ને અભિમન્યુનો વીવા મળ્યોના આખું જાનંદું
દ્વારિકાં ગામના પાણુ પ્રપામ્યા બળરામારીના
ને પાંડવ થયા ફરીણ છતાં તો ફોરવ માત્રે ખાધી

(૬૦) અત્તિમન્યુનોચેક્રાવો.

ખત્તાાફંઈફુર્ધ પણા હૈયામાં થાયા ને અત્તિમન્યુ
નો મજ્યો વિવાયાાજરા પછી ઘરમાં ઘાઈ રોવડી
ાવીનવીયાં રોહણીદેવડીા માતાનુ સાંત્તળો જો
ક વાત્તાછેકુરીળ પાંડવ પાંચે લ્લાતાાજેડા મચ્છને
મંદીર નિશ્ચર્યાકુરીા પ્રગટ હવાતે વાત પુરમાંકુરી
ાવૈરાતને જિતરા કુંવરીા તે અત્તિમન્યુને પરણા-
વાઠરીાજહાા જોવે જાવ્યા હળધરને હરીા મા-
તા પ્રત્યે વાણી જોયરીા નનનીને કહેછે કીંકરીા
જો વારતા નિશ્ચેખરીાજપા તમોવધુ માત્ર કરો
રાંતરીા જો ખાહાર વેલ્યો નેતરીા જોવું કહી
વળ્યા લગવાના નઈ તત્પર કીધી નનનાજહાાફરે
જાહરણીજો મોડામોડાા ટોળે થઈછે છપેનકોડ
ાઅત્તિમન્યુને પીઠી ચોળાયાામામીયો માત્ર મં-
ગળ ગાયાાજહાા રાંતરી થઈ ચાલે સુકુ કોયાાજા
પેજાપણા મનમાં મોદ્યાાજિગ્રસેન ને વસુદેવ નેહ
ાનગ્ર રાખવા મુક્યા તેહાાજહાાકોટી નેહા મુક્યા ર
ખ્યાળાા નન લઈ ચાલ્યા ગોપાળા થોડે દહાડે
જાવ્યા મચ્છ દેરીા વાત પુરમાં થઈ પરવેરીાજહા
ા ધલણાા પુરવીષે સ-
માપાર જાવ્યોા ને નન લાવ્યા હળધર હરીરે
યુધિષ્ઠિર અતિજ્ઞાનંદ પામ્યાસામાનયાનીતરામચી
કરીરેા પેનાજરડાા કડવુંારડ મુંા

रागाधनाश्रीनीयाला ॥ आतो इडुने रढी-
याणुरे ॥ न्नन लाव्याश्रीनहुपतिरे ॥ प्रन्न सजि सामी
नतीरे ॥ आतो इडुने रढीयाणुरे ॥ टेडा हर्ष हयोते पंथ
वीरनेरे ॥ आन मणीशुं रन्यामरीरीरनेरे ॥ आतो इ
डुंणी ॥ अन्न ननिद्रुण सामागयारे ॥ परमेश्वरपा
णाधयारे ॥ आतो इडुंणारा अन्न्यो अन्न्य आधी
ने मणीयारे ॥ दीठे तापेतननाटणियारे ॥ आतो इडुं
॥ डाणितराडुं पर सामो आवीयोरे ॥ लेट नहुवीरने
रिउत्त लावीयोरे ॥ आतो इडुं ॥ आडुहिडुराणतानीवार
तारे ॥ दुःख मनतणुं विसारतारे ॥ आतो इडुं ॥ पा
न्ननयालीपछी यजिता लणीरे ॥ ननुवे स्वरथे नार
नगर तणीरे ॥ आतो इडुं ॥ फा न्नदरणीगीतगा
ये प्परीरे ॥ अड्डुं डुंलोय यीतरीरे ॥ आतो इडुं ॥
॥ न्नदवन्ता पुत्र अलजे लडारे ॥ अन्धे यड्याणरवे
घे लडारे ॥ आतो गाढा मलपेता भट्टाण आगणे
रे ॥ न्नय धर्याते तो लागणेरे ॥ आतो गाढारो
ले अंणालीने ध्वनरे ॥ न्हानी येहे ले न्ने ज्जांछे अ
न्नरे ॥ आतो गाढा वस्त्र डेसरमां अड्डेणियारे ॥
मांथे नवरंगी आंध्यां मोणीयारे ॥ आतो गाढी ॥ रा
ताने इपे इंडुडारे ॥ मोटाते मुछन्ता आंङुडारे ॥ आ
तो गाढी ॥ वरन्ते येढीयाघोडजेरे ॥ प्रद्युमननेने
नेडलेरे ॥ आतो गाढा ॥ नग्रनी नारी ओहरपती

(૬૨)

અતિમન્યુનોચક્રાવો.

રોાવરના વહનને નરખતીરોાઆતોગાપશાઓમા
માકાકાના સાથેમાંરેાનાળીએરલીધુંછેહાથેમાંરે
ાપાનેનીઅંબૂન વરણી આંખડીરેાઅનેપેંકન
ની પાંખડીરેાઆતોગાપિામોટો મુગટ મોળિયા
ગિપેરેરેાગાલેટપેકલુંકીધુંછેવરેરેાઆતોગાપિા
કાંનેતેકુંડળ લળકતાંરેાતેમધ્યે માણેકચળકતાંરે
ાઆતોગાપિાઓકોટે માળા મોતીતણીરેાતે
મધ્યેછે મોટા મણીરેાઆતોાપિાછેસિંહલંક
નેનીકટીરેાઆંધીકટારીરોાનેમઢીરેાઆતો
રનાબાઈ માંડી બુઓ મીટડીરેાહાથેતેબેઢનેવીંટ
ડીરેાઆતોારડાઓચમર ચોપાસેઢળેરેામ
હાસતિનું નેતાંમનચળેરેાઆતોારડાઓતરા
ત્નાચયાન અતિઘણીરેાનેનેવરશેતેઆવોધ
ણીરેાઆતોારડાએનીધન્યછેબાઈમાવડીરેા
નેનાપુત્રનીરોાત્નાઆવડીરેાઆતોારડાથ
ન્ય ધન્યગોકુળ ગામનેરેાનેકોબુવેછેરુંદીર
રોામનેરેાઆતોારડાકોચતુરાચડતીછળેરે
ાતેઝરૂંખેચડીનેત્નળેરેાઆતોારડાવાત્તેગા
ત્તેમાંડવેઆવિયારેાવરનેસાસુએવધાવીયા
રોાઆતોારડાવરનેમાંદ્યુરામાંલીધતારેાગો
ત્ર ગિધ્યારત્યાંકીધતારેાઆતોારડાહાથેબાળો
ત્નેતામાંમખ્યોરેારાયચૈરાટનોસંદેહટખ્યોરેા

अनिमन्युनोमेक्रावो. (९३)

ज्जातो ॥ रत्ना क्रोमण हाथिनी इथे खरीरे ॥ अही ज
ल जेले जल जे लरीरे ॥ ज्जातो ॥ उगान्ने रोडुपे नहि
येहे युद्धे रे ॥ माटे ज्जांज्यो ज्जाणी गोधिं देरे ॥ ज्जातो
उरी ॥ ज्जे तो इपे नन्न जे वरणीयां रे ॥ ते वरं न्यापा
रा ज्जांधी ॥ परणीयां रे ॥ ज्जातो ॥ उरां न्यादान वै
राटे दीधलुं रे ॥ शरीर संकल्प त्यां दीधलुं रे ॥ ज्जातो
॥ उडा रीत ज्जात त्यां ज्जापी घणी रे ॥ पांडव ने दीधी
पैरामणी रे ॥ ज्जातो ॥ उडा ॥ ॥ वल ए
॥ ॥ ॥ पैरामणी दीधी सर्व कोने ॥ जिलट जं
ग न माय रे ॥ ज्जांजे पारा ज्जांधीया ते, सफु को जो
टुं गाय रे ॥ उपा इपे टा ॥ ॥ उडवुं रुं मुं ॥ ॥
राज देरी ॥ ज्जा ॥ ॥ अनिमन्यु परणी जि
ह्याने ॥ वरत्यो ने ने डारा ॥ नन्मे नय नृप सांल जो
हवे ॥ पेछीनो इहुं प्रडार ॥ ॥ ॥ वीही वा डार्य डरी रद्दा
पेछी ॥ वजाव्या वैहुं राय ॥ नन्न नोतर गर्ध द्वारि-
डां, जेक रद्दां सुल्लमाय ॥ रे ॥ युधिष्ठिर इहे वैराट
रायने, तमे सांल जो मराराणा ॥ तमारी हुं वरी ते-
डावीरुं, न्यारे ज्जमो जेरीरुं राणा ॥ ॥ ॥ जेम डहीने
पांडव ग्याव्या ॥ हस्तीनापुर मोन्नरा ॥ जार दिषस
मां डूरीने ज्जाव्या ॥ क्षणं नलागी चारा ॥ ॥ ॥ ज्जाणी
याजी मां जितरीया त्यां, पांडु रायना तना ॥ ते एो समे
संलारिया त्यां, वसुदेवना नंद्ना ॥ पा ॥ युधिष्ठिर ड

હે કૃષ્ણને ॥ તમો ભ્રજો દુર્યોધન પાસ ॥ વિષ્ટી ભઈ
 ને કુરુને વેગે, બોલ્યા મુજે પ્રકાર ॥ ૬૫ ॥ યુધિષ્ઠીરનાં
 વચન સાંભળી, કૃષ્ણ ઊભા તેણી વારા ॥ દુર્યોધનની
 સત્તા વિષે ભઈ, કહ્યો સર્વ પ્રકાર ॥ ૭૧ ॥ અર્ધ રાત્રને
 જો નુંછે તે, જોને જાપો સોયા ॥ જોના બાપનું રાત્ર
 ભોગવો, મનમાં વીમાસીને ॥ ભેયાદા દુર્યોધન
 કહે પૃથ્વી ન જાપું, સાંભળો શામળ ગાત્ર ॥ બીક
 બતાવ્યાથી નવપામે, સોય તણા અગ્ર માત્ર ॥ ૭૮
 ॥ જોમ કુરતાં ભે માગે કુરગરી ॥ જાપું ગામ જોયાર
 ॥ પેણ દિત્રી વટથી પૃથ્વી ન પામે, પાંડુ કેરા કુમાર ॥
 ૧૦૧ ॥ આટલા દાહાડાવત રડવડીયા ॥ ક્યાં ગઈ હતી
 સગાઈ ॥ વઢશું કે વેંચીને લેઈશું ॥ જોછે અમારારે
 લાઈાવી ॥ કૃષ્ણ ત્યાંથી પદચરિયા, ભ્યાં પાંડુ રાય
 નાતના વહ્યા વિના પ્રથ્વી નહિ જાપે ॥ રાત્ર કુરુને
 ધન ॥ ૧૦૨ ॥ યુધિષ્ઠીર કહેછે કુરીને ભ્રજો, કુરો જોટ-
 લું કામા ॥ પાંચ ગામડાં અમને જાપે, રહેવા કુરોહામ
 ॥ ૧૦૩ ॥ ત્યારે બોલ્યા ભીમભટ્ટ, તમો જોશું બોલ્યા
 વીરા ॥ જોમ જાપણી બુડી બાવલી ॥ શું કાયર થ-
 યા અર્ધી રાખિ ॥ કઈક તણી રાંડો રંડાવું ॥ કઈનાં
 ભાગું ઘર સૂત્ર ॥ દુર્યોધનને બિલો ગળું તો, કું પાં-
 ડુ રાયનો પુત્ર ॥ ૧૦૪ ॥ કૃષ્ણની વાણી ન સદ્ગુણ ધઈને
 રાગમાં લટાઈ ચાલી, ॥ સંભય કહે રાય સાંભળો ॥

હાથે, યુદ્ધ ફું વિસ્તારી પાંડાકુદૈત્રમાં યુદ્ધ મંડાણું
 દેવોળી કટક અઢારા સાત દેવોળી ધર્મ કનેછે, અધ-
 મિ કને અગિઆરા પાંડાશમે દિવસો લિધ્મ પડિયા
 રીખંડીને હાથા પછી સેનાપતિ દ્રોણને કીધા, મળિને
 કૌરવ સાથે પાંડા ને દીવસે અર્જુને રણમાં, મારીયો
 લગદતા ગુરુદ્રોણને મુરછા પમાડ્યા પાંજલિમન્યુમ
 હા ઊન્મત્તા પાંડા નાગી સેન્યા દુર્યોધનની, સુલદ્રે સુ-
 તને મારા કો સામું તે રહી નવ રોડ્યું, કૌરવે ખાધી
 હારા રેગારી ખિર બંધને સાધિ મળિયો પાંડુથી ખોલ્યા
 વાણ્યા પાંડાને ન માર અભિમન્યુને તો, પડુંકું કુંલી પાક
 પારી પાસુલટ સરવે હરખિયાને, હવો ને નેકારા તેણે
 સમે ત્યાં ન હુતા, પાંડવના અનુચર પારે પા
 થસર પાંડા અનુચર ત્યાંથી દોડીયા પાંજાવી
 કહ્યો સર્વ પ્રકારે પાંડાર પુંઠે ને ની પેન્યું પાંડો ફું વિ-
 સ્તારે પાંડા પડી પાંડુ પાંડુ પાંડુ પાંડુ પાંડુ
 રાગ સામે રીની ચોપાઈ પાંડી ધીરોણે પ્રતિ
 જાણે ને હા રીણી પાંડવ બીધા તે હા અંજેવે થઈ બીજી
 અંજેક વાતા માયાઈ શ્વરની છે અધાતા પાંડા દૈત્ય સુંત
 રતરક જે ત્રાતા કરતા હીડે બ્રાહ્મણની ધાતા પડુંકું
 લૂંકે યોગલરાવ્યા, કુદૈત્રમાં દોડ્યા તે અધ્યા પાંડા
 અધ્યા બ્રાહ્મણે કીધો પેકારા કોઈ કિત્રી કરો મારીવાર
 પાંજમને રે હવાનો અપો મુકામ પાંજે કુદૈત્રનો કુડો ગમ

૧૩૩ ત્યારે કૃષ્ણ ત્યાં જોલ્યાવચના કોણ દુષ્ટ છે એ-
 વો રાજના સુલ સરકનું લીધું નામ કોણ અરજી
 ન તેણે ઠામ ૪૫ મારી દુષ્ટનું તોડું ગામ ૬૩ બ્રા-
 હ્મણ કૈંડું કામ ૬૪ કૃષ્ણ અરજી ન બન્યો ગયા ૬૫ સ-
 માચાર દુર્યોધને લહ્યા ૬૬ પાંડુર્યોધન કહે સાધું કા-
 મા અભિમન્યુ ને માંડ ૬૭ મામો સફની વિષી
 યે ગયો ૬૮ યુધિષ્ઠિર ને સમાચાર કહ્યો ૬૯ કહે છતો
 ચક્રાગઢ પાસના નહિં તો નજો પાછા વનવાસના
 રાજ એ અરજી ન પુછીયા ગયા સાંતળી વિસ્મ-
 ય થયા ૭૦ ગાવાળો તો નુકડ કરી સહી, એવું પરહીને
 ઊઠીયા તહીં ૭૧ રાયે તેડાવ્યા ત્રણે ભ્રાતા પાસે બેસ-
 ળીને પુછીયા તાડા સફદેવ જોલ્યા તેણી વારા મેંને
 ગણી છતી સંસાર ૭૨ નાણું ચારે વેદના લેદા ચક્ર-
 ગઢ નવ નાણું છેદા ૭૩ ત્યારે જોલ્યા નિકુળ વચ-
 ના સાંતળી યુધિષ્ઠિર રાજના પૂર્વ પડને પશ્ચિમ
 કુંડા પશ્ચિમ પડને પૂરવધ ૭૪ પાંડુ કોઠા સાત તણો
 ને મર્મ ૭૫ નવ નાણું કુંડ રાજ ધર્મ ૭૬ તતલણ લીમ મફ-
 લડ તાણે ૭૭ રી છુત્યા મેં પ્રાક્રમ ઘણો ૭૮ પાંડુ ઘાયે
 કરી પાડુ બ્રહ્માંડા યદુ ગઢ નવ નાણું ખંડા દુર્યોધન ને
 ગિલોડાળું ૭૯ પૃથ્વી બાંધીને પ્રલ્લે કુંડા ૮૦ રા કોઠા સા-
 ત તણો ને મર્મ ૮૧ નવ નાણું કુંડ રાજ ધર્મ ૮૨ ત્રણે ભ્રા-
 ળે મફદીને ૮૩ રા યુધિષ્ઠિર કુંડીયા થયા ૮૪

હવે રીંછો કરવો ડીપાયા રીંછાતુર થઈને બેઠા રાયા યિં
તાતુર થયા નેટ લેવા અભિમન્યુ જાવ્યો તેટલો પીડા
ડીઠી ફુંવર સત્તામાં સંયેરે પગ મુકે ધરતી ધરથેરે
પાયાલી સત્તામાં અવિયો માને દેઈ નવ બોલાયિ
યો પાપા સહુ કો નીચું નીહાળી સ્થાપા આવકાર ન કો
ઈએ કહ્યા પાકો ઘે ભરાણો તેણી વારા સજિને માંડ
બાણો ઠારા પિતા નથી ઘેર પિતા અરબુન નવ બોલા
વ્યો તો રાબના પીતા ઘેર હોય નેવારે લાલ લડાયે
સૌ કો ત્યારે પાપા પિતા વણ નવ બોલાયે ફરી પામે
વી વાત તેને દિલ વરી પા કષ્ટિ ભરી સત્તા સામું નેય
પાદર માયાં મુખ દીઠાં સજિ કોયા પિતા ફરી વિમાસણ
પાછો રે કસ્યો લીમ સેને નઈ કર ધર્યો પાદર મરી સા
ઈ બવો છો તના પુંઠ નવ મુકે દુર ને ધના પાના કહેલ
તો મક્રાગઢ પાસા નહિં કર પાછા બનજો વનવાસ
પામક્રાગઢ નવ બાણો કોયા તે મટે યિંતાતુર હોયા
રંગાવ ગતી બોલ્યો તે અભિમના કાકા સાંભળો
મુન વચેના છ કોઠા ફું બાણું સારા સાત માનો નબ
ણું પારા રી સાત માનું ન બાણું રે નામા ત્યાં છે મગ
યાતણો મુન ઠામા સાત મો કોઠો આવે ન્યાંયા મુન
ને સંભાળે તું ત્યાયારા ને નબાણી એ તેનો સા
રા મારી ગદને નીસરી એ બહારા એ વી વાત નહીં
ફરી ન્યારે સત્તામાં લીમ લઈ ગયો ત્યારે રાગ

૯૬૮) અભિમન્યુનો ચેત્કારો.

યુધિષ્ઠિર જાગળતે ગયો પાકરનેડીને બિલોરહો
પાકું પુષ્પું કાકાજી જાણારીમાટે કુખીયામહારાજ
પરજાત્યારે મુખેથી જોલ્યાવચેના તુંતો સાંભળમા
હારાતના વસમીવાત ત્રાવીછે જાણા નથી સુઝ
તુંકામકે કાળારેપાકોઠા બુદ્ધ તણું છે કામાકોન
વલ્લણે જાઠામાત્યારે અભિમન્યુ જોલ્યો ફરી
પાજેતો વાતમારે મનવરી પારજાછકોઠાતો કુંજાણું
સારા સાતમાનો નભાણું પારાત્યારે યુધિષ્ઠિર
છેવાતા સાંભળને લાઈ તું સાદિતાતારજાલેદ
છેછકોઠાતણા કહો લાઈ તમે ક્યાં નહયા ત્યારે
મુખેથી જોલ્યાવાતા સાંભળો કાકાસાદિતાતારતા
કુંજાણ્યો છું માનેરે પેટાછઠાકોઠાની વિદ્યારેઠેઠા
મામે મુનને લણાવ્યોરે સારા છકોઠાનો નહાણું કુંજા
વારજારનાતમો કોઠો જાવેલ્યારે માકું નવયા
લીરેકે ત્યારે ત્યારે લીમતો જોલ્યોગાજી સાત
મોકોઠેકું નાખું લાગીપડનારનાતમો છાણ મારીને
રેહોયા તેતો લાગી કું નાખું સોયાજેવીવાતતો
સાંભળી જ્યારે મનહરખ્યા યુધિષ્ઠિર ત્યારેડી
ધનધનરેખાવનવીરાતેતો રાખ્યું સલાનુંરેનીરા
જેમકહીપોતેતબદાણાકંઠે જારોપીછેરણમાણા
કરારાનસજીકોવિક્રમયથયાપણમાણાપેહરીધેર
ગયાઅભિમન્યુબિહોતેણીવારાજાવિમાતાનેક

રથોનમસ્કારાઠાઠા અભિમન્યુને પુછે માયારિું છેલ
 ઈયંચણતુજકાયામાતાકૌરવે લખ્યો ચત્રવ્યૂહામુ
 હકરવાને ન્નહીં છું યાઠાઠા સુણી માવડી કરે પોકાર
 ાકુંઠે દીઠી ન્યારે રણમાળા પિત્યાદૈત્યને હણવા ગયો
 ાબાળુડો તે રણવાધિયો ાડપા મોઢે આવે છે પાનધા
 પણા ડ્યમ આગમરો સુતરણા વસમા છે કૌરવપુ
 તા ડ્યમ આગમરો નાના સુતા ાડકાને ટલાંત રણ
 ધરતીમાં ન્નણા તેટલા ધાપડે નીરવાણા તે માટે
 ફું ચારમવારા છાંડો અભિમન્યુ રણવટ માળા ાડ
 ાતું છે લાડકવાયો તના અલગો નથી કયો ન્ને કદના
 ાતુજવિના રહીશ ફું ડ્યમા ટોળા વખૂટી ફરણી ન્નમ
 ાડકા સિંહદેખી પેરુ પામે ત્રાસા ત્યમ સાંત્વળી થી
 ઈં ફું નીરાડા ખોળે બેસારીને બાળા લોભન કર
 યું તને તતકાળા ાડના આંખથી અળગા થાઓ છે
 બાળા પ્રાણ હરી ન્નઓ છે આકાળા ફરીરિું
 ફેવરાવે છે તું યારણ નહિં ન્નવા દેખિં ફું યાજના
 વલણા ાન્નવા નહિં દેખી રણ વિષે
 હો બાળુડા બાળરે વચન માતાનાં સાંત્વળી,
 અભિમન્યુ ખોલ્યો તે કાળરે ાડી ાડરે
 ફડવું ાડી મું ારાગમે વાડો
 મને બાળુડો ન ફેશો મારી માવડી રો ાટેકા
 મા બાળેકાને નળમાં નળમાં પેરી, નાથો કાળીના

(૭૦) અભિમન્યુનોયત્રાવો.

શરેામાખાળે વિંછી ફેટલોાખધેઝંગે બીઠેજા
શરેામને ખાણુડોનગીામાખાળોતેમેઘલફે
ટલોાતેતોનીરલરેતવખંડરેામાખાળોવ-
જૂલફેટલોાતેતોપર્વતફેરેતખંડરેામનેખા
પાશામાખાળોદીનકરફેટલોાખધોઅંધકારપા
મેનાશરેામાખાળોસિંહલફેટલો,તેધીહસ્તી
પામેત્રાસરેામનેખાણુડોનાડામનેખાળોમંફો
ડોફેટલોાતેતોખીલ્લોફરડીખાયરેામામુકા-
વ્યો સુકે નહીાતેતોતાણ્યોતુટીલયરેામનેખાણુ
પાશામાખાળોહીરોફેટલોાપેણતેતોઝેરણને
વેંધેરેામાખાળોનોળલફેટલો,વડાવરીયરને
તેછેદેરેામનેાપામાખાળોઝગ્નિ ફેટલોાતે
તોદહેખધુવનરેામાખાળોતેનવલ્લણીયે,લેખા
ખરફેટલીતનરેામનેાડાાસાખીા
ઝતિસ્ત્રેહીનેખફુરણીાલેનેવેરઘણાયાસુખેન
સુખેમાવડીાતેતોત્રણેલણાયાપાનીરધનનેવ
ળીખફુધનીાલેનેવેરઘણાયાસુખેનસુખેમાવ
ડીાતેતોત્રણલણાયાટાાથોપાઈત્રણ
તાલનીાાનસુખેચાકરનસુખેચોર
ાનસુખેધનજાલંતેરેમોરાાાનસુખેલેનેફુર
જોહોયધણીાનસુખેબેનારિયોનોધણીારાન
સુખેનીરધનનેધનવંતાનસુખેરાલ્લનેરાલ્લકરંત

॥ હાન સુખે નેને સુખે નહિ ઘેરા ॥ ન સુખે નેને
 માથે હોય વેરા ॥ ૪ ॥ ન સુખે નેનો ગયો હોય ગ્રાસા ॥
 ન સુખે રણધી પામ્યો હોય ગ્રાસા ॥ પાસુખે સુખે
 એક મણિધર સાપા ॥ સુખે સુખે નેને માથે રેખા ॥
 ॥ ૬ ॥ સુખે સુખે નેગી જખધૂતા ॥ સુખે સુખે રા
 જનનો ને પૂતા ॥ ૭ ॥ સુખે સુખે ગુફામાં રે સહી ॥ સુ
 ખે સુખે નેને ચીંતારે નહીં ॥ ૮ ॥ જાન ઘેર નથી
 જરજુના ॥ સુખે સુખે ક્યાંથી અભિમન્યા ॥ ૯ ॥
 માટે માતારે સાંતળ તુંયા ॥ નીચે નવાનો રણ
 માં રે હુંયા ॥ ૧૦ ॥ ફરી પ્રતિજ્ઞા બોલ્યો રે બાળાસુ
 લક્ષ્મી ॥ ૧૧ ॥ તત્કાળા ॥ ૧૨ ॥ ॥ સાંખી
 ॥ ૧૩ ॥ ॥ કંડકા હું વ્યૂહ તણા ॥ ૧૪ ॥ મંડુવ
 રે ત્યાં પ્રતિજ્ઞા ફરી રે ॥ સુલક્ષ્મીને તેણી બેળા ॥ વહુ
 ઊત્તરા સાંતળી રે ॥ ૧૫ ॥ ॥ ૧૬ ॥ ॥ ૧૭ ॥ ॥ ૧૮ ॥ ॥
 ૧૯ ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥ ૨૨ ॥ ૨૩ ॥ ૨૪ ॥ ૨૫ ॥ ૨૬ ॥ ૨૭ ॥ ૨૮ ॥ ૨૯ ॥ ૩૦ ॥
 ૩૧ ॥ ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ ૩૮ ॥ ૩૯ ॥ ૪૦ ॥
 ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ ॥ ૪૬ ॥ ૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥
 ૫૧ ॥ ૫૨ ॥ ૫૩ ॥ ૫૪ ॥ ૫૫ ॥ ૫૬ ॥ ૫૭ ॥ ૫૮ ॥ ૫૯ ॥ ૬૦ ॥
 ૬૧ ॥ ૬૨ ॥ ૬૩ ॥ ૬૪ ॥ ૬૫ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ ૬૯ ॥ ૭૦ ॥
 ૭૧ ॥ ૭૨ ॥ ૭૩ ॥ ૭૪ ॥ ૭૫ ॥ ૭૬ ॥ ૭૭ ॥ ૭૮ ॥ ૭૯ ॥ ૮૦ ॥
 ૮૧ ॥ ૮૨ ॥ ૮૩ ॥ ૮૪ ॥ ૮૫ ॥ ૮૬ ॥ ૮૭ ॥ ૮૮ ॥ ૮૯ ॥ ૯૦ ॥
 ૯૧ ॥ ૯૨ ॥ ૯૩ ॥ ૯૪ ॥ ૯૫ ॥ ૯૬ ॥ ૯૭ ॥ ૯૮ ॥ ૯૯ ॥ ૧૦૦ ॥

૥ ડાઢોણે પ્રતિજ્ઞા કપરી કીધીજી ૥ અલિમન્યુને માર
 ચો તેણે હું બીધીજી ૥ હુઃખલાગ્યું અતિશેં જિંડુંજી ૥ કીર
 રી કુંવરને કાંઈ એક લુંડુંજી ૥ શા સાલ રૂઢિયાનું સહી
 કેમ રહુંજી ૥ કુંવર સાથે ન દીઠી મેં વહુંજી ૥ બ્ને આ
 વે વહુ તો રહિયે બળતાંજી ૥ રૂઢિ ઘસીરું આપણે
 વળતાંજી ૥ પાપા મેં માગ્યું તે વચેન સંભારોજી ૥ બ્ને
 વંસ રાખવો ધારો તમારોજી ૥ વહુ આવે તો પુત્ર
 તો લાયજી ૥ પછી યુદ્ધ કરવા નહિં નયજી ૥ હારા
 પ્યો નહિં રહે કોઈથી પુત્રજી ૥ આપણું ભાગશે દ્રો-
 ણ ઘર સૂત્રજી ૥ ફહો રાજને એવું બાણીજી ૥ એવું
 સાંભળીને જી હ્યાં રાણીજી ૥ ધર્મની પાસે આ
 વ્યાં દ્રોપદ તનિયાજી ૥ આવી આદરે પીજી વિનવિ
 યાજી ૥ ફહોને સ્વામિ ધર્મ નરે રીજી ૥ આણું મો
 કલો મચ્છ ને દેરાજી ૥ ૮ ૥ તમારો વંસ બ્ને રાખવો
 બાણોજી ૥ તો જિતરા કુરુક્ષેત્રમાં આણોજી ૥ કંઈ ન
 સે બ્ને આનની રાતજી ૥ કાલને દિવસે દીસે જિત્યા
 તજી ૥ તામો કલો સાંઢ્યને લેઈ રખારીજી ૥ વહાણે
 આવે ચૈરાટ કુમારી ૥ ૧૦ ૥ ૥ વલણા ૥ ૥
 કુંવરી તેડાવો સુદરના તાણી ૥ તે મળે આપણા
 પુત્રને રી ૥ વિલમન કુરુક્ષેત્રે કંથેજી ૥ બ્ને વધારો ઘર
 સુત્રને રી ૥ ૧૧ ૥ ૫૩ ૥ ૥ કુંડું કુંડું ૥ ૥
 રાગ કહાલે રી ૥ ૥ એવું કહીને વળ્યાં પેં

ચાળી, સમાચાર ન છાનો ॥ પરંતુ પાળને તેડાવ્યા
 રાગે, લૂપને લાગ્યો તાનો ॥ ટ્રોપદતનયા બુધ
 ન જોલે, લે ફહે તે સાચું ॥ માટે વફુને તેડાવિયે, ફ
 ઈ કામ નકીલે કાચું ॥ રા પછી સેવકને મોડલી ખો
 લાવ્યા, આપ્યા રાયની પાસે રખારી ॥ નીચ ત્નત
 અમો કોણ ન કામને, રાય તમો સંતારી ॥ ડાખે જી
 ફર નેડીને રહ્યા છે ઊભા, ત્યાં નમાવીને શીર ॥ યુધિ
 શિરે એક પાસે — તેડ્યો, સોમો નામે આહિરા ॥
 રાકહે સોમા તારે સાંઢ છે ફેટલી, ઊતાવળી નેચા
 લે ॥ મચ્છ દેશથી વફુને તેડી, આવે સવારે કાલે ॥ પ
 ॥ હા સ્વામિજી સાંઢ છે માફારે, વહાણા સોરી ન્નય
 ઊત્તરાને તેડી લાવતાં, સંભ્યા કાળ તો થાય ॥ ૬ ॥
 વળી રખારી બીને તેડ્યો, દેવો એવું નામા અરે
 દેવા તારે સાંઢ છે સારી, ફરે ઊતાવળું કામાજી ॥
 દેવો ફહે હુ પાળું છું સ્વામિ, સો એક સાંઢ તમારી ॥
 કાલ ખપોરે આણીને આપું, વૈરાટ રાત્ર કુમારી ॥ ૮ ॥
 ॥ ત્રીને રખારી ગંગોરે નામે, તેને પુછ્યું તેડી ॥ આ
 ત્યા તારે સાંઢ છે સખળી, નેઈ છે ફંઈ ખેડી ॥ ૯ ॥ આસ્થ
 મિ એક સેહે સ્ત્ર ખાંડે મારે, તેમાં ફેસરી નામે ફારે
 તે ઊત્તરાને ઊતાવળી તેડી, પોફોર દિવસમાં રે આવે
 ॥ ૧૦ ॥ વળી રખારી થોથો તેડ્યો, રાય કો એવું છે નામ
 ॥ તે આવીને ઊભો રહ્યો, ફરીને ડંડ પ્રણામા ॥ ૧૧ ॥

(૯૭૪)

અભિમન્યુનોયંકાવો.

ફેરે રાયકા સાંઢછે તારે, ફીંડે બેહેલી વેહેલીામચ્છ
સુતાને જાણી નેઈએ, વહાણું વાતાં પ્હેલીાપિરા
ત્રણા સહસ્ત્રફું સાંઢ રાખુંછું, રાયકો બોલ્યોવાણી
ામનવેગીને પવનવેગી, રાયતમથી કેઈછે અભણી
ાપીડાપૂર્વથી મુકુ તોપેશ્ચિમદિશાએ, એક દિવસમાં
ભયા થાવતો ચિત્તાનારે સરજી, નેતો પૃથ્વીન
જડકે પાયાપિણા મનવેગીને નુંદારે, જહિરાવતહ
સ્તિ નેડોા પવનવેગીની સાથે મુકો, રંનાદેવરતો
ઘોડોાપિણા જહિયાં જાણી જાપું ઊતાવળી, ન્યારે
રાતપાછલી પોરાા બુયોને કામફું કેયુંકરુંછુંાતહિ
પ્રજાટે સ્તરભની કોરાપિણાએવું કહીને ચાલ્યો રજા
રી, રાયની રીખન લીધીા ઘેર નઈને મનવેગીને
રીઘે સાંતરી કીધીાપડાપાખરનાખીને પલાણમાં
જુ, માંહે કમખાની કોરવાળી, ફીરાત્ત અપેર નડી
યાં, નડીત્ર ઘાંતની ભળીાપિણા મણી માણક મોચ
ડે નડીયાં, જુમખે મોટાં મોતીાકુમતાં લેહેકે કંઠચિ
ધેરે, દુગાદુગીરફીછે ઊછોતીાપિણા લીલીધ્વભ
ઉપર બીરાભે, ઘુમવા ઘમકે કોટાપછી અચાર
થયો રાયકો, ડબકારે દેછેરે દોટાશગાએકૂપદી
ને ખીન્ન સુત્રદ્રા, વળિરાય બુધિધિર ભપોાખી
બુંકોઈ પ્રીછે તહિભે, ગયો રખારી જાણોારા
સાંઢ ગઈ સવાપોર રાતે, મચ્છતણેરે લોબના

અભિમન્યુનોયત્રાયો. (૭૫)

જેવેજિત્તરાને નિંદા માંહે, જાવિયું ઘોર સ્વપના

રશા ॥ યત્નણા ॥ ॥ સ્વપ્ન ઘોર રશા

માને જાવિયું, અકસ્માત જીઠી લગીરે ॥ ધર ધર

ધ્રુવે કંઈ નમુઝે, અગ્નિ ન્યાળા લીતર લાગીરે ॥ ૨૩

॥ ૭૭ ॥ ॥ ૬૩ ॥ ૩૩ મું ॥ ॥

રાગ સોરઠી માંડા ॥ ॥ સ્વપ્ન મુને લાઘ્યુરે

॥ રૂઢિયા દાઘ્યુરે, ફાળળું ખાધ્યુરે, સ્વપ્ન મુને લાઘ્યુરે ॥

ટેકા સાંતળળો સુદરીના માવડીરે ॥ મેં દીરી કુજિત

કુવાતરે ॥ સ્વપ્ન માંહે જેવું દીકું લે, પારો મહા ણિત

પાત ॥ સ્વપ્ન મુને ॥ ૧ ॥ તેરું હશે મારી માવડીરે ॥

મુને હૈયે તે લાડ્યો ચોળોરે ॥ મારો લન મારો એળે

ગયો, કંઈ નવ પોંચ્યો રોહો ॥ સ્વપ્ન નારા ધિક ધિ

ક મારા કુરમડારે ॥ કંઈ દીકું નહીં નાગોરે ॥ માંડ

લેખન તો એળે ગયું, નેમ સુકું વગડાનું જોરા સ્વ-

પ્ન ॥ ૩ ॥ અતિ જાહે માળિ ઉઠિયોરે ॥ પાણી સીંચી

યેલીરે ॥ કુળી પ્રગટી ન્યારે પુષ્પની, ત્યારે મધૂકર ચા

લ્યો મેલી ॥ સ્વપ્ન ॥ ૪ ॥ ન્નણે ફાળળ પિનાની જાંખ

ડીરે, કેસ પિનાનું માધુરે ॥ મારે લે લાટે નહીં ચાંદલો

મારા યુડલા વહાણા હાથ ॥ સ્વપ્ન ॥ ૫ ॥ ન્નણે જિંટજિ

પર જે રીતેરે ॥ ચાલ્યાં ફું ને મારો કંથરે ॥ રામ વસ્ત્ર

એક પેરીયું, પૂરવથી દક્ષણને પંથ ॥ સ્વપ્ન મુને ॥ ૬ ॥

લોહાનું પાત્રને ખીરનું લોનન, માંહે તે લની ધારે

2552

अलिमन्युतोयक्रावो.

सुलभानोन्नयो नमतो दीर्घो, कोटे करणानो हारा

कृष्णाक्षामादौ पृथ्वी पडियो यां हलोरेता में जांजे

दीर्घो सुखरोः सरोवरीयां लोडिये लक्ष्यां कूर्चसु

अयुं वरागव नूरा रास्यप्लाटा ते शुं इरो मारीभावउरि

आयायां कृषितं दृष्टं क्रोडरे। सुदृशना मेमजो-

લીયાં,કંઈ જમાઈજીને ખોડા સ્વપ્નાના જોવીયા

તકરે છે ભેટલેરેાા ઝેવે આણું આવ્યું બહારેાા

રાયદ્રોહ છે રાણીને, તમો મોહલો રાજકુમારા

સ્વપ્નમુનેાગિનાયકવ્યૂહનેરમીરહ્યાછેરે, સ્વઘના

कौरवमात्ररेणजरन्नुतपधाय्यासंशयप्रतमां,घ

हृत्पदेशो तमाशो नमात्रास्वप्ने मुने ॥१॥

चलणुगा ॥ तन्मात्रं बद्धरी नुधं द्रवणा ॥

मोडल्यो मुने महाराज्जेरा पाछवी राते पोहोय्युं ले

ઈજેના દુરો સાસરવાસાનો સાબરેપીરા ૭૮૯

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

॥ रायज्ञानं वयनश्च एतन्ने, ज्योत्यांशे

तां राणीं ॥ द्युमेतो न्नायां थियां रे ॥ वातभ्रात

પૃથ્વી દ્વનણીનું આ મારી ઊત્તરાખાઈનું આ વિતાય-

जां सासरे पंधारो, सन्ने सदयरी एगारो इरभे

लब्धयुंते प्र्यांथीटणरी, भणरी तुळ लरयाखरेगाभा

રીજિત્તરાણા રાણાત્તડી મોંહે ધરમ રાજે, જાણું મો

દ્રવ્યં કુરીને ખેપરેા રાખરોહરણુ હુતરો ચરણાપ

અતિમન્યુનોયકાવો. (૭૭)

બ્ને ચાંદલે તારે તપરે ॥ મારી જિતરા ૩ ॥ હાંખડાં
 સેહે બ્ને ને ડાહ્યાં રેહે બ્ને, કેહે વડાવ બ્ને કાંઈ રૂડુરો
 સુલદ્રા પાંચાળી સામે જિતર નદેશો, રખે કહાવ-
 તાં કુડુંરે ॥ મારી ૧ ॥ ૪ ॥ ખારણો રહિયે ને ભુભુક-
 હિયે, સાસુ કરે બ્યારે સાદરે ॥ સુલદ્રા હાંકે તર
 છોડી નાખે, તો સામો ન કીલે વાદરે ॥ મારી ૧ ॥
 ૧ ॥ વ્હેલાં થામ્મો જિતાવળાં બ્નેમ્મો, પહોંચો ને મ
 સવારાંરે ॥ કુંથનુ ને દેમ વધાર બ્ને પ્રેમ, બ્ને લાન
 ગ્યહોય તમારાંરે ॥ મારી ૧ ॥ ૫ ॥ રૂદન કરતી બ્જાંસુ
 ડાંલરતી, ખોલી રાબુ મારીરે ॥ જો પટિનું જા-
 ણું ન મુકિયે લાણું, ક્યમ રહુ કોઈ નીવારીરે ॥ મા
 રી ૧ ॥ ૬ ॥ સાસરવાસો લાવો ખાસો, બ્નેવુંછે મો
 ટાંને ઘરરે ॥ માતાને મળિયાંને આંસુ ડાંલરિ-
 યાં, ખેઠી સાંઢ જીપરરે ॥ મારી ૧ ॥ ૭ ॥ જિતરાને લી
 ધી જિતાવળ કીધી, રાયકો પાટે નીસરિયોરે ॥ સાં
 દ્ભને ખેડી વહુ ને તેડી, પાણગવાળો ઘેર વિસરિયો
 રે ॥ મારી ૧ ॥ ૮ ॥ ૧ ॥ વલણ ૧ ॥ ૧ ॥
 વિસરચો ગવાળો ઠામ ભઈ સાંલર્યો, જિતરા
 થવા લાગી સાંતરીરે ॥ રાયકા પેટકુળ ક્યાં પેડ્યાં
 કું સાસરે ભળીં ક્યમ કરીરે ॥ ૧ ॥ ૯ ॥ ૧ ॥
 કુડવું ૧ ॥ ૩ ॥ પે મું ૧ ॥ ૧ ॥ રાગરામગ્રીની દેરી ૧ ॥
 ૧ ॥ ૧ ॥ અનીહાંહાંરે પેટકુળ પેડિયાં પંથ

(૯૭૮)   અભિમન્યુનોયકાવો.

માંરે ૧૧ હનીહાંહાંરે ઊત્તરાનુંમન ગયુંકંથેમાંરે ૧
૧૧૧ હનીહાંહાંરે સાસરડે ક્યમ સંચરે ૧૧ હનીહાં
હાંરે પાગે લાગાણું ભઈરુંધરે ૧૧૧૧ હનીહાંહાંરે
હુંધું પીયરની સોભાગયણીરે ૧૧૧૧ હનીહાંહાંરે મુને
લોક તે કેહેશે અભાગયણીરે ૧૧૧૧૧ હનીહાંહાંરે
રાયકાણ પાછાવળીરે ૧૧૧૧ હનીહાંહાંરે તમો વાટે
વસ્ત્ર લેવા પળીરે ૧૧૧૧૧ હનીહાંહાંરે રાયકોસાં
ઢને પાછી થાળતોરે ૧૧ હનીહાંહાંરે લયછે પંથ
નીહાળતોરે ૧૧૧૧ હનીહાંહાંરે બંધો તણાયેજો
વળ્યાંરે ૧૧૧૧ હનીહાંહાંરે તેતો પીયરને પંથે પળ્યાં
રે ૧૧૧૧૧ હનીહાંહાંરે સુદરશનાયે સાંઢ મોડલીરે
૧૧૧૧ હનીહાંહાંરે તેતો મારગમાં સામીમળીરે ૧૧
૧૧૧૧ હનીહાંહાંરે માતાયેવેળા નળવીરે ૧૧૧૧ હની
હાંહાંરે વસ્ત્ર મોડલ્યાં સરવેલાળવીરે ૧૧૧૧ હની
હાંહાંરે ગવાળો ભે વિસર્યોરે ૧૧ હનીહાંહાંરે
તે ઊત્તરાની આગળ ધર્યોરે ૧૧૧૧ હનીહાંહાંરે
પેટકુળ સીધાં હાથે માંરે ૧૧૧૧ હનીહાંહાંરે જાળ લયું
સાસરીજાના સાથે માંરે ૧૧૧૧ હનીહાંહાંરે ઊત્ત
રાતે ચાલી હરખરુંરે ૧૧ હનીહાંહાંરે જાળ પરણ્યા
પીઝિને લરખરુંરે ૧૧૧૧ હનીહાંહાંરે રાયકા સાંઢ
હાંકો ઊતાવળીરે ૧૧ હનીહાંહાંરે ભે મનાથે લય મુ
ળને મળીરે ૧૧૧૧ હનીહાંહાંરે ચાર ઘડી દહાડે બ્ર

અભિમન્યુનોથક્કાવો. (૭૬)

વિચોરે ૥ ઝની હાં હાં રે ૥ ઓવે રખારી રણ માં જાયોરે
૥ ૧૩ ૥ ઝની હાં હાં રે સંતયે વાણી ઓમ ફરી રે ૥ ઝની
હાં હાં રે ઓ કથા જોટલે રહી રે ૥ ૧૪ ૥ ઝની હાં હાં રે
જિત્ત રાને આણું ગયું રે ૥ ઝની હાં હાં રે જોટલે રે
ન્ય માં રું થયું રે ૥ ૧૫ ૥ ૥ વલણ ૥ ૥
સેન્યા માં હે રું થયું ૥ તે સંતય વાણી જોય રે રે ૥
અભિમન્યુ રણ માં થે ૥ તે સામગ્રી ફેવી ફરે રે ૥ ૧૬
૥ ટીઠ ૥ ૥ ફડું ૥ ૭૬ મું ૥ ૥ રાગ
ગોડી ૥ ૥ સંતય ફેલૂ પતી સુણો ૥ ૥ મ
હિ મા ફું સુલદે તણો ૥ પાછલી રત્નની રહિ ઘડી
ચાર ૥ ત્યારના જિઠ્યા દસ્ત્રી કું મારા ૥ ૧ ૥ અભિમન્યુ
ના સખાને સારા ૥ તે સંરવે જિઠ્યા તેણી ચારા મન
માં હે સમરી મોરારા ૥ રણ માં હે ન્નવાની રધારા
રા પછી દંત ધાવનને કીધાં રત્નાના દીધાં ન્નચ
નનને દાના રાય યુધિષ્ઠિર નેતા વાટ ૥ ન જાવી
વડુ તે પાય જિથાટ ૥ ૩ ૥ સુલદાન પંથે લુવે ૥ ન
આવી વડુ તે દુઃખે રૂયે ૥ ન જ્યો અભિમન્યુ જિતાવ
જ ઘણી ૥ સંત્રાજી વેળા ખટ ફર્મ ન તણી ૥ ૪ ૥
લાવો માતા ફવચને ટોપા ૥ મારે છે કૌરવ પરફોપ
૥ જાન જોડ જોડને રણ માં હણું ૥ ૬ ૥ જટાળું ફું ફું
પદી તણું ૥ ૫ ૥ છે જાળ સ યુધિષ્ઠિર ને જડુ ૥ જોડ
લના પાકે સા છે સદુ ૥ હવે નઈ કાફાને આપું આપ

(૯૦) અભિમન્યુનોચ્ચાલો.

રાથેક્રબ્યૂહ જીતવાનો લેણિંભારાડા ફેરવનુ
નીલ્યોઆપું આયુદ્ધાગર્ધધરમાં નહિં રીરીરે રુદ્ધ
પ્રારેદૈવફવેરુંથેરીપાવકુનજાવીતેવિદ્યુતફરી
પાજાસંતાડીઆયુદ્ધખોળવાન્યયાભેમતેમવા
રલગાડેમાયાઅભિમન્યુફેરુણોમાવડીપા
રીતુનેવારલાગેછેજાવડીપાટાસંગ્રામફરવાધી
યઅસુરપાકૌતકફરરીમારુસળિસુરપાફેરેરીફાલે
સુત્રફેરુંબજ્યોપાખીધોમાટેજાવીનવશક્યોપા
લાજેવુંફહીનેજાધોપજ્યોપાલઈઆયુદ્ધનેપા
છોવજ્યોપાપૈરયુંકવચસજીજીવરખીપાથનારવા
તલેલારેલખીપાળાલીલાઅશ્વનેલીલીધવ-
ળાસારથીજેકીધોરથંસજાખડૂકટીયેખાંધ્યં
અણફરીપાથેહ્યોરથેપરન્યમરીતેરેરીપા
પીપાજેવેપ્રગટેભારફરનાકર્ણપાતેવેળાનમ્યો
નઈધર્મનેચર્ણપારુંધર્મધોરિંધરબેરીરહ્યાપા
જોસામારોત્રુતત્પરથયાપીરપાજાવોડડાડા
હ્યાદીકરાપાતમોરોત્રુનેજીતરીખેરાપાફવેથે
ફેલાથાજોસઘળાનેધાપાજેવુંફહીકર્યોસેના
રોધાપીડાપાજોફવરફુતાનેપાજેલાગવાપા
સંગ્રામનીજાપામાગવાપાજેવુંફહીમોક-
જ્યોકુમારપાવકુઅરથેલગાડેછેવારપીડાપા
ધિષ્ટિરનેમનજેવીવાતપાલાગેવારરક્ષાફેરમા

અભિમન્યુનોયજ્ઞાધો. (૯૧)

તાા નેજારિરે વચન ફે સતીાતો કુંવર ન મરે
 ફો ઈની વતીાપેા અભિમન્યુ કુંતા ફને ગયોાપેા
 એ લાગીને ઊત્તો રહ્યોા ચક્રાગઢ લેવાને ફાળા
 મુને આજ્ઞા આપોને આજ્ઞાાપડા ફો ઇ પ્રતિજ્ઞા ફી
 ધી છે ઘણીા માતાજી મુને મારવા તણીાપેણ તેધે
 ફી બીહીતો નથી ફુંયા એ નિહુક મુલને ફરરો ફુંય
 ાજ્ઞાાન્યારે એવું જોલ્યોરે બાળાત્યારે કુંતાને પુ
 પેટ માં ફાળા લેવારે આદરિયું છે દોણાાતો ફેવે ફું
 રને રાખે ફોણાાટા નર નારાયણ બન્યો નથીા
 ફોરવે ફપટ ફીધું સર્વ થીા લે મુકીને ગયા નદુરાયા
 તો ફું એની ફરફનાયાાણા ચળિદલે ફું લે એ ફરફ
 ફોરવે ફરેાતો અભિમન્યુ મારયો નવ મરેા પછી સ
 તિયે તેજો પોતા ફનેા અઘ્યરક્ષા ખાંધું ફું તનેા
 રના ાવલણાા ાઘ્ય તુલને ર
 ફા ફરફાપેણ રાખનારો તો શ્રી હરિરેા નન પ્રેમાનંદ
 એ મ ફેા પછી રક્ષા ફેઈ પેરે ફરેરેા રીાટડેા ા
 ફડવું ડડમુંા ારાગમેવાડેા ા
 ફુતા ફે છે જો કુંવર મારા, રણમાં તે રણ દેવા સહ
 યજ્ઞા મુસ્તકે મહોદયની રક્ષા, ત્રગુટીયે બ્રહ્માય
 છાળા ફપોળે ફાળી ફાની રક્ષા, નંદ્યાએ જળધી રીજ
 ાજંબિકાની જાંબડીયે રક્ષા, અવળેરેા મળ સારિંગધ
 રીરીજાારા દંતે દીના નાથિર બવાળા, રક્ષનાએ

(૮૨)

અભિમન્યુનોયકાવો.

રાણછોડજીગાફેરાખેફમજાનોસ્વામિ, સ્કંધે દેવ
તેત્રિસક્રોડજીગાડાપેટેરક્ષાપંચકુંડ્યાની, વાંસે
વાસવંધીશિજીગાફટીએફસીફ રૂપીનીરક્ષા, હસ્તેફ
તુમંતફપીશિજીગાજાવેરણેચાર દિવસ રખેવાળી
અનંબાળેઅમરઈશિજીગાઅંધારેરોષનાગનીરક્ષા
ખેડુધરનેરીશિજીગાપાસરવાંજેસોમનીરક્ષા,
દિવસે દિવાફરજીગાઆયુધસરવેઅંગેનઅડકે,
સમાફરોનેઅમરજીગાજાલોફફાષેબિદફનેઅક્ષિ
તેનફિંતેદેઅંગજીગાધ્યાનધરનેધરણીધરનું,
સદાતેરેફેનેસંગજીગાજામેઘરૂધિરનેસાહેરરા-
ખે, નાસિકાએનવફુળનાગજીગામારગેગણપ-
તિતુનેરાખે, યુદ્ધરાખેયાગજીગાદાઅસ્ત્રેપારવ-
તીનીરક્ષા, રોમેતારઅઢારજીગાકુંતાફફેછેઅરે
કુંવરજીગાહાથેયુદ્ધનેસધારજીગાજાસાતતાંતણા
સુતરનાખાંધ્યા, પછીવળાવ્યોફુમારજીગાએવેખા
હાણનુંરૂપધરિને, સામાઅાવ્યાવિશ્વાધારજીગા
જાહાથિમાંલાફડીઝાલીફરજી, કાયાફીધીઘરડી
જીગાફડફડારજીહાડફાંવાગેજીબિઠતાદાંતજીફરડી
જીગાજીમારગમાંફેઅભિમન્યુને, મોહનઆવિ
મળિયાજીગાહાથિજાલીહરિએમખોલ્યા, સ્યાંજી
ઓછોતમોખળિયાજીગાજીદોરડાજાફોણેખાં
ધ્યાછે, રૂંઆયેછેતાવનીઝરેળીજીગાતુંસરખો

અતિમન્યુનો ચક્રાધો. (૮૩)

નેહો થયો રોગીયો, દેખી મુને ચઢે છે કરેળીજી
પડા પછી અતિમન્યુએ મળોયરો, જોરું જો-
ત્યા રૂપી રાયજી હું ન્હાંધું બુદ્ધ કરવાને, રક્ષાખાં
ધી છે કુંતા માયજી ૧૪૮ જોવાં વચન સુણી કુંવરકે
રાં, દુષ્ણો મુરછા ખાંધીજી ૧૪૯ જોરે પાપી જોરું જોત્યો
વચને આંતરડી ઘાંધીજી ૧૫૦ પિતા તારે ત્રણ લો
કુને, ધનુષ્યે ઢંઢોળ્યુંજી ૧૫૧ અરે અતિમન્યુ જાલથી
તેં, નામ અરજી નું જોળ્યુંજી ૧૫૨ મચ્છ વેધને
ખાંડવ વન ખાળ્યું, વળિજી ત્યાં શ્રીશંતુ રાયજી
તાતે વેળાએ નોતી ખાંધી, અરજી ને રક્ષાયજી ૧૫૩
૧૫૪ કૂત પેટ પડ્યો પારથને, ન્યારે જીતરો દોરી
સાંજી ૧૫૫ અમો તો પરમારથ કુંજું પાણી કુજલા
શે તાંજી ૧૫૬ કુંતાથી શંતુ મરતા હોય તો, રક્ષાખાં
ધે નીકુળ સહુ દેવજી ૧૫૭ તારો વાંક કરો નથી, છે છે કુ
રવાદીની ટેવજી ૧૫૮ મામો તારો ન્હાંજી તો, દુઃ
લાશે જીગદીશજી ૧૫૯ અરજી નો અધકું નહિ કરે
પણ છે દરો તાંજી શીશજી ૧૬૦ રક્ષા કુદા પીતું કોરથને
જીતેશ, ફરીને સંગ્રામજી ૧૬૧ તો તુલને કો નહિ વખા
ણે, થાશે ડોરીનું નામજી ૧૬૨ જોયું સાંતળી અ
તિમન્યુએ, તોડી નાખ્યા તંતજી ૧૬૩ ધન ધન ફરી એર
લા માંહે, અમરજી હયા તગવંતજી ૧૬૪ રક્ષા જ્ઞાનંદણ
ખ્યા અપિનારી, ને રક્ષા કીધી કોકજી ૧૬૫ અમરજી

(૮૪)   અભિમન્યુનોયક્રાવો.

મારથો મરત નહિંતે, હવે સુખે નથી નમતો કળાસર

॥ અભિમન્યુ ચાલ્યો સંગ્રામે, ન પ્રીછ્યો કાંઈ કપટજી

॥ ખ્રાહ્મણ તે ભગવંત ન બન્યા, સાચું માન્યું સુભ

ટજી ॥ રજા ॥   ॥ વલણા ॥   ॥ સુભટે

સાચું માનીયું, કુંચરતે રણ માં પળેરે; ન ન પ્રેમાનંદ

એમ કહે ॥ ઊત્તરા સામી રી પેરે મળેરે ॥ રણાત્મ

॥   ॥ કુડવું ॥ ૩૬ મું ॥   ॥ રાગરામ

ગી ॥   ॥ સાસુ બુજે છે ઘાટડીરે ॥ ઊત્તરા

શે નવ આવી જી ॥ રખારી ઘેરી થયો કે, વાત કરમ

ને ત્રાવી ॥ સાસુ બુજે છે ઘાટડીરે ॥ ઊત્તરા ॥ ૧ ॥

ચાયદો વિત્યો નીસાં તણોરે, ઊઠ્યો જો પેલો ત્રા

ણજી ॥ હવે પુત્ર રાખ્યો નવ રહે, જોરું કરવું ભગવાન

॥ સાસુ ॥ ઊત્તરા ॥ રા ॥ યુધિષ્ઠિર દુઃખ મન ધરેરે ॥ રો

ત્તરી   આયડી વારરે ॥ એવે કુંતા કનેથી જાવીયો,

અભિમન્યુ કુમાર ॥ સાસુ ॥ ઊત્તરા ॥ ૩ ॥ જો કાકા

મહિત્તાર ત્યારે, ધરોને જાયુદ્ધ જી ॥ જરે સેન્યા પતિ

શું બેરે ॥ રહ્યા છો, હવે નીશ્ચે કરવું યુદ્ધ ॥ સાસુ ॥ ઊત્ત

રા ॥ રા ॥ લાખ્ય સારથી રથ નેરે, કહેતા માંહે લાખ્યો

જી ॥ સેન્યા સરથે તત્પર થઈને, સેન્યા પતિ તે જા

વ્યો ॥ સાસુ ॥ ઊત્તરા ॥ પછી યુધિષ્ઠિર યુદ્ધે ચડ્યા

રે, જ્ઞાન વાત વિચારી જી ॥ નીરમ્યું તે ટળશે નહિંરે,

કરતા હરતા મોરારી ॥ રા ॥ ઊત્તરા ॥ રા ॥ નીર

અલિમન્યુનો ચક્રાવો. (૮૫)

ઘોષનીશાનો ગરગડેરે, ધ્યન્ન ફૂર ફૂડાયજી પારીર
ણાઈ નેફરી નવનવાંરે, નોબત જણજણાયા
સાસુગણિતરાાણાફુંફ્યો ઘોરા મુખજાનતેરે. ફો
ફારા રણતુરજીાલોહ મય બકતર પેફેરીયાંરે, શા
ઢ્યાછે રણતુરારસાસુગણિતરાાટ હંસલાકાણાઝ
રખીયારેાહ્યફરે ફણાફણાટજીાકાખરા ફરછીને
ફરણિયારેાથાલેછે રાણશાણાટાસાસુગણિત
રાાણા વાયુવેગીને વાંધીયાર, લલ્લાનાદેનાયંતા
જીાપીજાપાખરિયાપોપરીરેાપારેયા પાણીપંથા
ાસાસુગણિતરાાળાઘુંટઘોડાને ગંગાજળવારે
ાગોરાથાલેછે ઘેલાજીાજિંથાજિંટ મુખાને આસ
ખિયારેાન્નણે થાલેછે જળનારેલાાસાસુગણિત
રાાળીાહાથી બહુઆગળ ફરયારેાજીપરશોલેછે
જંબાડીજીાતે નેઈને જાંસુલરેછે, સુલસા ને માડી
ાસાસુગણિતરાાળીારીામાટે વહુ નાપિયાંરે, જ
યછે ફંથતમારોજીામજિને વંસવધારતાંરે, માનુ
નિન્નતોઆમારોાસાસુગણિતરાાજીાનિકુળસફ
દેવતેડીયારેાસુલદ્રાજે તેણીવારજીામારાફુંવરને
ફોછે નહિરે, એક તમારો આધારાસાસુગણિતરાા
જીામોરાશી મુકી ગયારેાધિરોછે ફાંઈ એક ગમતુંજી
ાપુત્રનું પ્રાક્રમવાધિયુંરે, તે ક્યમે નથી સમતુંાસા
સુગણિતરાાળીાધિયરતમ આધારેછે દિફરોરે,

(૮૬) અભિમન્યુનોયેક્રાવો.

એવું કહીને ચોઈ જા નિકુળ સહદેવ સંચર્યારોગ્યાં
સુડાં તે ચોઈ પાસાસુ પિત્તર પાડાં પેછી ચઢી સેન્યા
પાંડવ તણીરે, બહુ પેરે વિર વિરાને જી ॥ પ્રહ્લાંડ તોગા
ભતું યેયુંરે, દુડુલી ત્યાં હાં ગાળે પાસાસુ પિત્તર પાડાં
લીમ યુધિષ્ઠિરને સાલકીરે, વળી દ્રષ્ટુ મન જી ॥ પો
ર રથીનાં ભુપે છે જાગળ, ચાલે સુર અભિમન્યાસ
સુ પિત્તર પાડાં વૈરાટ દ્રૌપદ કારી પતિરે, પુંઠે કુંતી
તો જી પાંચ પુત્ર દ્રૌપદી તણારે, તે ચાલે જાગળ
લઈ ક્રોળ પાસાસુ પિત્તર પાડાં નિકુળ સહદેવ
સોડે સ્થારો સુભટને ફર સ્માધા જી ॥ એક કોટી હરજ
ડેરે, જાગળ થીતે પાળા પાસાસુ પિત્તર પાડાં ॥
વલણા ॥ ॥ પાળાને અસ્થાર સરવે પાસે ન્યા
જી પંથે પળીરે ॥ દિવસ ઘટિકા ચાર ચડતાં ॥ મા
રગ માં પિત્તર મળિરે ॥ રાત્રી ॥ ॥
કડવું ॥ ૩૮ મું ॥ ॥ રાગ નરનીયાલા ॥ ॥
મળી મહેલા મારગ માંહે, વાહન વિના પાળી પાસક
જ સેન્યાને બેવાલાગી, ન્યમ મુખ મૃગલી બાળી
પી ॥ હણ હણાટ કરતી હય હસ્તીની, હીંડતી દીગી ફાર
પાતેના અસ્થાર સજી અગર તપામ્યા ॥ નઈ જો નિરખી
નીરધારા ॥ રાત્રી માત્ર બેતા મોહ પામ્યા ॥ પિયો
દિપ્ત માનલ કામ ॥ ચળ્યાં ચીત્તને માખખા પડિયા,
વધુ રીત લગામ ॥ ગુરથી સાન કરે સારથીને,

(૮૮૮) અભિમન્યુનોચ્ચેક્રાયો.

હયહંકો પ્રેમઘપાસા મોહ્યા સારથી સ્થીર થયારે
રીરેાપડ્યાપરોણાને રારેાપડ્યા વાળુંત્ર સરવે રસાં
વાનતાંારાબ્દ્યોતે છાના વગાડનારા ખરીડે
કરીને, કુટે પ્રાણપોતાનાપાવિપ્રીત ધ્યક્ષગ્ર-
હી સેવકે, લાકડીઓ જિંથી કીધીપાપાળા મોહપામી
પડ્યાપ્રેમી, ભણે મદિરા પીધીપાડા કોતણ અશ્વ
સેવકે મુક્યા, હસ્તીથી માવત પડિયા માંહોમાંહે
હસ્તી ઘોડા, સામા સામી લડીયાપાસાત શોણી
દળ મોહ્યુંરે સરવે, દેખી ઊત્તરાનુંરે જંગાવાહન ધુ-
ર્યાકરે કીક્રિયાડા, પડ્યો સેન્યામાંહે ભંગાપાટાને
હુ ઊપર ધર્ષભેદુ ભજે, અશ્વ હિંડે તાણી અવળા
સવળી સેન મંડાણું વાત કોજે નવ ભણીપાડા
રાય યુધિષ્ઠીર થયા જાંખા ભણ્યું જાવ્યા પિતરાઈ
પાલી મસાલકીને સેન્યા પતિરે, ગયા જાગળ ઘાઈ
પાઠારાર માયારુલટ સભધર્ષ માલ્યા, કુંઈકુ ઘાહ
ન વડીયાં જોવે અભિમન્યુને ઊત્તરાણી, ભ-
તાં રૂઢે પડિયાં પાળી અભિમન્યુજે ઊત્તરાનિર
ખી ઊત્તરાજે નિરખ્યો અભિમના નરનારી જેણી
રૂપે વખાણેા પ્રહ્લા તુલને ધન્યા પારા અન્યો અ-
ન્ય મિટ મળિરેા જોળખે નહિ કોકોનેા ભેતાં ભે-
તાં તૃપ્તિ નપામે, ચંદ્ર ન્યોત ભુગમ મોનેા ૧૩
ઉત્તરાજે અભિમન્યુને દેખી, નેણે લરિયાં જાંસુ

अलिप्तन्युनोयकावोः ५८५)

જાયા સ્વામિનો હૃદયે ન જાણ્યો, જય તાર સ્વીધો
 ફાંસુ ૧૧૧૧ હરિ હર બ્રહ્માજે મળીને, જે પુરુષને છે ઘ
 ડી જો ૧૧૧૧ પદ વરણું રીરીર બંનુ ૧૧૧૧ કનકની ખેળે મ
 દીયો ૧૧૧૧ ધન કુખ બને તા ફેરી, ધન કુટુંબ પરિચર
 ૧૧૧૧ ધન્ય નારી વૃત્ત કરનારી, લેને જાવો ફરી તરથાસ
 ૧૧૧૧ મેં પાપેણીયે ફાંઈ પુન્ય ત કીધું ૧૧૧૧ તો આવો ક્યાં
 થી સ્વામી ૧૧૧૧ જે મળીતરા હુઃખને ધરતી ૧૧૧૧ પેછી સામે
 મોહો સ્વામી ૧૧૧૧ અભિમન્યુ મન વિમાસે, ફોણ
 ફરી જે નારી ૧૧૧૧ જેના રૂપ જાગળઈ દ્રાણી, કમળાર
 તી ભય ફરી ૧૧૧૧ મહા મોટા ભેગે ચિર સરખા
 જે જાગળ થાય જાધિના ૧૧૧૧ મૃગ નયણી ચપળાં જં
 ના ૧૧૧૧ અર્પવા ભણે મીના ૧૧૧૧ ફેરી વેરી સ્વામાનોરે
 વરણે ૧૧૧૧ વિષધર રાત્ર થાકે ૧૧૧૧ સમાચાર પુછું ક્યમ જેને
 ૧૧૧૧ યોદિ ૧૧૧૧ વિંટયો ફાકે ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ વલણ
 ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ વિંટયો ફાકે ચારે પાસે ૧૧૧૧ ક્યમ જોલ
 વું નારીરો ૧૧૧૧ પેછે યુધિષ્ઠિરને સમાચાર પુછે ૧૧૧૧ લલ્યા
 મુકી વિસારીરે ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧
 ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ રાગ ફેદારો ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧
 ઓમ ઓયરેરે ૧૧૧૧ ધર્મ રાયરું પિનતી ફેરેરે ૧૧૧૧ ફોણ
 પરચરે પંથ માં પ્રેમ દારે ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧
 નથી ૧૧૧૧ જે અજ્ઞા જાવી ક્યાં પડી ૧૧૧૧ સર્વ થા
 સળિનું મન પામ્યું મુદારે ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧

(૯૦) અલિમન્યુનોયેક્રાવો.

૫૫ ૫૫મુદાપામ્યારે મનવિષે, દેખી રામાનું
રૂપ ૫૫ અલિમન્યુનાં વાયક સાંભળીને, બોલ્યાયુ
ધિષ્ટિર લૂપાડા લૂપતિ કહેરે લત્રિભજે, લામ
નીછે તારી ૫૫ ઊત્તરા જેવું નામલ એનું ૫૫ વૈરાટરા
જકુંભારી ૫૫ જોતુજને તથી જોળખતી, રહી
છે મીરને માંડી ૫૫ મેં તેડાવી વેગે વફુને ૫૫ મોકલી
ને શાંઢી ૫૫ પાવાત સુણતાં થયો વિસ્મયાને ૫૫
ચાલ્યાં નળપૂર ૫૫ દીઠી કાંતી કમળા ફેરી, કુંધથ
યો કામાતુરા ૫૫ શારેના સરવે ચાલતી કીધી, રણ
રચ્યુ દ્રષ્ટુ મન ૫૫ યુધિષ્ટિરે તે મારગ માંહે, તણા
વ્યું શીખિર લોવના ડાઘર્મ રાયા ગયારણ માંહે
રચ્યો જઈ સંગ્રામા લલ્યા મુકી અલિમન્યુયે
વૃદ્ધ પામ્યો છે કામાડા ૫૫ ઊત્તરા જાધી અંતઃપુર
માં, દીઠો સુંદર સ્વામી, મેં કોણ પુન્ય પૂરવે કીધાંને
સ્વામી આવો પામી ૫૫ લાહર્ષ આંસુ જાવ્યાંને
ન્યોને, મળવા કુદીયા કાટે ૫૫ અરે દૈવતેં આરિ કુંડી
ધું, વિયોગ પાડ્યો શામાટે શીભા સંભય કહે સાં
ભળિયે સાયું, ધૃતરાષ્ટ્ર રાજના પછી અલિ
મન્યુયે ઊત્તરા નારીને, આપિયું રતુ દાના ૫૫
નુગમ ઘડી ત્યાં રમ્યો નેહો, કરી સ્નાન સન્યા
જાયુદ્ધ ૫૫ જાળજા છે તારી આગ્ના, કુંભજિં
છું કરવા યુદ્ધ ૫૫ શીરા કુડી કુંડ્યા, કુડી કુંડ્યા, પરાણે

અત્તિમન્યુનોયકાવો. (૯૯૧)

ત્યારે કહ્યું શ્રી હરિ ॥ તેટલા માટે પ્રેમદા મેં, તુલને
 મુકી પર હરિ ॥ ૭૩ ॥ વિધાતાએ જે લખ્યું છે, તે જાણ
 જ થી થાય ॥ જાણ મેળાપ હવો ॥ જાણેણો, તે કરતાં
 કલોલ ન જાય ॥ ૧૪ ॥ જે જાવી તુલને જાણી કો
 તત્તો, ક્યમ રહે વિભેગ ॥ સુખ પ્રાપ્તી હવી હમણાં
 જ્યારે દષ્ટ્યા કરમના લોગારીયા ॥ ૧૫ ॥ વલણ
 ॥ ૧૬ ॥ દષ્ટ્યા કરમના લોગ મહેલા ॥ એવું ક
 હીરણ્યાલીયોરે ॥ ઊત્તરાએ અત્તિમન્યુનો ॥ ધ
 રીને છેડો જાલીયોરે ॥ ૧૭ ॥ ૧૮ ॥
 કડવું ॥ ૪૧ ॥ મું ॥ ૧૯ ॥ રાગ કુંદારાની ચાલ
 ॥ ૨૦ ॥ એમ બોલ્યાં ઊત્તરા નારી ॥ સ્વા
 મી વાત સાંભળોને મારી ॥ અવતાર નિરગમ્યો
 જાણે ॥ સમાગમ સરખ્યો જા કાણે ॥ ૨૧ ॥ પાતળિ
 યા પીળિ ॥ મારા ॥ તમ ભેગ નથી કુંદારા ॥ મારાં
 પ્રગટ્યાં કરમનાં કરતું ॥ જે કુંદારાને તમો લયતું
 ॥ ૨૨ ॥ આપણ ફેરવે દાહડે મળિયાં, ॥ દુઃખ જાણિ
 તરનાં દળિયાં ॥ રહી પ્રીત જડી થઈ છે થાવા ॥ પણ
 નહિ દેણિ તમને જવા ॥ ૨૩ ॥ નારીને નાથિ ॥ ધન્યા
 સુખે પાણે ને જાણે જન્મ ॥ તાર્થ જાપ મામોને મા
 ડી ॥ ઘણું કરે તો પેહેરાયે સાડી ॥ ૨૪ ॥ સાસુ સસરો
 ને સજી થાણી માટે ॥ જાડી નહિ કો સાસરી જાંતી
 વાટે ॥ નાણી દીયર તે મન જાણે ॥ ૨૫ ॥ એને કંઈ વિના

(62)

अलिमन्युनोयेक्रावो.

[illegible]

दो॥ द्रोणाग्रुनेत्रण जोडु न लुते, न्वबुं छे तेमना
 सांमारै ॥ हो सुलझागागा लणचिना न्वबुं लणयव
 रय्यामी, टोणा वप्पूरी नेम हरणीरे ॥ कोने आधारे
 मुकीने न्ववछो ॥ आ कीया लनमनी हरणीरे ॥ हो
 सुलझा ॥ रा ॥ कर्म ल माइं अेवुं ल पां दुंने, न आवी
 हुं आगले हनरे ॥ स्वामि लु मारा युद्धे संधारो, मु
 ने रो ती मुको छो के म वनरे ॥ हो सुलझा गा उा वैरा
 ट मारो पिता कृदिये, सुहर शाना मारी मातरे ॥
 मे तो तमने नव जोण पीया, न्यारे आस्यो योरी
 मां ह थिरे ॥ हो सुलझा नागा ॥ आ जर नुन सर प्रो
 वन सरो मारे ॥ सुलझा सर प्रो सा सुरे ॥ कृष्ण स
 मा मामो लु मारे, र एा वट न्वजो ते इां सुरे ॥ हो
 सुलझा ना ॥ पा ॥ जर नुन ना त मो तन ल कृहा यो
 व नु देव ना पुत्री नरे ॥ कृष्ण ना त मो ल्नां एे ल कृहा यो
 ॥ ली म त एा ल त्रि नरे ॥ हो सुलझा ना ॥ दारो एे
 कृष्णानो ने म यं स सोले ॥ ते बी रे गो ला त मारी रे ॥
 ने वुं ह र ती ना पु र जे स एा ते बी, हुं जर धां ग ना ना
 री रे ॥ हो सुलझा ना ॥ आ रा नं ह स त मने न्वणी में
 कृथो त मारो संगरो ॥ ने न एा त प ग आ प डो तो,
 के मे न जर प त अं ग रे ॥ हो सुलझा ना ॥ दा कौ र य
 पि पर कृष्ण ले र्छने, न्वजो छो नुद्धे आ नरे ॥ अ म पुं
 आ प एा वटी ने म र वुं ॥ त म कृष्ण लो ग व री रा न रे ॥

(58)

अतिमन्युनो यत्रावो.

હો સુલહાના ાલાતમો સધારો રચામી યુદ્ધનેરે, મુને
 સોં પીતે કોને ફાથરે ॥ વચન સાંલજી ઊત્તરાકેરાં, ખો
 લ્યો અભિમન્યુનાથરે ॥ હો સુલહાના બનયા ૧૧૧ ॥
 રાગ વ્યાલતો ॥ દેરી ખીજી ॥ ૧૧૧ ॥ ગોરી મારીમે
 લો ઘોડીલાની વાગરે ॥ કુંવર રાવતણીરે ॥ ચતુરા
 નારીરથ ચાલણ હો માગરે ॥ કુંવરી રાવતણીરે ॥ પ્યા
 રી મારી મારગમાં શીદ પલ્લવોરે ॥ રવસુર સુતા સાત
 પેઢીને શીદ પલ્લવોરે ॥ કુંવરી રાવતણીરે ॥ ટેકા ॥
 શાને કાને નારી મુનને રોડોછો, હવે રહ્યું તે કંઈ પેરે બન્ય
 રે ॥ યુદ્ધ ચલ્યો ક્યમ પાછો વળું ફું ॥ મારું માંસ રીયા
 ણત ખાયરે ॥ કુંવરી ૧૧૧ ॥ યુદ્ધ કરીને સંબ્યાએ આંખ
 ॥ નહિં ફેરવું ફું મનરો ॥ ફાઈ દોણને ફું રોળી નાખું તો,
 ફું અરબુન ફેરોતનરે ॥ કુંવરી ૧૧૧ ॥ આપડું રૂપ મેંતો
 નોતું બન્યું ॥ સાંલજીને મુનનારરે ॥ કાલેકદિને
 આવ્યાં હોતમો ॥ નવબતફું રણમોલ્નરે ॥ કુંવરી
 ૧૧૧ ॥ બુદ્ધ હરવા ફું તો લજીં છું, એક વાર લાવે ભગદી
 શરે ॥ મોશાળબઈ પેહેલું ઊભડકડ ફું તો, છેડું મ
 માફેડું શીશરે ॥ કુંવરી ૧૧૧ ॥ મામાએ મનગમતું કયું
 છે, મને પારાબાંધી પરણાવ્યોરે ॥ ફુડી છે કંન્યાએ મ
 કદીને, પ્રાણ પોતાનો બચાવ્યોરે ॥ કુંવરી ૧૧૧ ॥ યુદ્ધ
 કરવાને અસુરધાય છે ॥ સાંલજી સ્યામાવાતરે ॥ ર
 ણવટથીને પાછો વળું તો, મારાં લાભે માતને તાતરે

અભિમન્યુનોયેઝાવો

(૮૫)

પાંડુવરીપાદાકેવજક્ષત્રીથઈપાછોવળુંતો,મારેરસ
નેકોઈનન્યરેપાખિડુંઝડપ્યુંછેમેંસત્તાનીમધ્યે
ગોરીલોકફહસાવતથાયરેપાંડુવરીપાડાપુધિષ્ટિર
મારીવાટનેતાહરોપાસાંતળનેમુલનારેપાપુદ્ધ
થીજિગચ્ચાતોઆવીમળિરું,નહિંતોપૈસેઅવતા
રેપાંડુવરીપાડાપચનસાંતળનીવરણકેરાંગત્ત
રાઈનસુઝેપંથરેપાદૂદનફરીફરીપાતવઝાવ્યો,
મુનેમારીનેનવમારાકંથરેપાંડુવરીપાડા
દેરીફેરાારાગપરણજોપામુનેમારીને
રથડાખેડેપાખાળારાન્નરેપામનેયુદ્ધેતેસાથેતેડ
રેપાખાળારાન્નરેપાપાપણસરખાસરખીન્નેડરે
પાખાળાપામનેબુદ્ધનેયાનાછેકોડરેપાખાળારા
રાપાવોફુંધારુંફથીઆરેપાખાળારાન્નરેપાફુડું
કોરવનોસંહારરેપાખાળાપાડાછાંડીનુધવળો
ઘેરઆન્નેપાખાળાપામારાખાપનુંઅપાવુંરાન્નરે
પાખાળાપાજાનારીફેરીસમૂળાફહાડેરેપાખાળા
રથજીપેરદેહપેછાડેરેપાખાળાપાપામારુંન્નેબની
યુંતરપુરેપાખાળાપામનેમેલીનેયાવ્યાદૂરરેપા
ખાળાપાડામેંતોશોરેકીધોઅધર્મરેપાખાળાપામારેફિ
યાબનમનાંકર્મરેપાખાળાપાડામેંહંતોવેલોવધતાં
તોડીરેપાખાળાપામેંતોધાવતાંધેનવછોડીરેપા
ખાળાપાડામેંતોવેહેતીનીકેદીધોપાગરેપાખા

(૫૬) અભિમન્યુનો ચક્રાવો.

જારાન્નરેાલીલાયનમાં મેલીઆગરેાખાણા
પાણામેંતો સુતાંગામખજાવ્યાંરેાખાણામેંતો
કુડાંકલંકચડાવ્યાંરેાખાણાપછીખોલ્યોજ
ભિમનરેાઘેલીરાણીરેાતમેવાતવિમાસોમન
રેાઘેલીરાણીરેાપણામારાસરખાત્તાર્ધજંધદેખે
રેાઘેલીરાણીરેાનારીતે નથીતારેલેખેરેાઘેલી
રાણીરેાપણામુનેપાટાખાંધીનેપરણાવ્યોરેાઘે
લીગાકુડીકંન્યાકુહીનેસમભન્યોરેાઘેલીપણ
પકુંતો નહિંલુલુંમનમાંથીડંસરેઘેલીરાણીરેા
મામાકૃષ્ણનોભનેવંસરેાઘેલીપણપણીખો
લ્યાંગિત્તરાનારીરેાખાણારાન્નરેાવ્યામીવાતસાં
ભજોમારીરેાખાણારાન્નરેાપણામુનેનથીસુખતો
કંઈપંથરેાખાણારાન્નરેામુનેમારીનેભગ્નોમા
રાકંથરેાખાણારાન્નરેાપણા
પણ
મારીનેભગ્નોમારાકંથજીવાન
હિંતોતેડોસાથરેામરુછસૂતાવળીઓયેરેા
વ્યામિનોઆલીહાથરેાપણાકુપા
કુડવુંપણકુમું
પણગધનાશ્રી
પીજીશુંધારીરેધારોખાણનીરણનીકેઈપેરેભ
રોપીજીશુંધારીરેધારોપણા
પણાનેસા
વઢવાડકરો, ચક્રાવોતેજીતયોકપરોતમેફળ
છોનાહનાખાણામાટેમારાપેટડીખાંમાંકુણા

અનિમન્યુનોયેક્રાવો. (૯૭)

પીજિરિંધારીરે થારીગીગઢને મુખે રહ્યા છે દ્રોણ
તાતમને ભૂત્યાનું કશું છે પોણા પ્રતિજ્ઞાપણ શે પ્ર
તિપાળા માટે મારા પેટડીયામાં ફાળા પીજિરિં
ધારી શકુની કૌરવ પાપી ફર્ણાને ને દીઠે પામીયે
મર્ણા દુષ્ટને દયા નહિરે મરાળા માટે મ્હારા પેટ
ડીયામાં ફાળા પીજિરિંધારીગણ ને મ્થ સરખા ને
હા છે નવા મહા ત્યાનકુલુરી સ્ત્રવા કૃતવર
મા છે કૃતાંત ફાળા માટે મારા પેટડીયામાં ફાળા
પીજિરિંધારી કૌરવ સાથે દુર્યોધન માનનો મેલો
દુર્યોધારીના વડવા મોટા ને નાવાળા માટે મારા
પેટડીયામાં ફાળા પીજિરિંધારી પાશ્વસ્થ માને
હા માહા મહત્ત્વા વળી સીંહ સશીખો છે રાત્રા તમ
ને નાખરી શરની ભળા માટે મારા પેટડીયામાં ફા
ળા પીજિરિંધારી પાણકેરો વરસે વરસાદાગ્ન
ત્રીશ અંધારુને બિલકાપાતરાગ્નિની બિડ
રી જાળા માટે મારા પેટડીયામાં ફાળા પીજિરિં
ધારી અગ્નિયુદ્ધ ધારારે ફરી વરસી તાલૂંગળ મુશળ
ગદા બેડગ ફરસી તે વેળા રી ફરસો સ્યામિયાલ
માટે મારા પેટડીયામાં ફાળા પીજિરિંધારી કાકા
ફેરીતો અલ્પ સગાઈ અરબુન હોયતો જાવે
ધાઈ નથી પાંસે મામા શ્રીગોપાળા માટે મારા
પેટડીયામાં ફાળા પીજિરિંધારીના જાંમડી મારી

(૯૯) અભિમન્યુનોયકાવો.

ભમણીકાનેા રૂદીયા માં રૂઢુઢે સ્થાનેા રૂઢુઢે યોદે
ખીરો સંન્યાકાણા માટે મારા પેટીયા માં કાણ
પીણિરું ૧૧૧ ૧૧૧ ૧૧૧
સંન્યાકાણ રૂઢુઢે યોદે ખીરોા ઘડીએક તે ભુગલે
વીથેરો ૧૧૧૧૧ નહીં મળે નેણાં, નેઈ રૂદી
રો એણી દરોરો ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧
મું ૧૧૧ ૧૧૧૧૧ સામેરી ૧૧૧ ૧૧૧૧૧
રાનાં વાયક રસાંલળી ૧૧૧ અભિમન્યુ બોલ્યો તવ
યળી ૧૧૧ મારા સમને આંસુડાં લરો ૧૧૧૧૧ આંખુ
રાતી કરો ૧૧૧૧૧ તમો છો ૧૧૧૧૧ દેવ ત્રાણી ૧૧૧ નવ ઘટે
આવી રૂદે વીવાણી ૧૧૧ રણધીતે રું રો સરવું
મહેલા એક વાર છે મરવું ૧૧૧૧૧ તમે આગ્રા આપો
એવું નાણી ૧૧૧૧૧ પછી બોલીયાં ઊત્તરા રાણી ૧૧૧
નછે તો પીણિ પધારો ૧૧૧ સમા રાત્રુને નઈ મારો
૧૧૧૧૧ તમારી માતાને લાગ્યે કરને ૧૧૧૧૧ ને રાત્રુ હોય તે
મરને ૧૧૧ તમે ભુદ્ધ પાણે ભુરે નને ૧૧૧૧૧ નેવા અહિં છો
તેવા તહિં થાને ૧૧૧૧૧ રૂઢુઢે કુળને દીપાવો ૧૧૧
રાણિપરા ભુ ઘેર આવો ૧૧૧૧૧ એવું કહીને પાજે લાગી
૧૧૧૧૧ પીણિ યાલ્યો તે આગના માગી ૧૧૧૧૧ પાપ્રે મદા
પુઠળ નેતી ૧૧૧૧૧ પડે આંસુડાં નાણે મોતી ૧૧૧૧૧ વાલ-
ભુ નો વાંસો નખે માય ૧૧૧૧૧ દૂરી ભુએ તો વાવૃથાય
૧૧૧૧૧ વળવળાટ ઘણું તે કરી ૧૧૧૧૧ રોતી મંદિર નાણ

અનિમન્યુનોચેક્રાવો. (૬૬)

તે ફરી નૈણે આંસુડાં મેલ્યાં છે રેડી પછી સાસુ
એ લીધાં છે તેડી ળાલેટ્યાં સુત્તરને પાંચાળી
વહુ નમ્યાં તે ફેડને વાળી ॥ હવે અનિમન્યુરણ
માં ચાલ્યો ॥ રથ પ્રહારે મણી ધર ફાલ્યો ॥ ટા
ત્યાર પેહેલે સેન્યા આપીડી ॥ સામા સામી ફટક
રહ્યાં ચેડી ॥ ધુંદલી રાખ્ખ બહુ ગડગડે ॥ ન્યમ મે
ઘ અઘાડો ધર ફડે ॥ ટા ॥ ॥ વલણ ॥ ॥
ધર ફડે સેના મેઘની પૈરે ॥ રાખ્ખ ભઈ પોચ્યો ગ
ગનરે ॥ એમ ફૌરવનો કુંપાવતો ॥ આપિયો અ
નિમન્યુરે ॥ ૧ ॥ ગાલ્તડા ॥ ॥ કડવું ॥ ૪ પામું

॥ ॥ રાગ માડની ચાલા ॥ ૧ ॥
ફૌરવને થયું છે ભણ ॥ અનિમન્યુ આવ્યો રે ॥ ગ
યાં સુત્તરનાં ઝોસાન, અનિમન્યુ આવ્યો રે ॥ ૧ ॥
ઝો રણ સ્થિત ભુકાવ્યો, અનિમન્યુ ॥ સંગે લીમસે
તને લાવ્યો ॥ અનિમન્યુ ॥ રા ॥ નેગતે ફરીને પેવન
॥ અલીમન્યુ ॥ તાપે બીજે ફુતારીન ॥ અનિમન્યુ
॥ ૩ ॥ અલે બુધે લેવો ઈશ ॥ અનિમન્યુ ॥ રીતળ
તાએ લેવો ચંદ્ર ॥ અનિમન્યુ ॥ ૪ ॥ ગંભીર પણે લે
વો સાગર ॥ અનિમન્યુ ॥ મહિમાએ લેવા ફરા ॥
અનિમન્યુ ॥ ૫ ॥ સ્થીરતાએ લેવો મેર ॥ અનિમન્યુ
॥ ધન્યે ફરી ॥ ૬ ॥ ત્યો કુબેર ॥ અનિમન્યુ ॥ ૭ ॥ નીરમ
ળતાએ ગંગાળળ ॥ અનિમન્યુ ॥ ૮ ॥ પે ફરીને બીજે

(૧૦૦) અભિમન્યુનોચ્ચક્રાવો.

નળાઅભિમન્યુાગાતેનેનેયોબીનેલાણા
અભિમન્યુાદેસમાજેસીતિસમાનાઅભિમન્યુ
ાદાધસવેસારદુલનીફાણાઅભિમન્યુાઅતિ
ક્રોધેનેયોફાણાઅભિમન્યુાનાઓમાંપચઢાવું
ફાથાંઅભિમન્યુાલીલાઅશ્વનેજાછેરથાંઅ
ભિમન્યુા૧૦ાઓલીલીધ્વજનફૂફે,અભિમન્યુ
ાઆપણથીદ્રષ્ટનયુકેાઅભિમન્યુા૧૧ાઓ
લૂષણપેફેરમાંલવાઅભિમન્યુાઓત્તાથાલી-
જાઅપસ્થાઅભિમન્યુા૧૨ાબાણગગનનો
ધુરનારાઅભિમન્યુાઅક્રાવાનોચૂરણહારા
અભિમન્યુા૧૩ાસણિનેદેખાડેયમલોફ,અભિ-
મન્યુાફુવેમંદીરજનવુંતેફોફ,અભિમન્યુા૧૪ા
દ્રોણોફીધોરાંબનાદ,અભિમન્યુાસામોઅભિ-
મનેફર્થોસાદ,અભિમન્યુા૧૫ા
વલણા
સાદફર્યોઅભિમન્યુજે,
યુદ્ધમંડાણુંધ્વંધરેાસુલદ્રેસુતફેયોલડેાતેફફે
લટપ્રેમાનંદરેા૧૬ા૧૦૦ર
ફડમું
રાગછંદસવૈયા
ફુફસેન્નતડાફફૌરવફમળમરદન,આયોઆયો
અભિમન્યુફાથી,અંધફેતનફેઅંગફપતફે,સર
પણસબછોડોરેસાથીાાગીરેફથીયારફીરે
અસવારાફફેજીતનફિઅફબાલફાથીાલાજો

અભિમન્યુનોયત્રાથો (૧૦૧૦)

દ્વાદશા બ્રાહ્મણો બ્રહ્મણનાટ, દેખી કીરટી કુંવર
 કાળનાથી પારા ગુરુદ્રોણકે જાગે જાયો કુર્યોધ
 ન, કુહાવત ખાત જોડે પાય લાગી પા પ્રભુ જાપને જી
 પેર કોન જાવત હે, બન્યાકે જાવત મે સબ સૈન્ય
 લાગી પાડાનર નારાયણ દોળી તે હે નહિ, તો તિ
 સરો કોન ઊઠ્યોરે નજી પા સ્વામી તુમને સે સુર
 કી સમામે સોંઠત હે, જાપે હી મોત લીયો હેરે માગી
 પાડા મુનીકેરે સુણા હો મહિપતિ, બન્યાકે રથે પર
 લીલી ફેરે ધ્વજ પા લીલે ફી રોપરાટરને પાખર,
 લીલા ખાધા જંગે ઈ સભ્યા પાપા સો કોથે ફી કા
 ળ ગોપાળકો લાગાન, જાવત કીરત બાંધે ફેરે બ
 ના કહે ગુરુદ્રોણ ઈનેકે મુખે જાગે, જાપને સુભ
 ટ સખ હેરે જાન પાડા પારાગ સામેરી પા
 સભ થાજો સરવે સુરધીર, જાણે પેરે બોલ્યા દ્રો-
 ણા પા યુદ્ધ કરવા વહોને મુખે, બેળી નીસરે છે કો-
 ણાકો ણા પાડા કો નહિ નાસે રણવિષેથી, વીરને
 તાંછે જાનું મળી પા જો માર્યો અભિમન્યુને, જાણી
 પેરે બોલ્યો ફી પાડા છે યુધૈયું ધરિ જાવિયું, જામ
 કહે દુર્યોધ નરે રાજા જાપણા વાયુ પીળી કીરોત્ત
 ભિમન્યુ જાકુલુ તૂરાણાએ અંસ છે જરૂર નુનતો
 જામ કહે કુપાયારગા નારીરો રાર પ્રહારથી, ન
 હોય વસ્ત્ર તાણાનું કારણ પાળા વિપ્રરાત્ર રહ્યાવ-

(૧૦૨) અભિમન્યુનોયેક્રાવો.

હોને મુખે, તે કીધો રાંખનો નાદાઝાવ્ય સુલદ્રે
સુરધીર, રાત્રુજે કીધો સદાદારી ॥ ૧૧૪ ॥
ગોપરનો ચાલપદની ॥ ૧૧૫ ॥ ઝાવ્યો ઝાવ્યો
અભિમન્યુ ઝાગળે ॥ ચાપે ચઢાવ્યું છે હાથે ॥ નન
ણે ગિયા યજ્ઞગીડીને ઝાવ્યો, એવો લીમસેન છે
સાથે ॥ ઝાવ્યો ઝાવ્યો ॥ ૧૧૬ ॥ અગ્નિ સરખો સ
રવે લક્ષિત, એવો રૂષ્ટ દુમનરે ॥ વનરાજ સરખો
સાલકી, કોરવ ફુંગરનો નીરઘનરે ॥ ઝાવ્યો ઝા-
વ્યો ॥ ૧૧૭ ॥ પાંચે પુત્ર દ્રૌપદ સુતાના, તે સારદુલ
ને સમાનરે ॥ ધર્મ સુત સાગર સરખો, રોત્ને પી
તરાઈ સરીતા જળ સમાનરે ॥ ઝાવ્યો ઝાવ્યો
॥ ૧૧૮ ॥ તુરીયાતન લે છે જુગમ, તે નાણે મંદ્રચિ
ત્રે ॥ શૂપે નળને તેને સુરજ, એવો લે છે પારથનો પુ
ત્રે ॥ ઝાવ્યો ઝાવ્યો ॥ ૧૧૯ ॥ કિરકીર બન્યો ઊલ
ટયા, એમ સૈન્ય ઝાવ્યું ધ્વંધરે ॥ ચક્રાવો ક્રમ
મૂરણ કીધો, તે કહે તર પ્રેમાનંદરે ॥ ઝાવ્યો ઝાવ્યો
॥ ૧૨૦ ॥ ॥ રાગ છંદ ચાલ દોહરા ॥ ૧ ॥
કોણ કહે માંદોડરે ॥ ખોલ માનતું મારા ॥ ને
ને ઝાવલે બુધ ફરવા ॥ ફાળ કોરવ છે તારા ॥ ૧ ॥
અભિ - ફૂલારા મુકો મારા મુની ॥ અભિમન્યુને
શીશીખા ॥ બ્રાહ્મણને યુધ ઘટે નહિ ॥ તમો માગો

અત્તિમન્યુનો ચેક્રાચો. (૧૦૩)

ઘેરઘેર લીખારાદોણ-અલ્યા લીખમાગે
લુડું નથીા અમ પ્ત્રાહ્મણનો અલ્યાસાપણલી
ખમંગાલું તારાતાતનેા તુને મોકલું જમપુરવાસ
પાડા અત્તિ-અત્તિમાન મુકો માહામુનીા અસુ
દ્ધ લાંખોછો પુંચા નમનગરતમને આગળકરી,
ત્યારપુંઠે આવીશા હુંચા શાએવું ફફીને ઊછળ્યો, ધ-
નુષ્યે ફરીટંકારા ત્રાસે દળ કૌરવ તણા ફરે નાઠાના
તેવીચારા પારાા તારાકડખાા
આયો આવ્યો અત્તિમન્યુ, અરબ્બુનકો નંદન, કૌર
વકો નીકંદનકારીા સાથેરે હાથી, લીમસેનલાથી,
શુધીર રંગીત ગદાહેરે ધારીા આયો આયોા શા
ફતક ફુલકાર, પજીરે પુકાર, ફીરચાય રૂષિકે રાણી
આયોા દીનકો દીન હોયકે દુર્યોધન, સેતાપતિકું
શીરનાયોા આયોઆયોા રા પ્રભુતેરી ઝોથસે
રાજ આસ નહિ, અયળ અત્તય ફરી પાયોા તેરે
દિયે કું લેન મહામુની, ઊમંગીકે અત્તિમન ધાયો
ા આયો આજોા ડા વદે વીમ રાજ મહારાજ તુંજ્યા
ડરેા ફફા ફરે બાળકે બીરઠાઠીા કો મુંઢ મનધીરધ
ર, પ્રૌઢ પ્રાકર્મક, ફહાં તુ મારી બજીયાંરે નાઠીા
આયો આવ્યોા શાબ્યોલ્યે રૂષિ બચન, લાગઅ-
રબ્બુનકે તન, ક્યા આવત તું મેરી ડાઢેા ફો વ્યંડલ
કે સુત તું ફફાલરી નને, મોકું દ્યા ઊપેલત તેરો

અભિમન્યુનોયકાવો (૧૦૫)

બન્યોરે ॥ અભિમન્યુ યુદ્ધે ચણ્ડોરે ॥ ૧ ॥ આગળ ર-
 હાછે દ્રોણ ॥ પૌંડ્રીને રેખાણ, સુર્ય સરખો રૂબિનિ
 ગાળ તોરે ॥ અભિમન્યુ યુદ્ધે ચણ્ડોરે ॥ ૨ ॥ યમરાજ
 શોકર્ણી ॥ રાદ્ધ વાઘને વર્ણ ॥ અચળ ન્નણે ધૂવનો
 તારોરે ॥ અભિમન્યુ ॥ ૩ ॥ અશ્વસ્થા માયંદ, દુર્યો
 ધન ઈંદ્ર, કૃપાચાર્ય બ્રહ્મે સ્યેતિ ન્નણોરે ॥ અભિમ-
 ન્યુ ॥ ૪ ॥ કૃતવરમા ધન, મંગળ દુસ્થા રીત, વીળળી
 સરખો લક્ષ્મણો પરમાણોરે ॥ અભિમન્યુ ॥ ૫ ॥
 અહાલીક મહાબાહુ, તુરી સરવાદીકુ, રાકુનીને
 રાનીશ્વર ન્નણોરે ॥ અભિમન્યુ ॥ ૬ ॥ દેખાડે આયુદ્ધ
 કરવાંને શુદ્ધ, દેકવી અશ્વનેવીર આગળ વાતારે ॥
 અભિમન્યુ ॥ ૭ ॥ પિક્રાળ નમોડાં, હણ હણે ધોડાં,
 વરણી ધૂન્નવતા વીરધાતારે ॥ અભિમન્યુ ॥ ૮ ॥
 રાંતરા સમોતા, આપની છાંયા નેતા, વાંકા મુગ
 રજળકે તોરારે ॥ અભિમન્યુ ॥ ૯ ॥ સુગંધે મસમસ
 ના, મ્હોડે ઘણું લસતા, છટકી આગળ ધાય અંધ
 ધોરારે ॥ અભિમન્યુ ॥ ૧૦ ॥ કૌરવકાળા, જીછાળેરે તા
 તા, અડકોડે માંહો માંહે તાલા અણીરે ॥ અભિ-
 મન્યુ ॥ ૧૧ ॥ જીછાળેરે ખેડાં, કરે માંહો માંહે તેડી;
 આડા જીતરે દુર્યોધન તણીરે ॥ અભિમન્યુ ॥ ૧૨ ॥
 જિળકે સાંકળ, મોટા મહગળ, ફરકે ધ્વજન ચળકે
 અંખાડીરે ॥ અભિમન્યુ ॥ ૧૩ ॥ રંગીલા રાયલોલે

(१०६) अलिमन्युनोयक्रावो.

[illegible]

२. प्रथमः.

२. यज्ञि.

કૃષ્ણપ્રભ. ૬૨૫૧.

પાંડવનુ રોન્ય.

કૌરવનુ રોન્ય.

(906)

(१०८) अस्मिन्नुक्तोपक्रायोः

४८ मुं॥

॥ राणसा मेरी छं हन एन बो ॥

π

॥ मुण्ये रत्नाक्षोण गुह, पुंठे सुरस

દુ, ઊંચાઊંચા જાતિમન્યુ જાવિયોરે ૧૧૧૧૧૧

स्थो अरणावपुर, जोलेन एतुर, सुर मन्नाबोदुर

વાને ધાયોરે તારાગાનેસાગરબળ,જેયાં બે જી

दृष्ट, कृष्ण न पडे किडियाउरे ॥ ३ ॥ रोहान थुंरणा,

ચીર વ્યાળને વર્ણ, ઘરણી ધૂળે ત્નીમને ત્રાડેરાત

पञ्चार्यार्यन मन्त्रिभन, मां व्याप्रे वदन्, धनं

न द्वेता व्योखेरापात्तीमसेननेराष्ट्र, न्नणोवे

[illegible]

नेत्रं पं, पीन्या होय तेम सप, दुपं जन्यो जन्य हुते

नेरुणारे ताशा छम्बस्था मा वीर, सात्वडीरणायी

२, शरीर त्वेदाग्नेः प्रजागणोरोदास्तेनापत्तिरौ

धे, ज्ञात्रीनरे जाधि, साधेरे विद्या धनुष धारीराल

વેરાટ માહાબાલિક, યુદ્ધે તેજાધિક, રૂધીરનીની

मो कुरिगाणा शकुनीर मामो, सरुह्यना सामो,

पाप्यां पूरण प्रहृद माद्रन मादर गारा लुरीश्च

वानिदुष, चारारदूल, भूणलराहा नव हठरा

पराशरामहत्तनद्रापद, नया मातजमद, द्रापया

इति ज्ञाय धनस्यारोपितः। इत्याधननघम, दुरज्जु
मर्त्तु मर्त्तु नोयां सानो नोयां रेगा यथाह न्यायक

राम, यम लब्धा सर्ववत् दुस्त्याशापिनादुस्त्याशमि
मम गो-हीमादीनाम लब्धो राजावधाय मे स्वामि

सुखाभा, हापहातम न्नम्या, उगिन छापु त व्याणा
१ सुखाभा २ हापहातम ३ न्नम्या ४ उगिन ५ छापु ६ त ७ व्याणा

१ सर्वभाषाज्ञेयान् २ कृषायाश्च ३ कर्षा

ननजेरे ॥ १ ॥ पातुं कुडी तरवार ॥ २ ॥ मारा मारा ॥ ३ ॥ हाथ
 नपा म्या जंत काजेरे ॥ ४ ॥ दाढरु व्याण छुटे, पाण
 ना वधूटे ॥ ५ ॥ त्याचा भूटया लडतणारे ॥ ६ ॥ सारवि
 ग्रे मुके, मोट नवयूके, हुके वाघनी पेरे वीर घणारे ॥ ७ ॥
 १८ ॥ वीर रक्षावरसी, दूरे जेजि दूररी, ज्ञादूररीने
 तीर त्राडेरे ॥ १९ ॥ ज्ञा हैये हाम घाली, सामारे धा-
 ली, जाली केशने शीरा बाडेरे ॥ २० ॥ गहा भुजव
 पेडेरे लोंगण, कुणाहण मोटो थियोरे ॥ २१ ॥ घसीसा
 रे ठीक, आवि कुठिजे झिझा छिझा ज्ञातां कोठिनो लुच
 गयोरे ॥ २२ ॥ दोणा यारे एमां, गणोनहि मनमां
 जोणीजे घाली वीर नयरे ॥ २३ ॥ ललारे लड, मा
 पा धिना लघड, दूडा दूड धरणे शीर कुटायरे ॥ २४ ॥
 सांग लोड तणी, जळि लासानी जण्णी, घणी लो
 गण ना थाय लडाकारे ॥ २५ ॥ रथेना घड घडाटा र
 एतुर सणासणाट, जडाक तरवारना थाय जडा-
 कारे ॥ २६ ॥ सापी जेरे साथी, हापी येरे हापी, झा
 लापी जितर्या कुडेरे ॥ २७ ॥ दाढरु व्याण छुटे, पाण
 पाणर, नार ना धिरनी छोज्यो जेडेरे ॥ २८ ॥ ला
 मसे नल लड, धायो ललड, घड माथा वजारनां दीव
 रे ॥ २९ ॥ थायो माझी राय, पाणोरे थाय, समुहाय
 होजीने सरवे जीधारे ॥ ३० ॥ दाढरु व्याण छुटे, पाण
 विक्राण, दूणदेठ सेन्या मांहे सेठे तारे ॥ ३१ ॥

(૧૧૦)   અભિમન્યુનો ચક્રાવો.

કોઈ જાણુદ્ધકહાડે, મુખ્યેરેત્રાડે, ઘણા યોદ્ધાનાં મુસ્ત
કપડાંચાંરે તાડરા ત્લીમરે ધાયો, મારીરે ગદાયો, ત્યારે
માદ્રીરાય મનમાં ફર્યોરે તાડરા ફટરે બળધારી, સો
ટી જોરે ત્લીમ મારી, જામગદા મારીયે ફહી ધર્યોરે તા
ડરા જોમ ન ત્રાડીયે, જામવલ્લડીયે, મારીયેગે પર
ત પ્રહારેરે તાડરા ગદારે લાગી, ત્લીમની ફેડ લાગી,
લાગી લેહેર પડ્યો ત્લીમ બહારે તાડરા ફડાની ફોરે,
પેલીરે મોરે, ઠોર મુકાવી કુંતેને ફાડ્યોરે તાડરા પછા
ડ્યુંરે રીર, ઢળી પડ્યો ધીરા વીરના ઠામુકીને રાઢ્યો
રે તાડરા લાડ્યોરે ધાવા, ભિમનેરે મુકાવા, ન્નવાન
ધામ્યા માદ્રીને મુખેરે તાડરા પડ્યો દેખીને લાઈ, રો
યાધર્મ રાઈ, ધાયો ગરોર ગરેછ તાલને ફુખેરે તાડરા
ચઢીરે ત્રગુટી, માયાન પ્રગરી, પટકીને વીરમાર્યા
ણારે તાડરા અંધારુંરે ઘોર, ધાયરોર બકોર, ઠોર મુકે
સુત અંધ તણારે તાડરા વરસે ચોપ તલ, પારી તણને
રાત, જંગે વાગે ફરીને ન ઊઠેરે તાડરા ફર દમકાંટા,
ફધિરના છાંટા, નાસે ઊફરાટા પડે માર પુંઠેરે તાડરા
શ્રદ્ધામડંડ, ઘસીયો પ્રચંડ, પાડા ચીરવા બળિ નબ
ઝીઠોરે તાડરા દુર્યોધન નાસે, નહિ કોઈ પાંસે, રાસે
ત્રરાયો વેબલાં વીણેરે તાડરા મરડ્યો માસીરાય
ઝાલીને બેપાય, ફાયા પછાડી ત્લીમને તનેરે તાડરા
પડ્યોરે ઢળી, મુરછારે વળી, બળે ફરી ખૂમ પાડી

દુર્યોધનેરે ૧૧૪૮૧ ધાઓરે કોઈ, તપાસોરે ક્ષેઈ, ઝો
 રાહ રાક્ષસે ખાધો ફરડીરે ૧૧૪૮૨ અભિયુતિ-
 મીર, પડે બહુગીર, વીર રાહને મારે મરડીરે ૧૧૪૮૩
 જાળસરે મોડી, ઊઠ્યો થવારે ક્ષેઈ, લપડાક મારી
 ને સામો થોલ્યોરે ૧૧૪૮૪ પછી બળકરી ગટોર ગણ
 ૧૧૪૮૫ મારી મુકી લય, કસ્યું કવય કટકા બળવંત શોલ્યો
 રોપે ૧૧૪૮૬ આઘ્યા બાપે બાપા વાવરે છે પદ મુખ ફાપા
 માંથામાં મારે પડે ફરીરે ૧૧૪૮૭ હડંબ માંટી, ગ્રહી છે
 રે. ઘાંટી, ત્રાવી જાંટી પાડ્યો ફળ ફરીરે ૧૧૪૮૮ મ-
 નમાં બહુકદી, રૂદયા પેર ચઢી, મુઠીઓ મારી દસવી
 સદૈયરે ૧૧૪૮૯ ટીકરે ઘપોયો, સારી પેઠે ગધોયો, સા
 હો બાપે ત્તીમને છે યેરે ૧૧૪૯૦ મુકાવારે ક્ષેઈ, ઘાયા
 ફરીને ક્રોધ, રોધ કીધો હેડંબ ફાપીરે ૧૧૪૯૧ મોટા
 મદગાળ, તારેરે ત્તોંગાળ, સર્વ પછી મુકાવ્યો સાથી
 રો ૧૧૪૯૨ છુંદો ફરી દેહ, પૂર્વ ચઢ્યો મેહ, બેહ વરસે
 ને મધૂમરધારારે ૧૧૪૯૩ હેડંબ ફાકી, ઘસ્યોરે ડાકી
 લડાકી કૌરવ ફરચાતારે તારે રો ૧૧૪૯૪ કોને લપડાક,
 કોને થપડાક, ફડાક માથાં ફાટી ન્યયરે ૧૧૪૯૫ કોને
 જાંચકા, કોને બાચકા, કાચકા જાંબના ફરડીખા
 યરે ૧૧૪૯૬ તારે રાનો રાજ, કૌરવ ફરે કાન, ઘાણ
 ગટોર ગણ છે વાળ્યોરે ૧૧૪૯૭ કો માક્યારે મરડી કો
 ખાધારે ફરડી, નરડી ચુસીને ઠામ રાળ્યોરે ૧૧૪૯૮

(११२) अलिमन्थुनोयक्रावो.

चतरडीने वाढ्या, धणी पाय तणेरे डाढ्या, पाड्या
आडा सुता साररे ॥ ६५ ॥ मुयवतारे वाढ्या, लक्षे
इडाळ लाव्या, अडधानाठा थया तारे तारेरे ॥ ६६ ॥
हेतो पुंठे होट, सोंढेरे सोंसोटा कोट कोनी लीधीछे
मुंटीरे ॥ ६७ ॥ यक्रगढ यड्यो याड, हेउंजनी हाडा
नाड कोनां लीधांछे भूटीरे ॥ ६८ ॥ कोणीरे वागी,
तेनीडेउ लागी, वागी अउजोथ ते अउजउतारे
॥ ६९ ॥ कोवीर अउजज्यो, हेउथी लागी पड्यो,
नाभे मीसने तर डूतारे ॥ ७० ॥ गायीराई हुंटी, को
छीनी आंभे हुंटी, पगळांछेथी हुंटी पड्यारे ॥ ७१ ॥
हाढ्यांहुपोण, इधिरनी छोण, रोण थयो कोछेथ्या
हे यड्यारे ॥ ७२ ॥ हेउंज हांडे, हुंटातां नथाडे, तेनी
धाडे कोरव नासेरे ॥ ७३ ॥ देणीनी हुंढन, हांपतारे
मंन, इर्यो धन आव्यो न्होण पासेरे ॥ ७४ ॥ भस्तु
रे नासी, चीनवी आरे रचामी, पामी हुंभसेना स
घणी मोहीरे ॥ ७५ ॥ गहोर गछ पापी, नाभे छेरे डा
पी, संतापी लडण सेन्या रहि सोछीरे ॥ ७६ ॥ जमो
ने जिगारो, आ युद्धने धारो, मारो हेउंजने रथभेडो
रो ॥ ७७ ॥ धरन्या गुडू देव, इं जेनी रोव, अथरय
मेव जेतो लीधो डेडोरे ॥ ७८ ॥ सुड्यां आण हत्तर
जीधो लीमडुमार, अत्यु प्राये मुरछापमाड्योरे ॥
उजा पांडवरे हाक्या, इषिये न भास्या, त्यारे अ-
१ इषीने. २ मरेडीने लाणी नाणी.

अलिमन्युनोव्यक्रावो.

(۹۹۳)

निमन्त्युज्जेशंभवन्नज्योरेपदना ॥ १५८॥

पाराशरं प्रवक्ष्यामि अत्रि मन्त्रयुगे पापांश्च

सरवे सत्ययारेण इहे प्रेमानं दहे जं पं हाथि ॥ यो

सङ्ख्ये रेनु लट भास्वा गयारे ताटी ताप्प रणा

॥ इति श्रीमद्भगवत्गीतासु अष्टाध्यायः समाप्तः ॥

द्रोणसनामुष्ण धस्यो गजलिमन्यु, इरीरीं पनो नाद

रासेन्यापतिने सुत्तनेने, प्रथमर्थयो संवादाती।।

मालिमव्युज्जोषद्वीने, इन्द्रोरांजनो नादादृषी

ફેબ્રુઆરિયામાવ્યજોરો, ઊતારું ઊતમહારાજ

અવિદ્યુ વાહોછે જમતણો, ઈદ્રે તે નવ જોઈનય

अन्या निश्चि तारो द्वाण भूटयो, शुवता, नादि नवाया

प्रा. श्रीम. सेन द्वयि गद्य लघुन, रण यद्व्याध नय

॥ श्रीरव सप्तम्या त्रास पाभ्या, द्रष्टा व्याघातवशा

लानियु इण्डो इरिव तापु, गटारगु बछन मारि पात्यरि-

હાફા નવરાત્રી, ફરણ પણ જાધા ફરિયાવા દ્રાણ

इहं सुमित सरव, यद्य रक्षा तृणा वत ॥ अहं इषा-

એવું હી મનિવાત્તે હાંદીયો રામી રાગા મનવા

અવિ ત્રાહીતે વયં સ્વાધરં જો વનશી છાપ મેઝાયા

॥ मङ्गाधाना मङ्गल विषे विष्णुं नेत्रादे द्यावा

એવં જ્ઞાપી યાત્રા તં પાછો રૂપાલેપાય તં રૂપાદ્યમ

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

૧. પેલાય.   ૨. નેની ધ્યન પર હનુમાન.

(૧૧૪) અભિમન્યુનો ચેત્રાવો

ધનુષ્યવિદ્યાના મંત્ર માંહે, જો વહોછે કાઠો ૥ તે
વો કપરો જાણીને, તારો અરજી ન પિતાના ઠો ૥ ૧૮
કુંવર કહેરે હો ગુરુજી, તે તમોજે ત્તણાવ્યા ૥ વિદ્યા
રહિત ગુરુએ શીખવ્યા, માટે અહિં નવ આપ્યા ૥
૧૯ ૥ પાણ મુજને ત્તણાવ્યો લૂધરજીએ, વળી બીજા
ગરજાચારના માટે ત્રણાવત મુની મુજને, તમને
જીતવાનું કારણ ૥ ૨૦ ૥ જોયું કહીને જિજ્ઞાસ્યો, પેહે-
લાં જાણ મુજ્યાંછે તર્ણ ૥ જોકે ત્તેણું દુષ્ટ્યે રૂપીને,
જુગમ પડિયાં ચર્ણ ૥ ૨૧ ૥ તે પુંઠેથી તેર મુજ્યાં, મુ-
નિ કિધા વિરથા ૥ કહીને પંચવીસ માર્યાં, કોણ્યો પુ-
ત્ર પારથા ૥ ૨૨ ૥ દરો દુષ્ટ્યા સનને લેધો, સત્તરે દુર્યો-
ધના ૥ અગિજાર માર્યાં અશ્વસ્થામાને, સત્તા-
વીરો મામા સફળતા ૥ ૨૩ ૥ મુરછા પમાડ્યો શા-
દ્ધને, જાગ્યો તે ભુરી શ્રવા ૥ કૌરવ સરવને કીર-
લી કુંવર, જાગ્યો ત્યાં કુષ્ટવા ૥ ૨૪ ૥ લીમે દળ પાણું
ધણું, સત્ત્વકીજે વાળ્યો સંહાર ૥ દ્વીજ રાજ જિહ્વા
સનથઈને, નવ સેહેવાયો મારા ૥ ૨૫ ૥ આરુઢ્ય
યા અન્ય રથ જિપર, કુતા તેમના તેમા ૥ અભિમ-
ન્યુને સીધો લટપરી, સોમને રાફુને મા ૥ ૨૬ ૥
વ્યાકુળ કીધો નેતા માંહે, હાંકીયો સેર જાળ ૥
લીડ પડી ન્યારે લતિજનને, ત્યારે ધાયાધર્મ તૂપાળ
૥ ૨૭ ૥ મહિપતિ કહેરે મહામુની, સ્વામી તમો રાજો

અભિમન્યુનો ચક્રાવો. (૧૧૫)

સમદ્રદેહી ॥ પ્રેતુ ઝમો કૌરવ સમાન તમારે, જેમ ઘટે
 ન કરવી કુદ્દી ॥ ૧૫ ॥ અભિમન્યુ બાળકની સામાન
 મો ક્રોધ કરીને થોલ્યા, ॥ વચન માટે વઢવું પડે પણ,
 જારી તે નવ સોલ્યા ॥ ૧૬ ॥ કુંવર કહેરે કાલ્યાવાલા, કે
 મ કરો છો કાકા, બીક બહુ ધરતા દીસો છો, જેમ થોડા
 માં શુ થાક્યા ॥ ૧૭ ॥ નુજો તમારો તાતજી મારા, સ
 મને થાજો મતીયા ॥ ૧૮ ॥ જે કૃપાચાર્ય દ્રોણ અસ્વસ્થ
 મા, ફેટલું ચઢશે કાલવૈરીયા ॥ ૧૯ ॥ અરજી નાંખે જો
 સરે, કુંતો નમાવ્યો નહિ નમું ॥ ૨૦ ॥ જેવું કહી ત્રણ બાણ
 મુજ્યાં, દ્રોણનું કાષ્યું કાંગે મું ॥ ૨૧ ॥ સાત બાણો પાડ્યો
 પૃથ્વી, મુની મુરછાંગત કિધો ॥ ૨૨ ॥ અભિમન પેઠો ચક્ર
 વ્યૂહમાં, પેહેલો કોઠો લીધો ॥ ૨૩ ॥ ॥ વલણ ॥
 ॥ ॥ લીધો ગઢને દ્રોણ હાથ્યા ॥ ૨૪ ॥ પાંડવ સા
 થ પુંઠે ગયોરે ॥ ૨૫ ॥ પ્રેમાનંદ પછે શું થયું ॥ ૨૬ ॥ બીને કોઠે
 રાધે રહ્યોરે ॥ ૨૭ ॥ ૧૧૫ ॥ ॥ ૨૮ ॥ ૧૧૫ ॥
 ॥ ॥ રાગરામગ્રી ॥ ॥ વોહો માં
 પેઠો અભિમન્યુ બાળજી ॥ ૨૯ ॥ ધરણી ધૂન્નવતો કૌરવને
 પડી કાળજી ॥ ૩૦ ॥ કૌરવે પાછા ચલાવ્યા ચર્ણજી ॥ ૩૧ ॥ બીને
 કોઠે ધાયો કર્ણજી ॥ ૩૨ ॥ ॥ ૩૩ ॥ ॥
 કર્ણ ધાયો બીને કોઠે, હઠીલો મહારસુર ॥ ૩૪ ॥ નેઈને અ-
 ભિમન્યુ આવને, રખ્યો ભાગીનતો તૂર ॥ ૩૫ ॥ અભ્યા
 કાને કર્ણ સાંભળ્યો હશે, દીગો હશે કંઈ ચારા પણ
 ૧ લીખમાગનાર. રચનુષ.

(૧૧૬) અભિમન્યુનોચક્રાવો-

આ સમે છે દોહજો, સેહેયો રાત્રુનો મારાડા ફુંગ
ર્લ વંતીના ગર્લ પાડું, ધનુષને ટંકારા રતર ચોટ
ફહાડું. સોંસરી, મેરૂપરવતને પારાડા આદિત ઈંડુને
યાંથી લેડુ, તાપાને વીંધું તાકી ॥ ફહેતો એક બાણો
એકલો, પૃથ્વી ચઢાવું ચાકી ॥ પાપા અભિમન્યુ વળ-
તો બોલીયો, તું ક્યાં કરે અભિમાના રુંભારતા-
ણી લેછે માંથે, તેમ સફટ ફેઠળ સ્વાનાડા વચ-
ન સુણીને વીરનાં, ફણેને ચઢીયો ફાળ ॥ પછી ક્રોધ
ફરીને મોકલ્યો, વૃષસેનનામે બાળાડા પિતાક
ફે પુત્ર પ્રાક્રમી, સોંઢીયે બળવંતા મેં મારવો ઘટે ના
ફિં, તું આણ એનો અંત ॥ ટા ફણે ફુંવરે ફલું જીરે, ફે
ટલું એ ફામા અભિમન્યુ સ્નામો સંથર્યો, ફરીતાત
ને પ્રણામ ॥ લા વૃષસેનનાં અગણિત બાણતે, ધર
ણે વળી ગયો ઢેગ ॥ અભિમન્યુને આછા દિયો, ને
મયંદને ઢાંકે મેઘાણગા ફાહતો ને મુકતો, તાડતો
શિય્રતાએ બાણા ॥ વીર વીરાને વીલળી સરજો, ફોર
વ કરે ને વખાણા ॥ ૧૧ ॥ હ ય સ્નારથી અભિમન્યુના
પાડ્યા, પાડ્યો રીતર ટોપા ॥ ફવચ છે ઘું અંગલેઘું,
તવ ચડ્યો ફુંવરને ફોપા ॥ ૧૨ ॥ વીસે થયો છે રાતડો, અ
રણો દ્યને સમાન ॥ આપે રૂપે થયો પોતે ॥ વળતો
પારથ તના ॥ ૧૩ ॥ ફરણ ફુંવર અફળાવીયો, ઢાંકીયો
શર અળ ॥ બિરથ કીધો વૃષસેનને, તે કરે નાહનીયા

અભિમન્યુનો ચક્રાવો-

(૧૧૭)

લાલજાથર્ણ ચલાવી નવરાણ્યો, વ્યાળે તે ફીધોરો
ધાધનુષ લાગી ધન છેદી, તવ ગ્રહિગદાકરીકો
ઘાળિયા કર્ણકુંવર કેસરી સરખો, ધસ્યો મુકીદો રા
ત્યારે અભિમન્યુએ જાણાની, સામી ફરી સાંસો
ટાપડાગદાકાપી ફરીફટકા, ગાળ્યો બિન્તશનાથ
પછી ખત્તા માંહેથી છેદીયા, વૃષસેનના બેહા
થાળજા કરવિના કુંવર વિરાજતો, પાણીરોત્તતો
કાળજા લાથી, રોત્તે છે એવો માનને, ભેમ
દંત વોહોણો હાથી પટા એક પૈડું પડ્યું તું રથ ત
ણું, તે અંગુઠે લરાવી પીછાળ્યું તે ગગન મારગ
અભિમન્યુને વાગ્યું આવી પાળા ફીરરી કુંવરે વા
ળા મુક્યું, રીસ અંતરમાં વ્યાપી પા મુગર કુંડળ સહિ
ત મસ્તક, વૃષસેનનું નાળ્યું કાપી પા રગા
વલણા પા કાળ્યું મુસ્તક કુંવર કેરુ, ધડતો
ધરણે પડ્યું ઢળીરે; રીરા પડ્યું નઈ કર્ણને પીછંગે,
દેખી રાધેને મુરછા વળીરે પા રાપાટડા
કડવું પા પી મું પા પાગધનાશ્રી પા
કર્ણ પડીયો તે મુરછા ખાઈ જી કૌરવ પાસે આપ્યાં
ધાઈ જી આંસુ લોહી રોડ સમાવ્યો જી એવે
ચાલી અભિમન્યુ આપ્યો જી પા પા પા
આવ્યો અભિમન્યુ પીપરે, ખોલતો ક્રોધે વાળા
અલ્યા બિલો રહેરે પુત્ર સાથે કરાવું તારી કાંણા

(૧૧૮) અભિમન્યુનોયેકાવો.

ત્યારે દ્રુપદી ધરીયો ક્રોધ કરીને ॥ આણી કુંવરની દા
જે ॥ પાંડવની સેન્યાને મરદતો ॥ નેમ કુંવર કુમળને
ત્નાજે ॥ ગુણિમધર્મને નિકુળ સહદેવ, આવતાકિ
ધાવિરથા ॥ ગ્લાન પામ્યો કાકાદેખી, કોપ્યો પુત્રપા
રથા ॥ જાજરે રું સુંદે છે સેનને, તું આવ્ય દ્રુપદ
જાઠાર ॥ સુષ્પામીરિ મુલસનમુંજે, નેમ પામ્યો
તુલકુમાર ॥ પાંડવું ફહી રીત બાણ મુખ્યા, રીશ
અંતરમાં વ્યાપી ॥ પછી પલક માંહે આવતાં, તે દ્રુપદ
નાખ્યાં કાપી ॥ ડાપછીવેર વાળવા પુત્રનું, દ્રુપદ મુ
ખ્યું બાણ અગનાસ્ત્ર ॥ પાંડવની સેન્યાને પાવકુબા
ળે, બળ્યાં વાહનને અસ્ત્રાડા ॥ બ્યાળા ધુમ્ર ધુમે
ઘણુંને, પાય ઊલકાપાત ॥ ત્યારે અભિમન્યુજે મે-
ઘાસ્ત્ર મુકી, આણીયો વરસાદાદા ॥ પરબને કૌરવ
પડીયા, તવ દ્રુપદ પ્રેચ્યો વ્રાયા ॥ મેઘને તો મિથ્યા કુ
ર્યો, પાંડવ સેન ઊડી બચાવ્યા ॥ ત્યારે અભિમન્યુ
જે સર્પ મુખ્યા, ઊડે લક્ષ્મી લક્ષ્મી ॥ વાહન વીરને વ્યા-
ળ વળગ્યા, પવન ફીધો લક્ષ્મી ॥ જના સરપ સરવે સ-
માવિયા ॥ કરણે તે મુખ્યા ગડ ॥ અભિમન્યુજે
ગડ માચ્યા, પહાણ પ્રગટાવ્યા ॥ પ્રૌઢા ૧૧ ॥ દ્રુપદ
કાળચંદ બાણ ॥ કાઢ્યું ॥ અંતર આણી રીરિ ॥
અભિમન્યુના સારથી કેરું, કરણે છેદ્યું રીરિ ॥ ૧૨ ॥
ધન કાપી ધનુષ્ય છેદ્યું ॥ અશ્વમાચ્યા ચાર ॥ દ્રુપદ

(૧૨૦) અભિમન્યુનોયત્નાયો.

ગયો ગાળવા, અભિમન્યુએ પ્રાધી હારા પડાપે
છી લાફાતો નાણી લત્રીનને, લીમે તે દીધી ડોટપ
ત્યારે ફર્ણ નાઠો રણવીષેથી, નવ સહેવાઈ ચોટા
પડા નાઠો દુર્યોધન ત્વાઈ સાથે, આગળ અશ્વસ્થા
માતા યજીદ સહસ્ત્ર લીમે માર્યા, હોનાસતા હો સામ
તાંખા આઘો બઈને પાછો વૃજ્યો, બોલ્યો દુર્યોધન
રાધા ત્વાઈ કોઈ છો આ સૈન્યમાં, ને લીમ સામો
નર્યા પડા એવું સાંતળી લીમ સામો, ગયો ગા
ળને સદ્ગા બંન્યો ગદાધર શોભતા, ને મહોય
મોટા મદ્રા પડા એવે મુરઠાવળી અભિમન્યુને,
ગાળ્યો પુત્ર પારથા તય શાસ્ત્રનો રુત આપ્યો ધ
સ્યો, બેનું નામ છે રૂકમરથા પડા ત્વરાબન પુત્ર પ્રા
ક્રમી, આપ્યો ફરી અહંકારા તેણે અભિમનના રૂદેમાં
હે, બાણ માર્યા બારા પડા અઠાઠ બાણો ભેદી
યા, સહદેવ નિકુળ સુભટા હસ્તીગિપરથી ધર્મને પાડ્ય
તા બાણ મારી બેટારના સાઠ કુબર ચીરીયાં, મા
ર્યા યોદ સહસ્ત્ર તો બારા નવ સહસ્ત્ર સુભટ હુણ
તા ગાળ્યો શાસ્ત્ર કુમારારા ત્યારે ક્રોધ ફરી અભિ
મન્યુએ, બાણ મુઘ્યાં વીસા રથ યોહોણો રૂકમરથિ
ધો, છેલું સારથીનું શીશા રાખા બાંડુ કહાડી પર્યોકું
ચરુ, અપિઝા બેહુ સામામળી સાયવે ઘા બાંડા
તણા, ચળકે છે નેમ વિભળી રડા બાંડાને બડબડા

अलिमन्युनोयक्रावो. (१२१)

વતો, આવિયો હાથ ને વાંસી ॥ ત્યારે અભિમન્યુ હેડો
 ઊતરી, કહ્યું આવને જ્યા તપાસી ॥ રજા ખાંડા પ્રહારે
 અભિમન્યુએ, છેદિયા બે બાહુ ॥ મુગટ પાડી ફેસ
 આલી, ફાપી નાખ્યું માર્યાતપા ॥ ૧૫૯ ॥

॥ छेद्यं मस्तकं रुक्मरथिनुं, ते शस्त्रिणी
पासे लब्धं पञ्चुरे ॥ नाडा कौरव क्रोडो मुक्ती, पांडव सेन्य
क्रोपे यज्जुरे ॥ रडा ॥ १२१२ ॥ ॥ कड्युं ॥ परमुं

॥ पारागमनारंग ॥ पान्नाठाडौर

વધારો દક્ષિણે, દૂર્યોધન અતિ ખીને ॥ જો કાકાસા
થે ફીરતી કુંવર, આવિયો ફોડે ત્રીને ॥ ૧ ॥ છે કો ને કો
આસમે, શત્રુને જાવતો ફાંકે ॥ જે ઘડી ખોરી ફરે કો

ઈ, જઈને જિત્તો રહે નાકે પારા અયોધ્યાનો ઈસક્રહા
વે, ઈંદ્રાક્ષ જોવું નામ પાદસ સહસ્ત્ર શુભદ સંઘાતે,
માલ્યો રાયને કરી પ્રણામ પાડ પાસર્વ સાથી હાથી

ઊપર, પોતે ગળેપર ચઢીયો, ॥ જ્ઞાન્નિમન્યુચું જા
 વી જાપિડ્યો, વાઘની પેરે ચઢીયો ॥ ૪ ॥ જોડે વારે
 સર્વ સંઘાતે, દરે સફર રીર છૂટે ॥ જોડે ધાશત-

धा सहस्रधा, कोटी गणतां पार न ष्टे ॥ पाप प्राप्ति
रा अरधुं आछादियुं, आवर्युं अंधकार ॥ आयुद्ध धारा
अलिमन्यु विपर, नेम वरसे मेघनी धारा ॥ ६ ॥ अम

रे ओम विद्यादियुं, ले अलिभन्युं पाभ्योहुरेनशिप
लिमादिकु डोरयेप्याज्या, डो नर्ध शफ्या नहि पासाड

(૧૨૨)

અભિમન્યુનોયેક્રાવો

પાપછીરીસહસ્ત્ર ખાણ અભિમન્યુને મુક્યાં, અંતર
આણી રીરી ॥ અયૂત યોદ્ધા અયોદ્ધાના, તે સર્વનાં
છેદ્યાં રીરી ॥ દાક્ષીની ધીપર ઈંદ્રાક્ષ પાડ્યો, ચોટ-
સો ઝાલ્યો રુલત ॥ ખાંડા પ્રહારે મસ્તક છેદ્યું, ત
વ નાઠા કૌરવ ચર ॥ લાલાગ્યું ઘન કૌરવ તણડ, અ-
ભિમન્યુને માર ॥ તવ કર્ણ પણ રહ્યો ખસીને, કૌર
વ કિધા તારો તાર ॥ ૧૧ ॥ ૧૨ ॥ ૧૩ ॥ ૧૪ ॥
તારો તાર સૈન્ય થયું, અતિ પાંડવ કુરે કલોલરે ॥
અભિમન્યુ આવ્યો ચોથે કોઠે, રીસે રાતો ચોળરે
॥ ૧૧ ॥ ૧૨ ॥ ૧૩ ॥ ૧૪ ॥ ૧૫ ॥ ૧૬ ॥ ૧૭ ॥ ૧૮ ॥
રાય ભન્મે ભય ધરને ક્રુદ્ધ ॥ નાઠા કૌરવ વહોને મોડે
પેઠા પાંડવ ચોથે કોઠે ॥ ૧૧ ॥ ૧૨ ॥ ૧૩ ॥ ૧૪ ॥ ૧૫ ॥ ૧૬ ॥ ૧૭ ॥ ૧૮ ॥
ધના છેકો ક્ષત્રાણીનો તન ॥ ગાયું રાજ કોઈ માંડ
વાળે ॥ પાંડવ પુત્રને આવતો ખાળે ॥ રાતા તનાં
વાયક સાંભળી ॥ ઊઠ્યો સક્ષમણો ઊડળી ॥ આ-
વી પિતાને કુર્યો પ્રણામ ॥ હવે હું કેડો જ્ઞેનો ઠાંમ
॥ ૩ ॥ અભિમન્યુનું પરાક્રમ રુંચ ॥ જ્ઞે ક્ષણમાં
માંડું જ્ઞેને હું ચ ॥ ન્યારે કોણો તમારો દીકરો ॥
ત્યારે પાંડવનો રો આરારો ॥ રાદુર્યો ધન કહે રત
સાદીલા તેં જન વાળ્યું માંડું કુળ ॥ સરજે સરજા
છે ક્ષત્રી કુંમાર ॥ સારી લીધા છે સોળ હજાર પા ॥

अलिमन्युनो यन्कावो. (१२३)

समान वस्त्रने समान दाय्या सरंज्वां रूपेने
अण्णपाया अवीरीला लक्ष्मणा तणीयायदी
आव्यो अलिमन्यु तणीया दा सुत्त र साथ सर्व पे
रीयो आवी अलिमन्युने धेरियो ने म शशिने
ढांङ्गे धनं ते म शिरे डीधो आछा धनं ७ सोण स
इस्त्र साथे तुटिया अङ्गे वारे शर छुटिया शक्ति
मुशण गद्य अ तूला तो मर लोंगण मारे त्रिरुण
पाणा कुंजर अहु डी डीया डा डेरा अङ्ग साङ्गण सुंढे
धरेरा कुंल स्थणने मध्दारा अरेरा अजाण आवे
ते मसणार्थ मरे पाणा डौरव पांडव नो थयो रोण
जिडे रणमां इधिरनी छेण लक्ष्मणा वीरने चडा
रतो हाथे सुत्तने संहारतो पाणा अम वीर डौर
वना विहुर्या पांडव योद्धा पाछा ओसरथा लीम
ने राह्म दूर्योधनने धर्म पाते वढे अहु डरी स्मर्मा
राजे डुरा आव्यो डुरतो मारा त्यारे पांडवे जाधीहार
पापारधीनी पेरे टोणे मण्था लिम सेनने वीरी वज्या
पापरा धर्म डुहे अलिमन पाछा वणो ओ लीम से
न डीधो आङ्गणो डाङ्गनां वयन रनां लणीया व्याख्या
अलिमन्यु पाछो वणी पाण्डा डौरव मुजे डुरता मरड
ली ते ना ठाने म जिडे अरुतां शर धारा अलिम
न्यु तणीया भास्पा डौरव बिणी बिणी पाण्डा अण
आणो पाण्डो डुरा थियो अथेत पाभ्योन्नणो मर्णा

(૧૨૪)

અભિમન્યુનો પેન્કાવો.

નાઠાજનશ્ચસ્થામા રૂઢીરાય ॥ લેમ વાઘના ત્નયથી
જાય તે પેલા દુસ્ત્રારા નને વેંધ્યો રાર ત્રૈલો ॥ નારને પુ
ને વેવલાં વીણે ॥ છન્ન છત્ર પાડ્યાં વેગે ફરી ॥ નાઠો દુ
ર્યોધન નીચે ઊતરી ॥ ૧૬ ॥ અમે સેન્ય નાહું સર્વ કોય
॥ આપ રૂપ અભિમન્યુ હોય ॥ દેખી લક્ષ્મણાને રીસય
હી ॥ અભિમન્યુ ઊપર સુકી ફડી ॥ ૧૭ ॥ સોળ સહ
સ્ત્ર લેહ્યા સહિત ॥ ફરે લક્ષ્મણો યુદ્ધ અમિત ॥ ૧૮ ॥
ફાયર પુરેષ તે નાઠા ન્નય ॥ લક્ષ્મણાયે માર્યા લે
હ્યા ॥ ૧૯ ॥ રથ સારથી પડી ધ્વજ નય ॥ અસ્ત્ર અ-
ભિમનનાં કીધાં વૃથા ॥ સુલદ્રે કીધો પાળો પાયા ॥
ખીન્ને રથ મોઢલ્યો ધર્મ રાય ॥ ૨૦ ॥ તે ઊપર થયો
આઝુઢા પછી પરાક્રમ કીધું પ્રૌઢ ॥ અંકે ચારે રોળ
હજ્જર ॥ બાણ મુઝ્યાં ફીરરી કુમાર ॥ ૨૧ ॥ ને લ
ક્ષ્મણાના સંગી અતિરે ॥ તે રોળ હજ્જરનાં છે
ધાં રીશા ॥ વીરથ કીધો લક્ષ્મણો વીર ॥ તેનું બાણો
પરોવ્યું રીર રારી ॥ પાલે શ્રોણી તનો પ્રવાહ ॥ દે-
ખી દૂર્યોધન ફરે ત્રાહ્ય ત્રાહ્યા ॥ લક્ષ્મણો પડવાને
લડયે ડ્યો ॥ ત્યારે અભિમન્યુ ઊતરી દડવડ્યો ॥ ૨૨ ॥
તનેતાં સત્રી સરવ નરેરા ॥ પાડી મુગટ ને જાલ્યા ફે
રા ॥ વિઘ્ની સરખું ખડગ ફહાડીયું ॥ ઊંચો હસ્ત
ફરી ત્રાડિયું ॥ ૨૩ ॥ ને ને ને બનનો ઊન માઠા દુર્યો-
ધનને કીધો સાદ ॥ અરે અહંકારી જોરો જાવ્ય ॥

(૧૨૬) અભિમન્યુનોયક્રાવો.

તારાપુત્રને તું મુકાવ્યાલક્ષ્મણો જોત્યોટજવળી
મુખમાં ઘાલી દરોઆંગળી તારાઈ ચતુરથેઈ માંયૂ
કાપડપિતારાઈ જીવતો મુકારખોલક્ષ્મણાની
આંખતારાઈ તામુક મુકાઓ મુળને તારાઈ જોમંકુંવર
અતિશેં રૂવે નવચાલે કૌરવ સળી જીવે તારડાવદ
નકળારહિ છે હસી તા જાણે પ્રગટયો પુન્યમનોશ-
રી તા જાહલૂત શોલા મુખપર ચરી તા જોવું મુસ્તક છે
દુંધરી તા રજા જાળ્યાં જિત્તો દુર્યોધન રાયા મુસ્તક મા-
યું રદિયા માંહે કૌરવનાં તાજ્યાં ઓસાણા પાંડવ
નાં વાજ્યાં નીરાના તારડા કૌરવ પતિ કરે ચિલાપા
કોણ મારાં પ્રગટયાં પાપ તા લક્ષ્મણાવંતરો લક્ષ્મ-
ણા કેમ જીતારી ગયા સગપણ તારના દિકરા નવ
દીને દુઃખડાં તા હવે કુંકોનાં જોઈ મુખડાં તા જોડો હોલ
ટકાળા કુંવરા તમો જોસાડ્યું મારું ધરાડળા ચડતે
જોખન ગયા સળી છતાં કુંવર ધેર આપો લરડંતા
એમ આંખે આંસુ લૂપતી તરે તારોણાદિક આસ-
વાસના કરે તારા રોયે સુખન આપે તજા માટેશે
ક મુકી થાઓ સજા દુર્યોધન કહે કુંનપી મરતો તા
ધું મુલાવત કું જીવતો તારા પુત્ર વિના રું જોગવું
જોગા તા હવે લેવો ઘટે મારે જોગા અભિમન્યુ જો
વાળી રૂધિરની નીકા હવે રાજને માંથે છે ધીકાડ
તા આંધળી તા જોરે રીરહો તા પુત્ર જોડીને ચાલતો થયો

અભિમન્યુનોયત્કાવો

(૧૨૭)

પછી કરી રાકુનીયે દિધો બોધાર પછી પરચઢાવ્યો બો

હા ૩૪૧

વાવલણા

બનેદ્દ ચઢા

વ્યો રણવિધે ॥ સુણા ઘતરાધ્રુ રાયરે ॥ લક્ષ્મણાનો

વધસાંલજી ॥ અંધને ધર્ષ મુરછાયરે ॥ હુપાપરપ

તા

હુડબું ॥ પૃષ્ઠ મું ॥

પારાગે

રાખ્યા

વાયકુ સંભય તણારે, સુણી

ઘતરાધ્રુ રાય ॥ લક્ષ્મણા નારાનોરે, વાગ્યો રૂઢિયા

લીતરઘાય ॥ હામારા પુત્રજીરે ॥ એમનકીબે નાટ ॥

આલિંઘન દિજીએરે ॥ આયો બેજીંતમારી ઘાટાર

સંભય બાપેડારે ॥ ક્રૂયાં પિડે બેસીને પાસા ॥ નર

પાંડવતણારે, તું મારાંનો ફેફે નારા ॥ ડાઆગળ

રું થયુંરે, ક્રૂમભુતો કુર્યોધન ॥ કોણે પછી મારિયે

અરબુન જંડળકેરો તંના ॥ હાસંભય જિમરેરે, રા

બનક્રૂયાં પામો વ્યથાયા ॥ રોકેને મુકિયેરે, તોફાં આ

ગળક્રૂયાયા ॥ પા કુંવર તમ તણારે, ને પાટોધર બળ

વંત ॥ તેરીસે થયો રાતડારે, બોલ્યો અધૂર ડસી

ને દંત ॥ હા સુત્તટો સાંલજોરે, ફેફે હસ્તિના

પુરનો રાય ॥ હવે બુદ્ધ માફરે, ત્નાઈયો પાંચમા

કોઠામાં ॥ ડા બહુ દાઝે કરીરે, ફડું પાંડવનો હુના

રા ॥ લક્ષ્મણો ફરે, બે આવે અભિમન્યુ પાસા ॥

તાત્રોવે આવિયારે, પાંડવના સરયે બેદ્દ ॥ સામા

સ્નામી થયારે, કુંવરે કીધો અતિ ક્રોધ ॥ આ અભિ

(१२८) अलिभन्युनोयकावो.

मन्यु आगजेरे, नेमव्याघ्रनी पासे दोरंगा दीठो
आवतोरे, दाप्युं अधर्मि देहुं अंगारा १११॥ थरथरधु
नतोरे, ननयो अमणांकररी नारि तारण्ये मोडतेरे
मुळने पुत्रनु देरी पास ॥ १११॥ ॥ वसणा ॥

॥ पुत्रपाप्मे रणे मोक्षते, अभद्रोप्यो दु
र्धनरे ॥ हवे इयम सामो पैसतो, अरबुनरे
तनरे ॥ १२ ॥ १२ ॥ ७७ ॥ ॥ १३ ॥ १३ ॥ ७७ ॥

॥ गङ्गा जमातु ॥ ॥ शुभं ॥

तो अत्नीमन्यु हाथी ॥ नेने निमादिछे र्नाथी
॥ ॥ झोरवछे पांयमेकोठे ॥ र. ह्यादंत इरडीने होठे

गारगसणसणार सरप्रफु छूटे गजनेइ त्नाथिाल
उनाभूटे गउगणगणतातेयाखे गोणगतडा

तड षडे लूपेनां रोणां शास्त्रात् तड गदनात् तड इ

गज्जडाज्जडं ज्जडान्ना ज्जडाक्का तापे ताडौ रवे ध्वां ध्योत्यां

अंधा भङ्गी धर्म अंधायो ध्वंघा दानास्ते रथपेज्जा

ग्नारथी, हुं ना मरणा पाभ्या मारथी पाशा जेमघ

एतानो जावरदा प्रत्योपासेन्यानोथयो पूर्ण इरो

॥ द्वा द्वौर्धनां पडीयां टोप इव च ॥ द्वौर्धनां भक्तद्व

છેદાયાં દયાાણાકોઈને લાલો વાઝ્યો લયાફો

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 धीनां नाहं श्रेयायां श्रेया ॥ १७ ॥ अन्त्यादेः लीमते क्लृप्ते

लाज्यो गान्धादे मादिपेतिदण्ठी लाज्यो गान्धादे

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

अलिमन्युनो यक्रावो.

(१२७)

॥ १२॥ न्यारे पांयाणीये पोड्युंजा एताते एो मोरुपमा-
 ज्वाद्रो एा ॥ १३॥ डे उवांधी राय वैराटे ॥ वहो कीधो द्वाही
 वाटे ॥ १४॥ निडुण सहुदेवने पांयाणी ॥ रीते रण मांहे
 लोहीयाणी ॥ १५॥ पांउवे वहो न्यारे लोप्यो ॥ त्यारे दु-
 र्योधन राय कोप्यो ॥ १६॥ पीतांबर इरीधंघन कीधी राय-
 नूग हाकर मांहे लीधी ॥ १७॥ विदूरथो वपु धैयुं विदुराण
 ॥ पांउव जीपर देतो दूण ॥ १८॥ मृतो ते कर इमयाडा ॥
 सुलटपा ज्वा गहाजे खाडा ॥ १९॥ रथ घोडा नाप्याल-
 गावी ॥ गण्डंत दाढ्या ह्य ह्यावी ॥ २०॥ पुच्छपंडी ग्रहा-
 तो पारानां प्या जिंधे मांथे अस्वार ॥ २१॥ नाग गु-
 वलर्छ ने ने ना ॥ २२॥ मे प्राणे कीधी रण सेना ॥ २३॥ राग
 न परधी धर्मने नाप्या दोणी ॥ २४॥ काया निडुण नीरग दोणी
 ॥ २५॥ सहुदेव पाज्यो पद प्रहारे ॥ २६॥ अलिमन्यु तनरा-
 यो पारे ॥ २७॥ अजेड सांग हाथि मांन लीधी ॥ ते दुर्योधन
 पर दिधी ॥ २८॥ देधी राक्षि न्न न्नू लमान ॥ नाहो दुर्यो-
 धन अज्ञान ॥ २९॥ नाहा कौरव सर्पना लारा ॥ ३०॥ ये-
 क्रावो कीधो तारे तारा ॥ ३१॥ अजेम नय पांउवो अजे दिधो
 ॥ ३२॥ प्राक्रमे पांय मोडोहो लीधो ॥ ३३॥ कौरव जट में कोठे
 हरिया ॥ ३४॥ पांउव वीर परवरिया ॥ ३५॥ दुर्योधन अलि-
 डुण डुण तो ॥ ३६॥ अलिमन्युने देधी जणतो ॥ ३७॥ सुलट
 प्रत्ये अजेम जियरतो ॥ ३८॥ लार्छो लत्रीने नथी मरतो ॥
 ३९॥ ने द्रथ कौरव नो जनेवी ॥ ४०॥ वजतो वाणी वदेछे डेवी ॥

(૧૩૦)

અલિમન્યુનો ચેન્નાવો.

કરામારૂં વચન સાંભળો અનિતાને મઆપેલી થાયે
જીતાડુડા આપણે કપર કાંઈ એક કીનેા ને પાપ થકિ
નવ બીનેા ડહા પાછી સેના સરવ હું વાળું પાંડવ
ચારે ને આવતા ખાળું પાડપા અલિમન્યુને આવયા
દેણી સાતમે કોઠે તમારે તાણી લેજી પાડડા ત્યાં ચિં
રીવળ ને ખર રથી પાએને રાખનારો કોઈ નથી પાડ
પાસે ત્યા મુલને સોંપો સઘળી પાંડવ નહિ શેકે એને
મળી પાડવા સાંભળી કૌરવ હરખ્યા મના ને દ્રથને ક
દેધન્ય ધન્યા પાડળા હવે ખર રથી માં કોણ કોણા રીઠ્ઠ
કોણ અશ્વૈસ્થા માદ્રોણા ઢગાદુર્યોધન લુરી શ્રૈવા ખર
રથી એ રોળે હવા પાડળા પાવલણા પા
રોળે થયા ત્યાં ખર રથી પાકૌરવે કીધું કપરે પાકહે સં
ભય રાય સાંભળો પાપછે કેમ વઢ્યા સુભટરે પાજરા
પડપરા પાકડવું પાપડમું પારાગપર
ભા પાવૈશંપાયન વદેવળ તું સુણાનભેન
યલૂપાળરે પાછી ખર રથી એ ખપ કરીને, માર્યો અર
ભુનનો ખાળરે પાડા પાઢાળા પા
ખાળક ને સચ્ચ સમીનો, સુભટ સુભટાનો ભયો પા
છેકું કોઠે કોપ કરીને કૌરવ જીપર ધાયો પારા છેકું ગઢ
અલિમન્યુ ગાભ્યો, તવ કૃષ્ણ ચિંતા તુર પાયારખે
ગઢ સાતે જીતિને, આવે એ જીવતો આંહા પાડા નદુપ
તિયે મનમાં વિચાર્યું, ભીમ છે એની પાસા ત્યાર

સુધી એ અભિમન્યુનો, નથી પામવાનો નારાણરાજે
 વુંધારી પરવરિયા પોતે, ન્યાં પાંડુરાયના તના મદોન
 ત માતંગ બળિયો, છોડીયો નઈ પાવના પાપુરમાં
 નઈને છોડીયો, માતંગ બળિયો તેહા પ્રભુ તાગ્યો
 પીડવા, રહ્યા તનવન તાને તેહા હાહાકાર થઈ ર-
 હ્યો ત્યાં, લોક નાગરે નયના કો બળિયો નેદો નહિને,
 ગળને નઈને સહાયાડા અભિમન્યુ ફે કાકા મારા,
 રું હશે સેન્યામાં હેા સખળ સોરત્યાં થઈ રહ્યો છે, આ
 કંદકરે સળિત્યાં હેા ટાસે વકત્યાં થી સંચરિયાતે, જા
 વ્યા યુધિષ્ઠિર પાસા સ્વામિ નય મંગળ છુટ્યો છે, ફરે
 છે સેન્યાનો નાસાના યુધિષ્ઠિરે જાજા જાપી, તિ
 મને તેણીવારા નય મંગળ બંધન ફરીને, જાવો વેગે
 જાણે ઠારાળા અભિમન્યુને લીમ સેન ફે, ફે ફે ફે
 ફેમ ફિનેા યુધિષ્ઠિરે જાજા જાપી, રો ગિત્તરત્યાં ઈ
 નોાળા અભિમન્યુ ફે કાકા મારા, રહ્યો છે કોડોએ
 કા સાતમોતો ફું નથી જહેતો, તમને ફું છું વિવેકાર
 પામાટે ફું વર ફે કાકાજી, પડશે ફે તમારું કામા વેગે
 નઈ વેલા જાવો અહીં, ધારો મહાસંગ્રામા ૧૩૦ ત્યારે
 વકોદર ફે ફું વરને, જાવીરા કાણ એક માંયા નિશ્ચે
 ફરીને માનતે તું, મારો પ્રાણ છે જાંયા ૧૪૦ જાજા
 માગી નીસરિયો, તિમ સેન તેણે ઠારા ફેણે એમ પ્રપં
 ચ ફરીને, કાઢ્યો તેને વ્હારા પાછા જાઢ માંયાલી જા
 ૧ કાથી નું નામ.

(१३३)

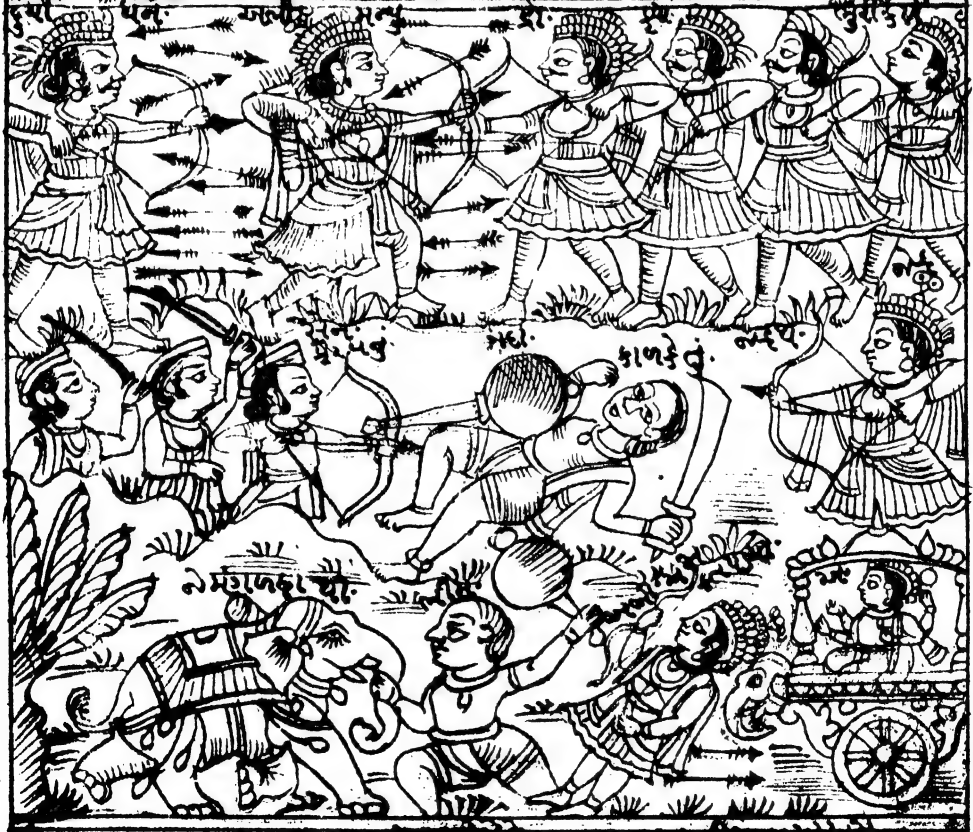
विन्ननं पृष्ठ ५ मो.

3515.

44.

ଅ.ସି. ଚକୋଡ଼ିଠା.

545

SECRET

महाराष्ट्र राज्य पुणे येथील महाराष्ट्र

पञ्चमः

અત્તિમન્યુનોયકાવો.

૯૧૩૩૨

ધ્યો, જરજનુનનો કુમારા કુષ્ણકેરા કુપેટનો, કોઈયે નમ્રી
છયો પારા ૧૬૫ ફયે તત્રિય પોહોર સમે પાંડવે, યુદ્ધ
માંડ્યું પુનરપેા અત્તિમન્યુરોત્તવા લાડ્યો, યોદ્ધેરા
વિંટયો નૃપેા ૧૭૫ પાંડવ પાંચાળીને સાત્યકી, યૈરાટને દ્વો
પદાગડગડી પેઠા છો કોઠે, લેને જળનો છે અતિમદા
ત્રાહ્ય ત્રાહ્ય ફરી દુર્યોધન ખોલ્યો, હાથ જન્યોરે ધસિયા
પેઠા પાંડવ ધસો કૌરવ, ફેરતા માંહે ધસિયા ૧૮૫ કુષ્ણ
દોણને કાર્ણકહિયે, શકુની અશ્વસ્થામા, ૧૯૫ દુર્યોધન
દુરમુખને લેસ્થ, સોમદત્ત ચાલ્યા સામા ૨૦૫ ખડા
લીક શાશ્વતે જળવંત ખાફુ, લોભને લુરીશ્રવા, ખટ
મેં કોઠે સુલટ સરચે, સેળત્તે જત્યાં ફયા ૨૧૫ રથ
શું રથને અશ્વશું અશ્વચાવહે ફાથીએ ફાથી ૨૨૫ પાંડ
ખપૂવાં ત્રિવેણતોમર, સજળવાવરે સાધી ૨૩૫ રાટો
પેટાટર સેત્યા ખક્તર, પાખરતે કપાતી ૨૪૫ સ્યામશ્વિ
રની નદિયો લયંકર, જળકે વહેતી જનતી ૨૫૫ કુ
જરનાં કુલસ્થળ ફાયખા સરખાં, મીનધીર લોચન
૨૬૫ લડના લૂન લોરંગ સરખા, મધર માધા પિનાંહો
તના ૨૭૫ સૈયાગ વિરના કેસ રીરના, ડોળ ફધિર
ના છાંટા પડે પાળાને પ્રાક્રમી, અંતરાય અંતરડા
ના આંટા ૨૮૫ માંસે પાળ જંઘાઈ જે પાસે, જેથી
લયાનક નદી ૨૯૫ કુંડું નભે નયરાન, મુખે નભયે

(૧૩૪) અભિમન્યુનોચક્રાવો.

વધી ૥ રડા ૥ કુરુક્ષેત્ર લોહીઆણું દિસે ૥ જાણે ફાગણ
નો પાછો સા ૥ સુત્રદેના માર આગળ, ફરે ફૌરવના-
સાનાસાર ૥ જામર ગણ અંત્રિદેશ રહિ સરવે, ફરે
પુષ્પની ધારા ૥ પેઠો અભિમન્યુ વહો વિષે, ફર્યું સે
ન તારે તારા રતાના ઠા ફૌરવ ખેટર થીતે, ગયા સાત
મેવંકા ૥ ચાર પાંડવ ને દ્રુપદને દેખી, રહ્યા રણ ઝોરુંક
૥ રણા સદારી વની વાણી સદ્રૂણ, ને દ્રુપદી આને થઈ
૥ અભિમન્યુની પુંડળ કાકો, જે કુન રીક્યો બઈ ૥ ડી ૥
સરિતાની પેરે ધાયો અભિમન્યુ, જાણ મુકે એકી મુ
ઠો ૥ મન મધ્યે એમ વિચારે ને, કાકા આવે છે પુંડો ૥ ૩૪

૥ ૥ વલણ ૥ ૥ આવે પુંડે કાકા

જાણી ૥ વોહો માં ચાલ્યો જનયરે ૥ જન પ્રેમાનંદ એ

મફે ૥ હવે સાત મે ગઢ રું થાયરે ૥ ૩૫ ૥ ૩૬ ૥ ૩૭ ૥

ફડવું ૥ ૫૭ મું ૥ ૥ રાગ માત્ર ૥ ૥

સાત મે ગઢ અભિમન્યુ આ વ્યો, જુવેલી મનીવાટ

રી ૥ માટે આવ્યો નહિ, એમ ફરે છે ઊંચાટ ૥ કાકા આ

વોનેરે ૥ ટેકારી ૥ વચન દેઈ મુલતે ગયા છો, ગભને

જાંઘવા પાસા ૥ સાત મે ગઢ ખને ઘેરી જો, ત્યાં હતી

તમારી જારી ૥ કાકા આવોનેરે ૥ રા ૥ માતાએ મુલ

ને વારિયો, વળી વાર્યો ઘરની નાર ૥ વેર હતું મુંકા

કા મારાં, સ્વામિયો આણે ઠાર ૥ કાકા આવોનેરે ૥ ૩૮

૧ ફાગણમાં ફેસુ જીલે છે તેથી વન બધું રત્ન વણી દેખાય છે. ૨ ને દ્રુપદ પાંડવને
રોકી રાખ્યા. ૩ ને દ્રુપદને મહાદેવનું ચરણ નફતું કે અભિમન્યુ માર્યાનું તને નીમી
તજાવશે

અભિમન્યુનોયત્રાવો (૧૩૫)

યુધિષ્ઠિરેના કહિ, ના કહિ નીકુળ સહદેવ ॥ વચનેદ
ઈ જિઠાડીયો મુઠને, તીમખળી તમારી દેવાકા
કાઆવોનેદોશા કોણ બનમનું વેરહતુંને, મનમાં
રાખ્યો આંટો ॥ એકલો મુકીને ગયા નારી, ધાર્યોકા
ઢવો મારોકાંટો ॥ કાકાઆવોનેરે ॥ પાપ કાત્રે સંશય પ્ર
તથી આવરો, પીતા મુલ અરબુન ॥ ત્યાક્ષમને પુછ
રી તે, ક્યાં ગયો સુત અભિમુન ॥ કાકાઆવોનેરે ॥
કાં ત્યારે ત્યાં રો જિત્તર દેરો, મુઠને મરાવીને દ્યાંય
॥ આવી તમને પુછરોને, કુંવર મારોછે ક્યાંયાકાકા
આવોનેરે ॥ શા ॥ સાખી ॥ ॥
કાકા કાકા કહી રૂએ ॥ મુકે મુખ નિશ્વાસ ॥ પડદારેરે
બડે નહિ ॥ તો બુવ્યાની રી આરી ॥ ૧ ॥ કુડું કીધું લિ
મડા ॥ મુને નાખ્યો અરિદળ પાસ ॥ વચન દિધું કર
મારે ॥ અતિ અહારીનો રો વિશ્વાસ ॥ આ અહારી
વ્યસનિજાણ સુ ॥ લંપટ હરામી લેફા ॥ પેરડુઝે દાઝે ન
હિ ॥ તેને વ્હાલો નીલદેહ ॥ ૩ ॥ ૧૩૫૧ ॥ ॥
કુડવું ॥ પેટામું ॥ ॥ રાગ આસાવરી ॥ ॥
વેશં પાયન જોલીયા, સુણાબન્ને નયરાબના ॥ બને
કા હવણાં આવરો, જેમયિયારે અભિમન ॥ ૧ ॥
સેન્ય સરવે નેદ્રથે રોક્યું, તે નથી બનાતો વીરાસે
ન્યાસરવે પુંઠળ આવેછે, જેમધારિને ધાયોધીરાસ
૧ ॥ ધાતાં માંહે આપિગયું, જેક પૃથ્વીનું નીચાણ ॥

(૧૩૧) અભિમન્યુનો ચક્રાવો.

ખટ રથી કાળ સરિખાદિઠા, ઊત્તા ચઢાથી ને બાણ
તાડા અભિમન્યુએ ફરિને લેયું, નવ દિઠો કાકાનો
લેડો તા અરે કૌરવે કપટ ફીધું, જાગળ જાંઘ્યો છે હોડો
તાડા દ્રોણ દ્રોણી કૃપ તુરી શ્રવા, શાસ્ત્ર ફણ વળ્યા વિંદી
તા અંતર અભિમન્યુએ વિમાસ્યું લે, કુવે જીવ્યાની
આરે તા ફીટી તાંપા અરે વે પુંડળથી બહુ સેન્ય લેઈને, આચ્યો
દુરલ્લેધના રાત્રીના સાગર મધ્યે બૂડ્યો, અર બનુ નકરો
તનાાડા કહે દુશ્યારી ન ખટ રથી ને, તાર્છિજો શું રે વિ
ચારો તા જાવો સમય પછી નહિ મળે, માટે સરવે મળિ
ને મારો તાડા કહે તાં માંહે જાંણ ધારા છુટી, કુંવર ને લી
ધો દાંડી તા અભિમન્યુને કોણ ઊગારે, ન્યારે પડી વેળા
વાંકી તાડા એક ધારે તથા સહસ્ત્ર ધા, લક્ષ ધા કો
ટી આયુદ્ધ તા અંધકાર હોકાર માં માર મારે, બહુ કુંરું
કપટે યુદ્ધ તા જ્ઞાતેણી વેળા અભિમન્યુ પોતે, જાપદ
પેત્યાં હાં હોતો તા કૌરવ રૂપીયાં સાવલનને, અભિમન
ન્યુ તે ટહોતો ણીના સુલટ પ્રગટ પિદ્યા કરતો તારી સ
અંતર માં વ્યાપી તા નીમેષ માં ત્રમાં કૌરવનાં જાણ,
જળ ફરી નાખ્યાં કાપી તા ૧૫ તા ફડાડતો ને મુકતો, તાડ
તો ફરી મન સર્ત તા રથ ઊપર તે દૂર યા લાગ્યો, જન
ણે માંડ્યું છે નર્ત તા ૧૨ તા પાવક બેમ પ્રગટ પેઈને, જા
ને કાષ્ટ ને વળી દર્લ તા ૧૩ તા ન્યમ અળગો નીસરે, લેઈ
ચાયુને અર્લ તા ૧૩ તા ત્યમ સેન રત્ન ધાયા છે દન કિંધી

અભિમન્યુનો ચક્રાવો

(૧૩૭)

અભિમન્યુનિકળ્યો નીરાળો પાપછી સોસો બાણે પૃથ્વી
 પાડ્યા, દ્રોણને દ્રોણનો સાળો પાપજાર થઈ ડાહ્યો અન્
 શ્વસ્થામાનો, ભેમજોડે વાયૂથી સુકુ પત્રા હુર્યો ધનકી-
 ધો લુંટ્યા સરખો, છેઘાં ધ્યનને છત્રાપી પાપજારથી મા-
 ર્યો શાસ્ત્રનો, ફર્ણનું ભેચું કપોળ પાપ મુરછા પેમાડ્યો હુસ્ત્યા
 સનને, ફરે કૌરવ કાગારોળ પાપડા કૃતવર માનદ્ય સો
 મદત, તે સરવે ગયારણ છાંડી ક્રેમ કુંભને નયરા-
 ભ, તે યુદ્ધને મુળ મુખ માંડી પાપછી પ્રધુમનને સં-
 તારીને, મુક્યું બાણ અગન્યાસ્ત્રારતિ પતિની પાસે
 તાણ્યો હુતો પાધનુષ વિદ્યાનું શાસ્ત્ર પાપડા તેણી વેળા
 જે પ્રગટ્યો પાવક, ઊઠી લયંકર ન્યાળા પાપ અશ્વગત્તર
 થયસ્ત્ર બાળ્યાં, કૌરવ કીધા પાળા પીળા બાળી અંબાડી
 ધ્યન કોની, નાસતાં દેહ દઝાડી કોના મુખના ક્રેસલ
 બાળ્યા, કોનું શીર નેડાઢી પાગા ખૂમો પાડેને કુંકો મારે,
 શીરીરે થાય કુંકો જાળ તરફે સેન્યા રણ વિષે પાલે મદ્યે
 દાઝ્યા હોલા પાપ પછી ખટરથી ચેરણ રાખ્યું, બાણ મુ-
 કી બાણ્યો પેરભના અભિમન્યુનો રથ ભળ માંતણ્યો
 હોલવ્યો હૂતારી તારણ તવ પવન મુક્યો પાંડવ પુત્રે, ના-
 ઠો મેઘ થયું ધૂળ ફટાવેરી ચઢાવ્યા વંટોળિયે, ઊડાડ્યા
 દોહો ઘટારડો દોણ ફર્ણે સર્પ મુક્યા, વાયુ ભક્ષ અર્થે
 યજગ્યા અભિમન્યુને ગડડાસ્ત્ર મુકી, સર્પ કીધા અ-
 જગા પાપજાર દ્રોણે તવ પર્વ તારસ્ત્ર મુક્યું, પડે પહાણ પ્રયાં

મૃગદેસ્યો, જીવ્યાની રી જાણાયાના કાકા કહીને
 સ્નાદ કીધો, કોઈ ના સાંભળે જોલા ત્ની મને કાને સ્વ
 રપડે માટે, કૌરવ વગાડે હોલા પગા અભિમન્યુયે મન
 વિચાર્યું, દોહલી વેળા કોનો સાથા આણી વેળા જિ-
 ગારલે મુળને, મુને મારા ફાયા પાપા જેવું વિચારીને
 ધાયો કુંવર, ફાળી સામું કીધું મુખા ગદા પ્રહારે ફાળી પા
 ડ્યો, ઝુંટાવી લીધું ધનુષ્યા પરા ફાળીના આપેટંકાર
 કીધો, ને ધૂન વ્યાયો દલોડા સોણા ફે ના સો ફુર્યો
 ધન, જેને જીતવું છે ફોડા પડાના ઠાકુંઠક જીવલઈને
 કુંઠક ના ઘડિયા ઘાટા ફુર્યો ધન મન જેમ વિચારે, રંજે
 મોકલે ચમપુરવાટા પદા ફુર્યો કુંવર જિલો રહ્યો છે, ધનુ
 ષ્ય ટેકીને ધાળી આજે કહેડો અવની ઊપર, જીલ્લે ગ્રીવા
 આગળ ફાળી પાપા ફવે પડ્યાં આણ વિણ્યાં મહાવીરે,
 ને મુખે કીધો ફોડારા રંજે લાણે નવ મરે, જે મફુષ્યો
 કીધો વિચારા પડા ફપર ફરીને ફુષ્યાનુ આલ્યા, રૂપ
 મુષકેનું ધરી આ અભિમન્યુના ધનુષ્યની ત્યાં, પ્રતંચાસ
 તરી પડા ત્રાહ્ય ત્રાહ્ય દેવતા જે કીધું, જે નવ ઘટે ગોપા
 જાના લાગ્યું ધનુષ્ય તે નાણું કૌરવે, તવ ચિંરી લીધો ખા
 જા પડા ઊપરા ઊપરી નઈ પડ્યા, છુટી કીધો ફાયાતે
 ચે તંને ગદા લેઈને, કૌરવ ઊપર ધાયા પાપા પડે પૃથ્વી
 ને બેઠો થાયે, મુખે ફરે ફેસરી નાદા આવો કૌરવ છો
 ફોયોહા, જે મફુરે સોને સ્નાદારના પાટુ પ્રહારે પૃથ્વી

(૧૪૦) અભિમન્યુનો ચક્રાવો.

પાડ્યો, દુષ્ટ દુર્યોધન રાયા છરથીને જાડેડી ગદા મારી
અભિમન્યુએ માંથા માંચ પારી પાના સત્તા પુરુષને ચ
ર્ણે ખાલી, ઝીક્યા ધરણી સાથે વીસ સહસ્ત્ર પ્રાક્ર
મી માસ્યા ગયા, અભિમન્યુને ફાથા પરદા હુંકુ કોઈએ
નવાએ નહિં, સેહેવાય નહિં સંગ્રામા દુર્યોધા સનનો
પુત્ર ચાલ્યો સામો, ફાળકે તુલેનું નામ પાડતા તેના ફા
થ માં જોડ ગદા મોટી, તે અભિમન્યુ ઊપર નાખી, ત્યારે
ઊઠીને અળગો પડ્યો, દેહ પોતાની રાખી પારશાએ ચે
સમે રાષ્ટ્ર રાક્ષસે, મોહોટી મેહેલી સાંગા તે સર્પ
સરખી ખાવી વાગી, અભિમન્યુને આંગા પર પાચે
ઊઠે ખાણતો ફરણે માર્યાં, ને તુરીશ્ચ વાએ લોગળા
એ વેત્રણ ગદા ફાળકે તુએ મારી, નવળી કુંવરને ફળા
રદા દોણ ફણે ને કૃતવર માએ, ખાણ માર્યાં વળિામ
હા પ્રહારથી પારથનો પુત્ર, ધરણિયે પડ્યો ઢળી પડા
રૂપ વંતો ને ફળવંતો, પાતળો ફટીનો મોડા અફળાઈને
અવની પડ્યો, નાણ્યો લાણ્યો ચંપક છોડા રતા અષ
નિયે અડ્યો નહિં, વેંધાઈ રહ્યો અંત્રિક્ષા રાત્તિ તાગી
શરિરની, તવ બુએ દગમ ગમક્ષા રણા નિશાન ગડ
ગડ્યાં કૌરવ ફેરાં, તવ બોલ્યો દુર્યોધન ધિરા નાનકાળા
ફેતુ ફર પુરો જોને, પડ્યાનું પેણ છે દરીશા ડગા ત્રાહ્ય
ત્રાહ્ય દેવતા ફેરે, દોણ લાગ્યો ફેરે બા અદ્રણીએ અ
ફળાઈને મરરી, તું રાક્ષસની રહે ચાકરી તૂપ ફેરે

ફદાપી જીવેતો, જાપણે નહિં જીવાયાએયું ફફી ફાળ
ફેતું મોફલ્યો, ચાલ્યો ખાંડું ગ્રહી ફરમાય ॥ ૩૨ ॥ મુસ્ત
ફછેદવા જાવતો, તવ દીઠો પડ પિતરાઈ; ત્યારે પડ્યાં
પડ્યાં અલિમન્યુને, ક્રોધ જાવ્યો ત્રસાઈ ॥ ૩૩ ॥ ખડકો
વાળી જાવ્યો નાળી, સુતાં ગદાના ખીની રવાણા
ફાળ ફેતું મુસ્ત ફફાટયું, ગયા તતક્ષણ પ્રાણા ॥ ૩૪ ॥
અલિમન્યુએ મન નાળીયું ને, પ્રાણ ગયા રાત્રી તણા
પછી મામા કૃષ્ણ સંતારિયા, બેના ગુણે અતિ ઘણા
૥ ૩૫ ॥ રાતા પૈઈ સૂતની ફાયાએ, ન્યારે સમસ્યા શ્રી
ત્તગવાન ॥ એવે સ્વર્ગથી જાવી અપેછરા, લેઈ ને દિ-
વ્ય વિમાન ૥ ૩૬ ॥ પ્રાણ ની સરચા અલિમન્યુના, દેહને
દેવની ધરી ॥ વીમાન બેરી ગયો સ્વર્ગે, શ્રોતાન ન જો
લો શ્રી હરિ ॥ ૩૭ ॥ ॥ વલણા ॥ ॥ શ્રી હરિ
મુજે ફફો સરવે ॥ એમ પડ્યો અલિમનરે ॥ પછી પાંડ
વોએ શું ફર્યું, કૃષ્ણ અર્જુન જાવી લોવનરે ॥ ૩૮ ॥
૧૪૧ટા ॥ ॥ ફડયું ॥ ૬૦ મું ॥ ॥ રાગ ધના
શ્રી શોડી ॥ ॥ અલિમન્યુ પડિયોરે ॥ પાંડવે સાં
લખ્યું ॥ તવ સૈન્ય સઘળું રે, રોકે તે ધરણી ઢળ્યું ॥ ૧
૥ ૬૧ ॥ યારે રે ॥ જાવ્યા ધાઈ જી ॥ પડિયો દિઠોરે, અ
લિમન્યુ લાઈ જી ॥ રા ॥ ચંદ્ર સરિખું રે, દિસે વદન જી
૥ ૬૨ ॥ પાળીરે, કીધું સયન જી ॥ ૩ ॥ આઠ ફરતારે,
ફાફા ચાર જી ॥ નીલ ફાથે ફરતારે, રૂદિયા પ્રફાર જી ॥

(૧૪૨) અભિમન્યુનોયક્રાવો

પાશાફોખાળકડારે, બોલો રૂડાણા અમો નવલ્લણ્યા
રે, કૌરવ રૂડાણા પાપા રૂવે યુધિષ્ઠિર રે, ઊઠો ખાપણા
અરબ્બુ નમે રે ॥ શો દેઈ શાલવાપણા પાપા સુલ્લ
કુતારે ॥ વંજી પાંચાળીણ ॥ તેની દેહડી રે, દિકરા ખાન
ખાણા પાપા રૂપે અદ્ભૂત રે ॥ કમળની પાંખડીણ ॥ તે
કમળ છવરી રે, ઊત્તરા રાંડડીણ ॥ પાપા રૂવે ભીમ સેન
બરે, કાયા કાંપીણ ॥ પારથ ગયો છે રે, મુલને સોંપીણ
॥ લાવળતી પાડી રે ॥ ભીમે ચીરાણ ॥ નાઠા શૌરવ રે
દશોદિશાણ ॥ પાપા પાંડવ દુરિયારે ॥ સરવેરી ખીરણ
॥ કુતાયાદ બુલે છે રે, હવડાં જાવરી વીરણ ॥ શીખા સુ
લ્લ ॥ ઊત્તયારે, કુતાને પાંચાળીણ ॥ અભિમન્યુ નદિ
ઘોરે ॥ સેન્યા લાળીણ ॥ ૧૨ ॥ વાળું નવ વાડે રે, સૈ-
ન્ય શોફે ત્તરિયું ॥ સનમન્યું સરવેરે, પુરમાં પેરવરિ
યું ॥ ૧૩ ॥ અભિમન્યુ કેરી રે, વારતા સાંતળીણ ॥
નારીયો સરવને રે, ત્યાં મુરછા ફવીણ ॥ ૧૪ ॥ નેમલ
ળ વિનામીન રે ॥ જો મસ ઊતલ પેતિણ ॥ વીરને સં
ત્તારી રે, વામા વસ પેતિણ ॥ ૧૫ ॥ સુલ્લ દ્રાનો રોડે રે,
નલ્લય સમાવિયો ॥ જોવે સમે રે, અરબ્બુ ન જાવી
યો ॥ ૧૬ ॥ પાપા છે વાડે રે, માન રે રૂડન ॥ સુકે કંઠ
રે, શરફે લોચન ॥ ૧૭ ॥ પૂછે કૃષ્ણને રે, ફોત્તિલોચન
ધણી ॥ ૧૮ ॥ શોફ ત્તરિ સેન્યારે, દિસે છે જાપણી ॥ ૧૯
॥ મનુષ્ય દિંદે છે રે, કુંધી જાલતાં ॥ ૨૦ ॥ યાળ ॥ કુંડુલી રે

અભિમન્યુનો ચક્રાવો

(૧૪૩)

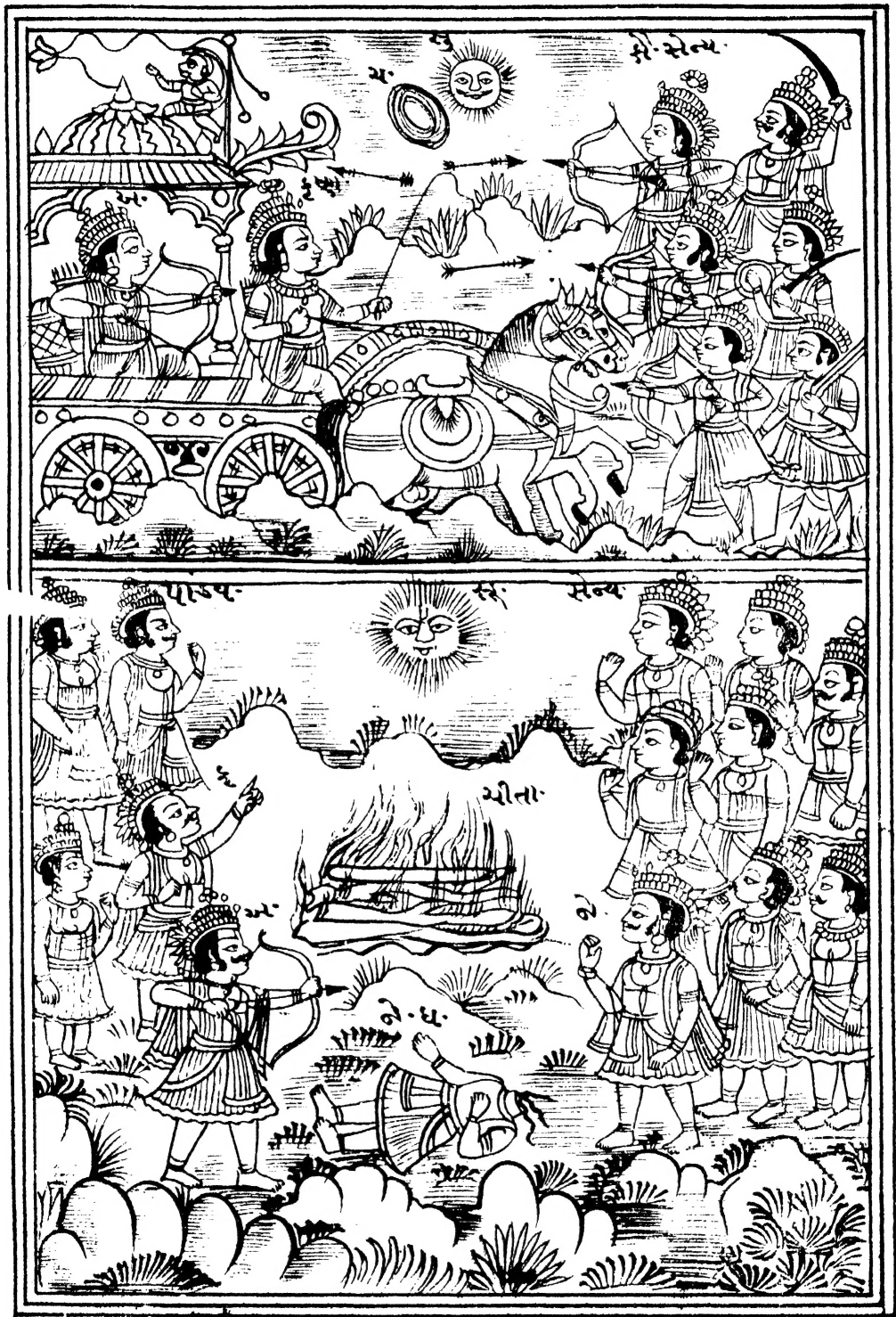
શે નથી વાનતાં ભાગ્યામારા મનમાં રે, મેં લહ્યું સ
ર્વથી ॥ ત્રાણે ન તમારો રે, નાણું જીવતો નથી ॥ રજા હ
વેશું પારો રે, ને જો સાચું હશે ભાગીકરો ન તારે, સ
રવે નરા નરો ભાગી ॥ કૃષ્ણાણ બોલ્યારે, જો મન કીજી
યે ભાગી રોઈશું વળતારે, તપાસ લીજીયે ભાગી ॥ રરાખા
વ્યાસના માં રે, બન્યો દરબડ્યા ભાગી ॥ પારધને દેખી
રો ॥ પાંડવને રોઈ પેડ્યા ભાગી ॥ રડા યુધિષ્ઠિર બોલ્યા
રો ॥ શું હવે જાવ્યા તમો ભાગી ॥ સુલકે રૂપી રે, સુરજ
જાપિ મ્યો ભાગી ॥ રજા ॥ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
જાપિ મ્યો સુરજ સાંભળી ॥ નરનારાયણ ધરાણે
ઢાલ્યારે ॥ અભિમન્યુના ગુણ સંભારીને ॥ કૃષ્ણ
ક્રાંત બન્યો રડ્યારે ॥ રપા ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
ન પુત્રને ઘણું ટળવળે ભાગી ॥ ત્રિકમ તમણું તેથી વલય
લે ભાગી ॥ દ્રૌપદ રાજે જાસના વાસના ફરી ભાગી ॥ રોયે
કુંવર ન જાવે ફરી ભાગી ॥ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
ફરિ ન જાવે ફરન ફરતાં, નાહાયા અરબુ ન પિશ્યા
ધારા પછી સભ પછે ને સવ્ય સગી, પુછે લીમને
સમાચાર ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
બોલ્યો કે તારિયો ॥ નાસતો મુખો કે મુખો સામો
ફહો ફોણે મારિયો ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
બળતો જોનું ફહેવાજે નહિ ॥ ફોરવ કુંભર મરદન

(૧૪૪) અભિમન્યુનો ચક્રાવ્યો.

કીધા, અભિમન્યુ મોટો સેફીંગાદરી સહસ્ત્ર સુત્ર
સંગાથે, મારયો જયોદ્ધાનો રાજના સોળ સહસ્ત્ર
યોદ્ધા સંગાથે, મારયો લક્ષ્મણો તેના પાવણી શે
છ સુત રૂક્મરથે મારયો, ફર્ણ સૂત વૃષસેના કૌરવ-
ની સેન્યા નાસતી ફરે, ભેમવાઘના લયથી ધેના
કા સવા ક્ષોણી સૈન્ય માર્યું રણે રાઢ કીધી જેવી
પાપછી કૌરવોએ ફપટ કીધું મોકલ્યો ભેદ્ય જનેવી
પાજાતેણે જમો સરવેને બાળ્યા ગાયો એફલો શુભ
ટા સતમે કોઠે બાણ સ્વાધી, રહ્યા તારથી ખટા
ટા સરવે મળિ અકળાવિયો, નવ બાણ્યું ભેદ્ય મફિ
ધો નારીના જમો ભેયા ગયા ત્યારે, કાળકે લુપડ્યો
દીઠો પાસાના એવું સાંભળી બોલ્યો અરબુ
ન, મુખે તે ખંખારિયો; મુસ્તક છેદ્યા વિના મુખો મો
ટે, વેગજેથી સરવે મારીયો પાળા ભેદ્યે અનર્થ કી
ધો ભે, બાળિયા તડ તમોના એ પાપીને મારવા, મ
તિસ્તાફરું છું જમો પાળીના સ્નાન સંધ્યા ખટકર્મ કા
હ્યા, પછીને ચૂકે ભેદ્યા કાલે ભેદ્યને માડું નહિંતો
પાપ મુળશીર તેહા પરા ક્ષત્રી ભેદ્યો રણ તભેને,
ગો બ્રાહ્મણને ઊંથા પેા કાલે ભેદ્યને માડું નહિંતો,
તે જેસે મુળને પાપે પડા પરનારીને લોગવી, ગર્ભ પા
તકરાવે ભેદ્યા કાલે ભેદ્યને માડું નહિંતો, પાપ મુળશી
ર તેહા પરા કાલે સાંભળે એનું મસ્તક, છેડું નહિં હુતાક
શિંહ. રગાય.

અનિમન્યુનો ચેકાવો. (૧૪૫)

પાતો ઈકોતેરપરિયાં મારાં, તે પડે કુંલી પાક પાંખા
ને સાંભ પહેલો ન મરે, ને સુરન અસ્તાંગત થાય
પા તો કાષ્ટની ચિતાને સોંપુ, નિશ્ચે મારી કાયા પાંડા
એમ બ્યારે પ્રતિજ્ઞા કીધી, ને ગાંભુયો ગાંભુવ પાણા
ત્યારે શુભરે રાંધનાદ કીધા, ઘાવળ્યા નીરાના પાંખા
ત્યારે દુર્યોધનને સેવકે, બંધને કહ્યો સમાચારા સ્વા-
મિ પારથે પ્રતિજ્ઞા કરી, ને દ્રુપદને મારવાનો વિચારા પા
પાચિંતાયે ઈ કૌરવને અતિરો, રાતે સરકાવ્યો ઠાઠિયો પા
પછે સેન્યાને અંતેલોંયરામાં, ભુવતો ને દ્રુપદને ઘાટિયો
પાંખા વહાણું વાને યુદ્ધ કિધું, ઘાઝ આણી અરબુના
ને દ્રુપદનો બહો બહિં, ત્યારે કૃષ્ણે વિચાર્યું મનારિંગા
ચેક સુરરાન અંતરિય મુક્યું, લોપિયો અરબુવાળા
ચાર ઘટિકા દિવસ છે, શ્યામળે કીધો સંઘ્યા કાળા પરી
તવ અરબુને આશુદ્ધ છોડ્યાં, પડ્યો રથેથી ઊતરી પા
ણ ઘસીને અગ્નિ મુક્યો, ત્રાગ્યારથ એકઠા કરી પારરા
નમસ્કાર કીધો સર્વને, રુએ પાંડવને મોરારા તવ કૌરવે
અનર્થ કીધો, ને દ્રુપદ કહ્યો બહારારડા અંજે સમે
શ્રી કૃષ્ણભુયે, રુદ્રીન અળગું કર્યું પા અવિનાશી અંજે
ન કરી અરબુનને, પારથે ધનુષ પાછું ધર્યું પારદાકા
ળયંદ્ર એક બાણ મુક્યું, અંતર આણી રીસા પા મુગટ કું
ળસહિત છેલું, ને દ્રુપદે કુંરીશા પા રપા અરબુન પ્રત્યે
બોલિયા, સમર્થ અરણારિણા અંજેનુ મુસ્તકને પડી

હેહું, તો તાહાં પડશે ઘણાં તારડાપેછી પારથે શિશી
 ઊરાડિયું, તે ગયું ગંગા માંહ્યાં શ્રાદ્ધ કરે છે ને દ્રથનો
 પિતા, નામ વેદ્ય રાય તારડા દિકરાનું મુસ્તક દેખી
 ને, બાણ રૂદે માં વાજ્યું તા હાથે પતી હેહું મુક્તાં, પોતાનું
 સાથે લાજ્યું તારડા રાય દ્વતરાષ્ટર સાંભળીને, સંભ
 ય પ્રત્યે પુછે, બે મુસ્તક સંગાયે પડિયાં, તે કહેને કા-
 રણ રુંછે તારડા વરદાન માજ્યું દેવ પાસે, તે પોતાને
 આવી નહ્યું તા સંભય કહે સાંભળહો રાજા, પાંડવનું ઈડું
 ચેડ્યું તાડના જીતી પાંડવ વળ્યા વેગે, પછી માર્યો દુર્યો
 ધના કુંતા કુંવર જીતીયાને, પામ્યા રાજ્યાસના ડીપા
 વૈશંપાયન ઓચર્યા, સુણાન ભમેનય રાજાના જોડક
 થાપરિ પૂરણ થઈ, અભિમન્યુનું જાણ્યા તાડરા તુ
 જમ છંદને જોડક સઠ કડવાં, ત્રણ સવૈયા પદ જોડક ફેવાય
 તા પાંચ સાંખી જોડક કડખો, વળી પાંચ ફુલાન ગવાયા
 ડડા રાગ સન્તર છે જોના, બીજી ચાત્ર ચોત્રીસ સાર
 તા અભિમન્યુની ચોપાઈ છે પૂરણ, ચારસેં ત્યારીને
 જોડક જાર તાડના શ્રાવણ રુંદી પંચમી ફેવાય, પુર
 ણ કાલ્ય પદખંધા વટપત્ર ઘાસી ચાતુરંચરી, વિપ્રપ્રે-
 માનંદાડપા કરતા હરતા કૃષ્ણજીને, નીમીત માત્ર તે
 ફુયા જારીરો અવિનારી ફેરો, ફર ફૂપા મુળપર તુંય
 તાડના મહિમા મોટો કૃષ્ણજીનો, ફહું અભિમન્યુનું
 ચરિત્રા સાંભળતાં સફૂપા પે ભયે, કાયા થાય પચિત્રા

(૧૪૮) જલિમન્યુનોચક્રાયો.

ડગાગાયલણેને સાંભળે, બળે તેનાં કુડાં કર્મ ॥ મહા
ભારથમાં અલિમન્યુની કથા, દ્રોણ પર્વમાંહે એ પર્મ
॥ ૩૮ ॥ એક ચિત્તે સાંભળીને, દેવ્રાહ્મણને દાન ॥
તે આલોકે યશ પામશેને, પરલોકે બહુ માન ॥ ૩૯
॥ ॥ વલણ ॥ ॥ પર્મ કથા જલિમન્યુ
ની ॥ ફહીછે એ પ્રેમે ફરીરે ॥ ભટ પ્રેમાનંદ એમ કહે,
શ્રીતાલન બોલો શ્રીહરિરે ॥ ૪૦ ॥ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥
૥ ઈતિશ્રી જાણ્યાન જલિમન્યુનું સંપૂર્ણ સમાપ્ત ॥

